

కాకతీ

ఫిబ్రవరి 2000

విశాఖ స్మిల్

పశుత్ రంగాని కాపాడుకుందాం! పిబవలి 2 సమేను జరుపుదం చేదాం

“ఉన్న ఉద్యోగులని ఎలా తొలగించాలోనని సతమతమవుతుంటే కొత్త ఉద్యోగాలు ఎక్కడి నుంచి తెచ్చిస్తాం” -ఇవి ఎవరో అన్న మాటలు కాదు. మనరాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి శ్రీ నారా చంద్రబాబు నాయుడు గారు విద్యార్థి, యువజన సంఘాల ప్రతినిధి బృందంతో అన్న మాటలే. మన రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రిగారు అలా చెప్పక తప్పని పరిస్థితిలో చిక్కుకుపోయారు. అప్పు కోసం ప్రపంచ బ్యాంకుతో కుదుర్చుకున్న ఒప్పందాల మూలంగా దాని ఆదేశాలను అమలు జరపాల్సిన సమయం వచ్చింది. ఇక వాయిదా కుదరదు. అందుకే ముఖ్యమంత్రిగారు ఉద్యోగాలు లేవు గిద్యోగాలు లేవు అంటున్నారు.

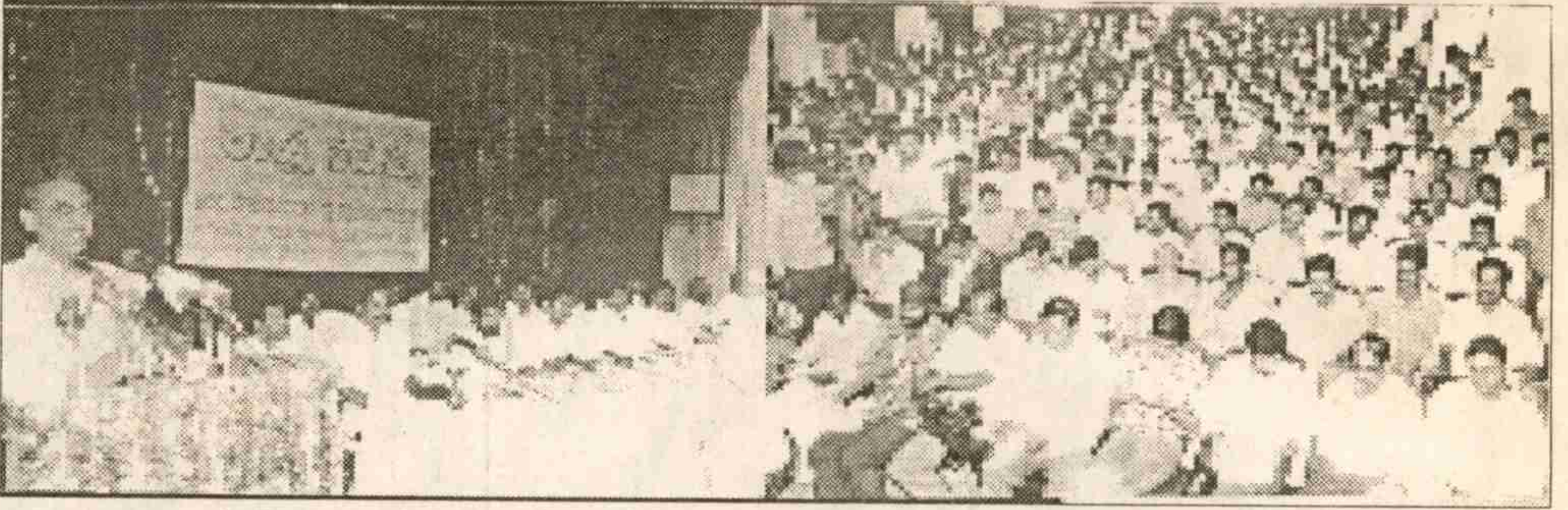
ముఖ్యమంత్రి స్పందన యువజన, విద్యార్థి, నిరుద్యోగుల్లో తీవ్ర ఆగ్రహాన్ని కలిగించింది. 11 సంఘాలు ఐక్య కార్యచరణ కమిటీగా ఏర్పడి గ్రూప్-2 పరీక్షల నిర్వహణకు నోటిఫికేషన్ విడుదల చేయాలని, ప్రభుత్వ ఉద్యోగాలలో ఉన్న 2 లక్షల ఖాళీలను భర్తీచేయాలని ఆందోళనకు పూనుకున్నాయి. జన్మభూమి బహిష్కరణకు పిలుపిచ్చాయి. దీనితో ప్రభుత్వానికి తత్తర పట్టుకున్నది. విద్యార్థి, యువజనుల ఆగ్రహాన్ని ఉపశమింపచేయడానికి మాట మార్చి ఉద్యోగాలలో ఉన్న ఖాళీలను భర్తీ చేస్తామని ప్రకటిస్తున్నది. ప్రభుత్వం చెప్తున్నది మాయమాటలు.

ఉన్న ఉపాధినే హరిస్తున్న సంస్కరణలు

ఉపాధి కల్పనే సంస్కరణల ధ్యేయమని ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబు నాయుడు అనేకమార్లు చెప్పారు. కాని ప్రపంచ బ్యాంకు ప్రోత్సాహంతో నేడు రాష్ట్రంలో అమలు జరుగుతున్న విధానాలు ఉన్న ఉపాధిని నాశనంచేసి నిరుద్యోగాన్ని పెంచేవిగా వున్నాయి. ప్రభుత్వం ఎంత చిన్నదిగా వుంటే అంత మంచిదని ప్రపంచ బ్యాంకు చెబుతున్నది. అందుకే ప్రభుత్వ సిబ్బందిని పెద్ద సంఖ్యలో తగ్గించాలని ప్రపంచ బ్యాంకు ఒత్తిడి తెస్తున్నది. మలేషియాలో ప్రభుత్వం ప్రభుత్వ ఉద్యోగులను ఏడు లక్షల నుంచి ఐదు లక్షలకు తగ్గించింది. వచ్చే రెండేళ్ళలో మూడు లక్షలకు తగ్గించాలని పథకం రూపొందించింది. ఈ మలేషియా ఆదర్శమే తన ఆదర్శమని ముఖ్యమంత్రిగారు ఈ మధ్య మలేషియా మంత్రి మన రాష్ట్రం సందర్శించిన సందర్భంలో చెప్పారు.

ఉద్యోగుల సంఖ్య ఎక్కువగా ఉన్నదని, ప్రభుత్వ ఆదాయమంతా వారి జీతభత్యాలకే సరిపోతున్నదని, అందువలన వారి సంఖ్య తీవ్రంగా కుదించాలని ప్రపంచ బ్యాంకు షరతు పెట్టింది. మరణాలు, పదవీ విరమణల ద్వారా ఏర్పడే ఖాళీలు కాక సం||రానికి 1.9% వంతున 5 సం||ల పాటు ఉద్యోగులను తొలగించాలని ప్రపంచబ్యాంకు షరతు విధించింది. ఈ తొలగింపుకు ఇప్పటికే ప్రణాళికలు కూడా సిద్ధమవుతున్నాయి. ఉద్యోగుల పదవీవిరమణ 30 సంవత్సరాలకు చేయించాలా? 33 సంవత్సరాలకు చేయించాలా? అని తర్జన భర్జనలు

నిరుద్యోగాన్ని పెంచిన సంస్కరణలు

హైదరాబాద్ లోని సుందరయ్య విజ్ఞాన కేంద్రంలో ఏర్పాటైన విద్యార్థి, యువజన, నిరుద్యోగుల రాష్ట్ర సదస్సులో ప్రసంగిస్తున్న సి.పి.ఐ.(ఎం) రాష్ట్ర కార్యదర్శి బి.వి.రాఘవులు, వేదికపై వివిధ సంఘాల నాయకులు

జరుగుతున్నాయి. త్వరలో నిర్ణయాలు జరిగి అమలులోకి వస్తాయి.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలను కూడా మూసివేస్తున్నది. కొన్నింటిని అమ్మివేస్తున్నది. మిగిలిన సంస్థల్లో ఉద్యోగుల సంఖ్యను భారీగా తగ్గిస్తున్నది. ఇప్పటికే అనేక కార్పొరేషన్స్ ను మూసివేసింది. సహకార, పంచదార మిల్లులను,

బి.వి. రాఘవులు

సహకార నూలు మిల్లులను మూసివేసింది. దీని మూలంగా వేలమంది ఉద్యోగులు ఉపాధి కోల్పోయి వీధులపాలయ్యారు.

ఇటువంటి ఆలోచనలు చేస్తున్న ప్రభుత్వం కొత్తగా ఉద్యోగ నియామకాలు చేస్తుందంటే నమ్మడం అవివేకమవుతుంది.

ప్రభుత్వాన్ని ఎలక్ట్రానిక్ ప్రభుత్వంగా మార్చివేస్తానని ముఖ్యమంత్రిగారు రోజూ చెబుతున్నారు. APSWAN, APVAN, TWINS, CARD వంటి ముద్దు పేర్లతో పరిపాలనా యంత్రాంగాన్ని కంప్యూటరీకరణ చేస్తున్నది. దీనిమూలంగా వేలమంది ఉద్యోగుల అవసరం లేకుండా పోతుంది. కంప్యూటరీకరణను గుడ్డిగా వ్యతిరేకించాల్సిన అవసరం లేదు. పనులు నిర్దుష్టంగా, త్వరగా అవడం కొరకు కంప్యూటర్లను వినియోగించుకోవాల్సిందే. ఉద్యోగుల్ని తొలగించడమే ఉద్దేశ్యంగా పెట్టుకుని ప్రభుత్వం విచలవిడిగా కంప్యూటరీకరణ చేస్తున్నది.

అలాగే రోడ్లు, భవనాల నిర్మాణం, కాల్యాల త్రవ్వకం వంటి పనుల్లో భారీ యంత్ర పరికరాలను (ప్రోక్షైయిన్లు, బుల్ డోజర్లు, మిక్సర్లు, లేయర్లు, (క్రేన్లు) వినియోగించడాన్ని ప్రోత్సహిస్తున్నది. గతంలో ఈ పనుల్లో ఉపాధి పొందే వేలాదిమంది కూలీలకు నేడు పనిలేకుండా పోయింది.

వ్యవసాయంలో కూడా యంత్రాలను ముమ్మరంగా ప్రోత్సహించాలని ప్రభుత్వం వ్యవసాయ విధానంలో ప్రతిపాదించింది. కోత యంత్రాలు, నాటు యంత్రాలు, నూర్పిడి యంత్రాలు, పురుగుమందు పిచికారీ యంత్రాలు, వలుపు యంత్రాలు వగైరాలను ప్రోత్సహించడానికి ప్రభుత్వం సన్నాహాలు చేస్తున్నది. దీని మూలంగా లక్షలాదిమంది వ్యవసాయ కార్మికులకు ఉపాధి లేకుండా పోతుంది. ఇప్పటికే వ్యవసాయ కార్మికులకు సంవత్సరానికి 100 రోజులు కూడా పని దొరకని పరిస్థితి. ఈ యాంత్రీకరణ పూర్తి స్థాయిలో జరిగితే వనిదినాలు ఇంకా కుదించుకుపోతాయి.

పెరుగుతున్న విదేశీ, స్వదేశీగుత్త సంస్థల ప్రాబల్యం

రాష్ట్ర ప్రభుత్వ విధానాల మూలంగా వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక, సేవా రంగాలన్నింటిలోనూ బహుళజాతి కార్పొరేషన్లు, భారీ గుత్త సంస్థలు ప్రవేశిస్తున్నాయి. వ్యవసాయంలో చిన్న, చిన్న కమతాలు ఉండడం మూలంగా ఉత్పాదకత పెరగడం లేదని, వాటి స్థానంలో పెద్ద పెద్ద వ్యవసాయ క్షేత్రాలను ఏర్పాటు చేసేందుకు కార్పొరేషన్లకు అనుమతించాలని ప్రభుత్వవిధానంగా ప్రకటించింది. ఈ విధానమే గనుక అమలు జరిగితే పేదరైతులు దివాళా తీసి వ్యవసాయకార్మికులుగా మారిపోతారు. ఇప్పటికే పని లేని వ్యవసాయ కార్మికుల సంఖ్య ఇంకా పెరిగి పోతుంది. చిన్నచిన్న వ్యాపారులు ఎక్కువగా ఉండడం కూడా ఉత్పాదకతకు ఆటంకంగా ఉందని విజన్ 2020 పేర్కొంది. కొనుగోలు, రవాణా, నిల్వ, అమ్మకం అన్ని కార్యకలాపాలు ఒకే సంస్థ ఆధ్వర్యంలో జరిగేట్టుగా బహుళజాతి వ్యాపార కార్పొరేషన్లను రాష్ట్రంలో అనుమతించాలని ప్రభుత్వం భావిస్తున్నది. దీని మూలంగా చిన్నచిన్న వ్యాపారులు చితికి పోయి పనివాళ్ళుగా మారే పరిస్థితి దాపురిస్తుంది.

పారిశ్రామిక రంగంలో కూడా చిన్న పరిశ్రమలకు భవిష్యత్తు లేదు. చిన్న పరిశ్రమలను దివాలా తీయించి గుత్త సంస్థలు, కార్పొరేషన్లు ప్రవేశిస్తాయి. మానవ శ్రమను ఎక్కువగా వినియోగించే చిన్న పరిశ్రమలు దెబ్బతిని యాంత్రీకరణపై ప్రధానంగా ఆధారపడే బహుళజాతి

ఫిబ్రవరి, 2000

సంపుటి : 28

సంచిక: 2

వెల రు.3.00

ఈ సంచికలో ...

సంపాదకీయం

దెబ్బకు దెవేంద్రుడైనా జడుస్తాడు

ప్రభుత్వరంగ సంస్థల పరిరక్షణకై

బ్యాంకులను కొల్లగొడుతున్న సి.ఐ.ఐ.

విశాఖ స్టీల్ ప్లాంట్ ను కాపాడుకోగలం

ఇన్ఫార్మేషన్ పోరాటం

సొంత లాభాలే టాటా, జర్నాలకు ముఖ్యం

పిచ్చుకపై బ్రహ్మాస్త్రం

లీగల్ నోట్స్

ఉద్యమ వార్తలు

ఆర్థికవిధానాల ప్రమాదం

అంతర్జాతీయం

సంపాదకవర్గం

ఎడిటర్ : వై.సిద్ధయ్య
మేనేజర్ : ఆర్.సుధాభాస్కర్
నందూరి ప్రసాదరావు
పర్ణా సత్యనారాయణ
ఎం.ఎ.గృహార్
ఎస్.వీరయ్య
పి.రోజా
కె.అరుణ

సంపాదకీయం

నిర్బంధాలను సమ్మెక్యంగా ప్రతిఘటించాలి!

ఇది వుద్యమాలు, పోరాటాల కాలం. కేవలం కార్మికులు, వుద్యోగులే కాదు. పెట్టుబడి దారులు ఆ మార్గంలోనే వున్నారు.

దేశంలోని అతి పెద్ద రాష్ట్రం ఉత్తరప్రదేశ్ ఎలక్ట్రిసిటీ బోర్డులోని సుమారు 80 వేల మంది సిబ్బంది, ఇంజనీర్లు వారం రోజులుగా సమ్మెలో వున్నారు. రాజస్థాన్, జమ్మూ కాశ్మీరు రాష్ట్రాలలో నెలన్నరగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వ వుద్యోగుల సమ్మె కొనసాగుతున్నది. ప్రధాన ఓడరేవులలో ఒక లక్ష మందికిపైగా వున్న కార్మికులు జనవరి 18 నుండి 5 రోజులపాటు వీరోచిత సమ్మె జరిపారు.

ఇటీవలే ఆయిల్ రంగంలోని అధికారులు ఒక్క రోజు టౌకెన్ సమ్మె జరిపారు. మన రాష్ట్రంలో జూనియర్ డాక్టర్లు 18 రోజులుగా సమ్మె చేస్తున్నారు. నిరుద్యోగ యువకులు, విద్యార్థులు వుపాధి అవకాశాల కోసం పలు పోరాటాలు ప్రారంభించారు. ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల పరిరక్షణకు ఆ రంగంలోని కార్మికులు ఫిబ్రవరి 2న హెచ్చరిక సమ్మెకు సన్నద్ధమౌతున్నారు.

అనేక నిర్బంధాలు, అణిచివేతలు, వత్తిళ్ళను అధిగమించి ఇనుమడించిన పట్టుదలతో పోరాటాలను ముందుకు తీసుకెళుతున్న కార్మికులు, వుద్యోగులకు జేజేలు. ప్రపంచ బ్యాంకు ఆదేశిత నూతన ఆర్థిక విధానాలతో ముడివిడిన పలు సమస్యలపై జరుగుతున్న పోరాటాలు జయప్రదం కావాలని కాంక్షిస్తున్నాము.

ఉత్తరప్రదేశ్ ఎలక్ట్రిసిటీ బోర్డు - మూడు ముక్కలై, ప్రైవేటు పరం కావడాన్ని ఆ సంస్థలోని సిబ్బంది ఇంజనీర్లు జీర్ణించుకోలేక పోతున్నారు. తమ ప్రజలు, జాతి ప్రయోజనాలకు ఈ చర్య నష్ట దాయకం అనుకుంటున్నారు. అందుకే తెగబడి నెలన్నరగా సమ్మె చేస్తున్నారు.

అక్కడి బి.జె.పి. ప్రభుత్వం చర్యలకంటే నిర్బంధానికే ప్రాధాన్యత నిచ్చింది. ఈ పాటికే వుద్యమ ప్రధాన నాయకులను నాసా క్రింద నిర్బంధించింది. 300ల మంది ఇంజనీర్లను సస్పెండు చేసింది. మరొక 2000ల మందిపై ఎస్సా ప్రయోగించింది, "సంస్కరణలకు సవరణలు లేవు. అవసరమైతే మరిన్ని కఠిన చర్యలు చేపడతా"మంటున్నారు. కేంద్ర విద్యుత్ మంత్రి కుమార మంగళం.

యు.పి. ప్రభుత్వ అనాగరిక చర్యలకు వ్యతిరేకంగా దేశ వ్యాపితంగా నిరసన వెల్లువెత్తింది. పోరాటానికి మద్దతుగా సౌహార్ద్రత, సంఘీభావం పెల్లుబికింది. నిర్బంధ చర్యలు మానుకోకపోతే - ఈ సమ్మెను వుత్తరాది రాష్ట్రాలు అన్నింటికీ విస్తరిస్తామని వుత్తరాది రాష్ట్రాల పవర్ ఇంజనీర్ల సంఘం హెచ్చరించింది. ఈ సమ్మెకు సి.ఐ.టి.యు, ఎ.ఐ.టి.యు.సి, బి.ఎం.సి. హెచ్.ఎం.ఎస్. వంటి ట్రేడ్ యూనియన్లు సంపూర్ణంగా బలపరుస్తున్నాయి. ఐ.ఎన్.టి.యు.సి. మాత్రం సమ్మెపై శాపనార్థాలు పెడుతున్నది. ఈనెల 24 దేశ వ్యాపితంగా విద్యుత్ ఇంజనీర్లు పెన్ డౌన్ సమ్మెకు పిలుపు నిచ్చారు.

11 ప్రధాన ఓడరేవులలో లక్ష మందికిపైగా కార్మికులు రెండు సంవత్సరాలుగా వాయిదా పడుతున్న తమవేతన ఒప్పందాలు అమలు పరచాలని కోరుతున్నారు. ఇదే సమయంలో ఓడ రేవులను ప్రైవేటీకరించాలన్న ప్రభుత్వ ప్రకటన ఆగ్నికి ఆజ్యం పోసింది. జనవరి 18 నుండి సమ్మెలో ప్రధాన పోర్టులన్నీ స్తంభిచిపోయాయి. సైన్యం, నావి, పెరామిలటరీ దళాలు, సెంట్రల్ ఇంటెలిజెన్స్ సెక్యూరిటీ ఫోర్సులలో బెదిరింపులు జరిగాయి. ఈ బెదిరింపులను లెక్కచేయకుండా 22వ తేదీ వరకు సమ్మె కొనసాగించారు.

రాజస్థాన్ లోని కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం తమ జీతభత్యాల సమస్య పరిష్కారం కోసం సమ్మెలో వున్న రాష్ట్ర ప్రభుత్వ వుద్యోగులపై నాసా, మీసా చట్టాలను ప్రయోగించింది. 1000 మందిని నిర్బంధించింది. 3000ల మందికి బర్తరఫ్ నోటీసు ఇచ్చింది. 200ల మందిని వుద్యోగాల నుండి తొలగించింది. వుద్యోగుల కుటుంబ స్త్రీలను పోలీస్ స్టేషన్లకు పిలిచి వేధింపులకు పాల్పడటం సభ్య సమాజానికే సిగ్గుచేటు.

జమ్మూ కాశ్మీరులో నేషనల్ ఫ్రంట్ (బిజెపి మిత్ర పక్షం) తమ రాష్ట్ర ప్రభుత్వ వుద్యోగుల సమ్మెను ఎస్సా, నాసా నిర్బంధ చట్టాలతో అనచబానింది.

మన రాష్ట్రంలో 18 రోజులుగా జరుగుతున్న జూనియర్ డాక్టర్ల సమ్మె పట్ల చంద్రబాబు నాయుడు ప్రభుత్వం అనుచితంగా వ్యవహరిస్తున్నది. డాక్టర్లకు పేద రోగులకు మధ్య తగాదపెట్టే చర్యకు పాల్పడింది. నాయకత్వంపై వత్తిడి తెచ్చి సమ్మె విరమింప బూనటము వారి మధ్య ఐక్యమత్యం విచ్ఛిన్నం చేసే కుట్రలు పన్నింది.

- ఏక కాలంలో దేశ వ్యాపితంగా అలము కుంటున్న ఈ సమ్మెల పరంపర పాలక వర్గాలను అశ్చర్యంలో ముంచెత్తింది. కార్మికుల ప్రతిఘటనను సహించలేకపోతున్నది. వీటిన్నింటి

దెబ్బకు దేవేంద్రుడైనా జడుస్తాడు

2000 సంవత్సరం జనవరి 11న

-నందూరి ప్రసాదరావు

పూసల్లో దారంలా కన్పించేది నూతన ఆర్థిక విధానాలు. ప్రపంచ బ్యాంకు షరతులు, ఉత్తర ప్రదేశ్ విద్యుత్ బోర్డు ప్రైవేటీకరణ సంస్కరణలలో భాగమే. పోర్టు, డాక్ వర్కుల వేతనాల ఒప్పందం, రాజస్థాన్, గుజరాత్ ఉద్యోగుల వేతనాల పెంపు, ఆంధ్రాలో జూనియర్ డాక్టర్ల స్ట్రైఫండ్ పెంపు, నిరుద్యోగులకు కొత్త ఉద్యోగాలు ఈ కోర్కెలన్ని ప్రపంచ బ్యాంకు షరతులకు వ్యతిరేకం. అందుకే ప్రపంచ బ్యాంకు వద్ద తమ పరపు నిలబడాలంటే ఈ దేశ ప్రజలు న్యాయమైన ఉద్యమాలపై దండ ప్రయోగం చేయల్సిందే. ఇదే కేంద్ర ప్రభుత్వ విధానం.

- దేశంలోని కార్లు తయారు చేసే పారిశ్రామిక వేత్తలు కూడా కేంద్ర ప్రభుత్వంపై పోరాడుతున్నారు. అమెరికా దేశపు పాత, కొత్త కార్ల దిగుమతులను విచ్చలవిడిగా అనుమతిస్తే తమ పరిశ్రమలకు నష్టం అందుకే అమెరికా కార్ల దిగుమతులపై ఆంక్షలు విధించమంటున్నారు. ప్రధాని వాజ్పాయి పరిశీలించి న్యాయం చేస్తానని వాగ్దానం చేశాడు.

అమెరికాలో చేనుకున్న (క్యూ.ఆర్.లను ఎత్తివేస్తూ) ఒప్పందం గ్లోబలైజేషన్కు అనుగుణంగా జరిగింది. దానికి ఎవరు ఎదురు చెప్పరాదు. మార్పుల సాధ్యం కాదు కదా? మరి కార్లు పారిశ్రామిక వేత్తల కోర్కెల పరిష్కారానికి అవకాశం వుందన్నమాట.

అదే సూత్రం ఉత్తరప్రదేశ్ ఎలక్ట్రిసిటీ వుద్యోగులకు ఎందుకు వర్తించదు. ప్రైవేటీషన్ సహజ సిద్ధమైదని. ఈ సంస్కరణలను ఎవరూ ఆపలేరు. అవరాదు అంటూ వుద్యోగులను శాపనార్థాలు పెడుతున్నారు. ప్రధాన మంత్రి ఎలక్ట్రిసిటీ వుద్యోగులకు కూడా సంస్కరణలలో మార్పులు చేస్తామని హామీ ఇవ్వవచ్చు కదా? అలా జరగులేదు.

కారణం కార్ల పరిశ్రమల యజమానులు అసృద్ధీయులు యు.పి. ఎలక్ట్రిసిటీ వుద్యోగులు తసృద్ధీయులు. అందుకు ఒకరికి బుజ్జగింపు, మరొకరికి నిర్బంధాలు.

కాంగ్రెస్, బి.జె.పి, టి.డి.పి. నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్ - పార్టీలు వెరయినా వాటి మధ్య ఆర్థిక విధానాల్లో ఎలాంటి తేడా లేదు. విదేశీ సలహాదారులు, అందదండలు వారికి ఉన్నాయి. వారు అందరు ఏకమై దేశ ప్రజల ప్రయోజనాలపై ఉమ్మడిగా దాడి చేస్తున్నారు.

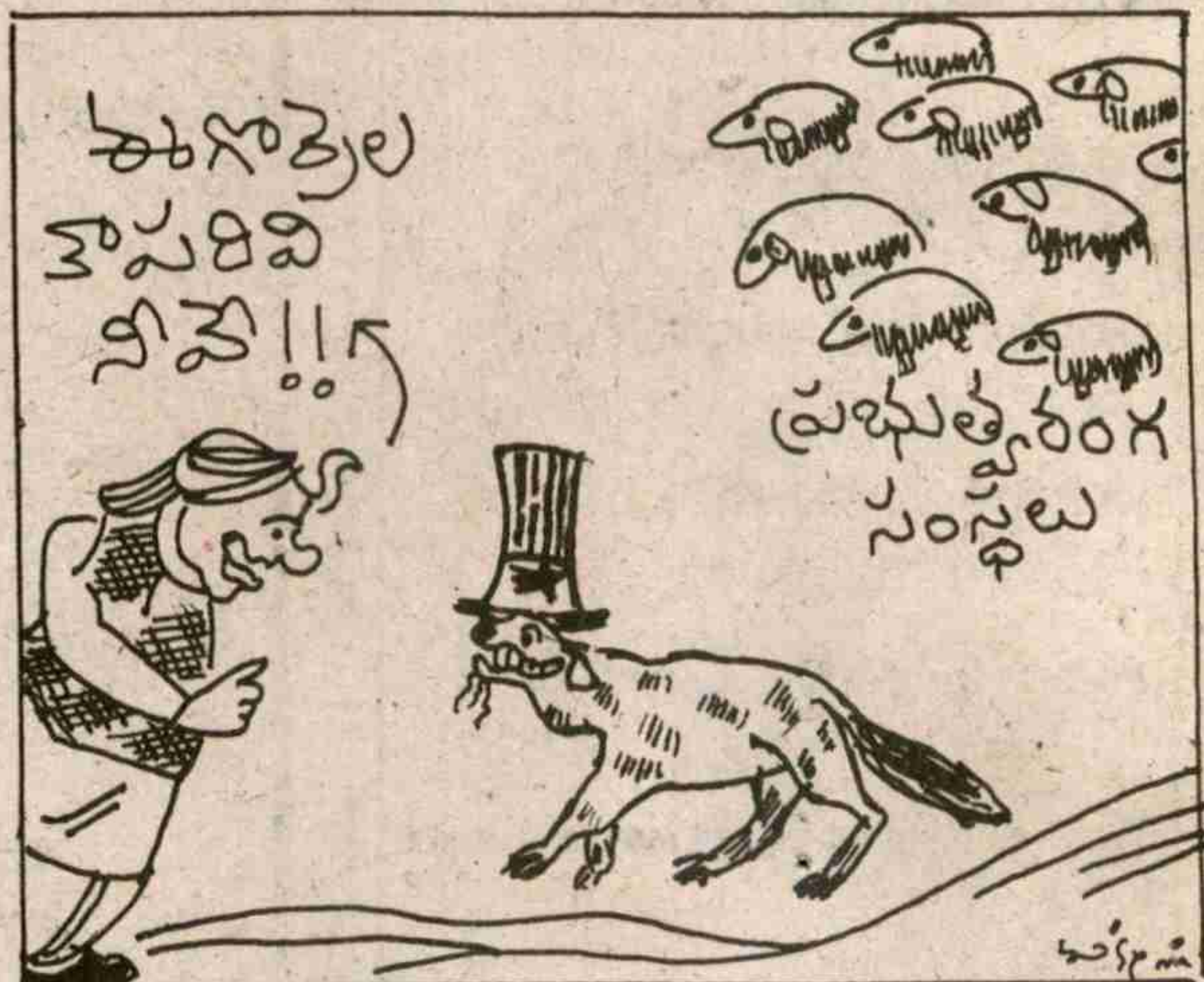
దేశ వ్యాప్తంగా అమెరికన్ సామ్రాజ్య వాదులతో కలిసి మూకుమ్మడిగా చేస్తున్న దాడిని, నిర్బంధాలను, అన్ని రంగాల, అన్ని ప్రాంతాల కార్మికులు ఉద్యోగులు ఏకమై విశాల ఐక్యతతో మూకుమ్మడిగా ప్రతిఘటించాలి.

ఈ క్లిష్ట తరుణంలో మన రాష్ట్రంలోని కార్మిక సంఘాలు, ఉద్యోగ సంఘాలు ఏకమై ఐక్య కార్యచరణకు సన్నద్ధం కావటం హర్షనీయం. బీజ రావంలో ఉన్న ఈ ఐక్యత మొగ్గ తొడిగి బలపడాలి. దేశ వ్యాప్తంగా ప్రపంచ బ్యాంకు షరతులకు వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటాలలో మన రాష్ట్ర ఉద్యోగులు కార్మికులను చురుకైన భాగస్వాములగా చేయాలని ఆశిస్తున్నాం.

★★★

దేశవ్యాప్త నిరవధిక సమ్మెకు రిఫరెండమ్ తీసుకున్నారు. జనవరి 18 నుండి రేపు కార్మికులు దేశ వ్యాప్తంగా నిరవధిక సమ్మె చేయబోతున్నారు. ఫిబ్రవరి 2న ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమల కార్మిక వర్గం దేశమంతటా ఒకరోజు హెచ్చరిక సమ్మె చేయబోతున్నది. అప్పటికీ భారత ప్రభుత్వం దిగిరాకపోతే దేశవ్యాప్త నిరవధికసమ్మెకు పూనుకుంటుంది. ఈ సమ్మెలో సి.ఐ.టి.యం., ఎ.ఐ.టి.యం.సి., ఐ.ఎన్.టి.యం.సి., హెచ్.ఎం.ఎన్., హెచ్.ఎం.కె.పి. మొత్తం ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమలు, ప్రైవేటు పరిశ్రమల కార్మికులు పాల్గొంటున్నారు. దేశంలోనే యిది అతి ప్రఖ్యాతమైన సమ్మెగా పరిగణించబోతున్నది. ఇది ఎందుకు?

మన దేశం స్వాతంత్ర్యం పొందిన తర్వాత అభివృద్ధికి రెండు మార్గాలున్నవి. ఒకటి అమెరికా మార్గం రెండవది సోవియట్ యూనియన్ మార్గం. అమెరికాది పెట్టుబడిదారీ పంథా. సోవియట్ది సోషలిస్టు పంథా. నెహ్రూ పెట్టుబడిదారీ పంథాలో గట్టిగా కాళ్ళూని ముళ్ళ కంచె మీద నుండి సోషలిస్టు ప్రపంచానికి తొంగిచూచారు. ఆయనకు కనవడ్డదల్లా పంచవర్ష ప్రణాళికలు, ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమలు. పంచవర్ష ప్రణాళిక విజయానికి కావలసిన సోషలిస్టు వ్యవస్థ ఆయనకు రుచించలేదు. ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమల మనుగడకవసరమైన హంగులు ఆయన చూడలేదు. కాబట్టి సోషలిస్టు తొడుగులో పెట్టుబడిదారీ పంథాన పయనించబూనాడు. మేకపిల్ల మునుగు కప్పుకుని తోడేలు సంచరించనట్లుగా. ఫలితంగా మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక రాష్ట్రాలు ఏర్పరచుకున్న ప్లాను అన్నింటినీ గుదిగుచ్చటంగానే సరిపెట్టుకున్నది. 2, 3 ప్రణాళికలు మధ్యంతర సమీక్షలలోనే చాలా భాగం కుదింపబడ్డాయి. ఆ తర్వాత ప్లానులనేవి నామమాత్రమైనవి. ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలు, ఏవీ భారీ పరిశ్రమలు లేని కాలంలో పెట్టుబడినవి

లాభదృష్టితో కాదు. జనరల్ ఎలక్ట్రిక్, సీమెన్సు మున్నగు ప్రపంచ ప్రఖ్యాత ఎలక్ట్రికల్ పరికరాల పరిశ్రమలతో పోటీపడి భారతదేశంలో నూటికి 90 పరిశ్రమలకు పైగా కాంట్రాక్టు సంపాదించి విజయప్రదంగా పవర్ ప్రాజెక్టులు నిర్మించిన బి.హెచ్.ఇ.ఎల్. దేశంలో చమురు నిక్షేపాలను కనిపెట్టి, వెలికితీసి దేశాన్ని స్వయం సమృద్ధంగా నిర్మించటానికి ఉద్దేశించిన ఓ.ఎన్.జి.సి., లాయడ్స్, సర్టిఫికేట్ పొందిన అత్యుత్తమ నౌకలను నిర్మించిన విశాఖ షిప్ యార్డు, నూటికి 90 శాతం పైగా ఉత్పత్తి సామర్థ్యంతో ఉత్పత్తి చేసేభిలాయ్ స్టీల్ ప్లాంటు మున్నగునవి దేశానికే ప్రతిష్ఠాకరమైనవి. దాదాపు ఇవన్నీ సోషలిస్టు ప్రపంచ సహాయంతో నిర్మించబడ్డవే. కాని పిల్లవాణ్ణి కని తోడేళ్ళ గుంపులో వదిలి నీ బ్రతుకు నీవు బ్రతకమంటేఎట్లావుంటుందో అట్లాగే యీ పరిశ్రమల గతైంది. బ్రహ్మాండమైన విదేశీయ గుత్త పరిశ్రమల పోటీ, భారతదేశ ప్రభుత్వ ఉదాసీనత, మేనేజ్మెంటు యొక్క అసమర్థత, అవినీతి మొత్తం పరిశ్రమలకే ఎసరు పెట్టాయి.

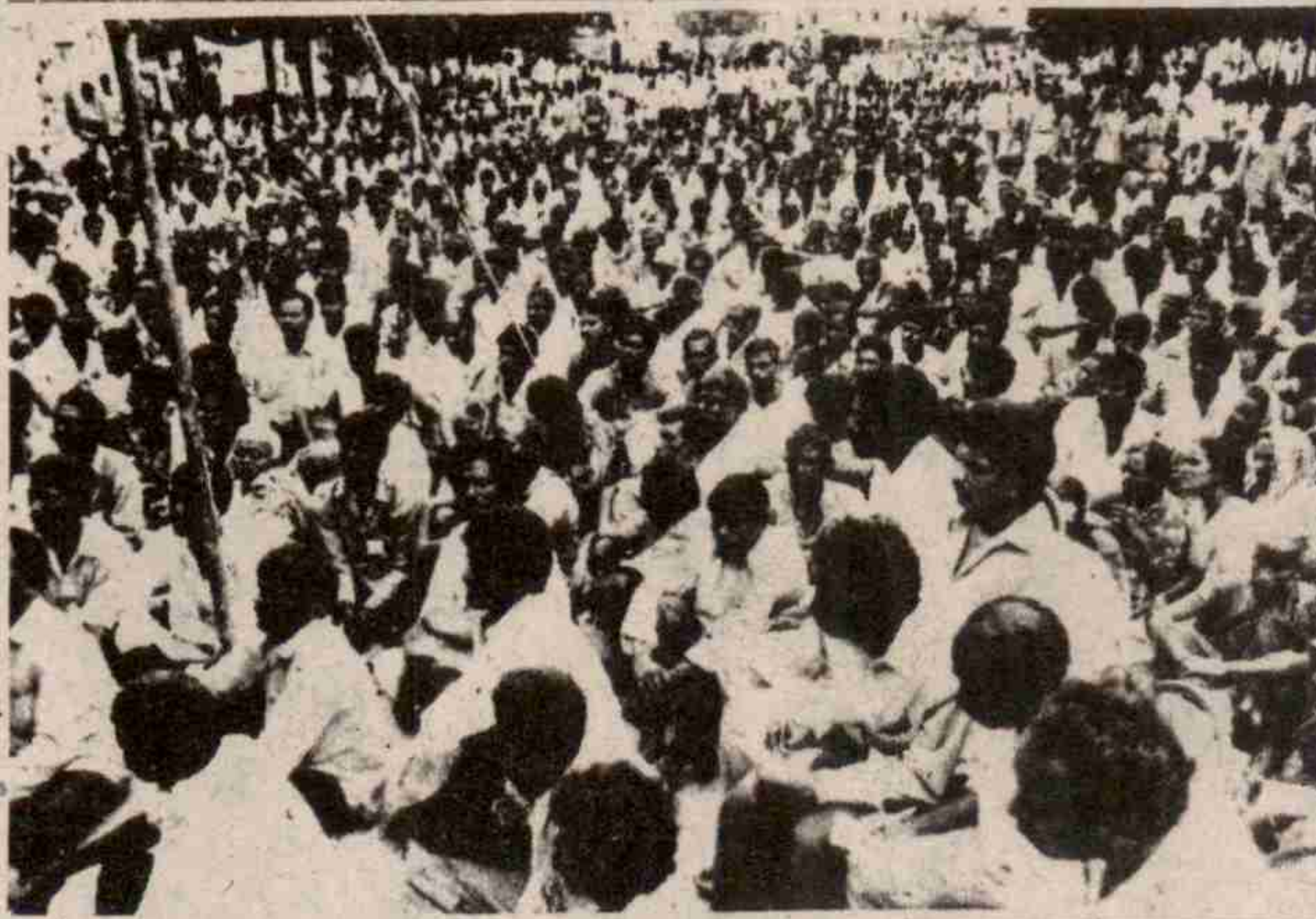
■ కవర్ స్టోరీ

రాజీవ్ గాంధీ కాలంలో నూతన ఆర్థిక విధానం అనేది చేపట్టబడి దేశ ఆర్థిక స్వయం పోషకత్వానికి చాలా వరకు సహాయపడే యీ ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమలు నిర్వీర్యం చేయబడటం ప్రారంభమైంది. పి.వి. నరసింహారావు కాలంలో యీ విధానం సంపూర్ణంగా వికాసం పొందింది. ప్రభుత్వరంగానికి రిజర్వుచేసిన రంగాలను కుదించటం, లాభాలు వచ్చే ప్రభుత్వరంగ వాటాలను అమ్మటం, నష్టాలు వస్తున్నాయనే నెపంతో ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలను మూసివేయటం, ప్రభుత్వరంగంలోనికి విదేశీ వాటాను ఎక్కువగా అనుమతించటం, కస్టమ్స్ నుంకాలను విదేశీ ఉత్పత్తులపై తగ్గించటం, మున్నగు విధానాల ద్వారా పబ్లిక్ రంగ పరిశ్రమలకు ప్రమాదం వాటిల్లింది. పి.వి. నరసింహారావు యొక్క ఆర్థిక మంత్రి మన్మోహన్ సింగ్ యీ విధానాన్ని అమర్వంగా వర్తింప చేశాడు. సామాజిక ప్రయోజనాలకన్నా లాభనష్టాల బేరీజు వేయటమే ప్రధానమైన ప్రభుత్వ పాలసీగా తయారైంది. ఓ.యన్.జి.సి. ఆయిల్ ఇండియా కార్పోరేషన్ మున్నగు పరిశ్రమల్లో విపరీత లాభాలు వస్తున్నా వాటి షేర్లను విదేశీ, స్వదేశీ పెట్టుబడిదార్లకు చవకగా అమ్మివేయటం ప్రారంభమైంది. బి.హెచ్.ఇ.ఎల్.కు పోటీగా ఎన్రాన్, కొజెంట్రీక్, మున్నగు విదేశీ సంస్థలకు కాంట్రాక్టు ఇవ్వటం ప్రారంభమైంది. 29 వేల మంది కార్మికులు పనిచేసే ఇండియన్ ఐరన్ అండ్ స్టీలు కంపెనీని ముకుంద అనే ప్రైవేటు కంపెనీకి అమ్మివేశారు. నష్టాలు వస్తున్నాయనే పేరుతో 48కి పైగా బట్టల మిల్లు ఎరువుల ఫ్యాక్టరీలను మూసివేయటానికి నిశ్చయించారు. ఈ విధంగా ఒక్కొక్క ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమను దెబ్బకొట్టటానికి ప్రయత్నించారు.

కార్మిక వర్గానికి ఛేళప్పుమని దెబ్బతగిలింది. ఇంత వరకు వారు వేరువేరుగా తమ తమ స్వంత కోర్కెలపై పోరాడుతూ వస్తున్నారు. కొన్ని జయప్రదమౌతున్నాయి. కొన్ని విఫలమౌతున్నాయి. ఏం చేసినా ధరలు జామెట్రికల్ ప్రపోర్షన్ తో పెరుగుతుంటే వారి జీతాలు అర్థమెట్రికల్ ప్రపోర్షన్ తోనే పెరుగుతున్నాయి. కాని యిప్పుడు అసలుకే మోసమొచ్చింది. పరిశ్రమలు మూత పడుతాయి లేదా ప్రైవేటు పెట్టుబడిదార్ల వశమవుతాయి. ఉత్పత్తి తగ్గుతుంది. స్వాతంత్ర్యం హరించుకుపోతుంది. సౌర్యభౌమత్వం

దెబ్బతింటుంది. విదేశీ గుత్త పెట్టుబడుల పెత్తనం పెరుగుతుంది. వాళ్ళు గీచిన గీటు దాటరాదు. ప్రపంచ బ్యాంకు, అంతర్జాతీయ ద్రవ్య నిధి మున్నగు విదేశీ సంస్థలు ఎక్కడ పెట్టమంటే అక్కడ సంతకం పెట్టాలి. దీనిని మొట్టమొదటగా గుర్తించింది కార్మికవర్గం. అందుకే అది స్వంత లాభం కొంత మానుకొని దేశ ప్రయోజనాలకై నడుంకట్టి నిలిచింది. గ్లోబలైజేషన్, ప్రైవేటైజేషన్ ప్రమాదాలకు వ్యతిరేకంగా ఆందోళనకు పోరాటాలకు ఉపక్రమించింది.

1991 నవంబరులో బ్రేడ్ యూనియన్ల స్పాన్సరింగ్ కమిటీ ఆధ్వర్యంన ఒక జనరల్ సమ్మె జరిగింది. వామపక్షాల చొరవ

మీద 1992 ఫిబ్రవరి 15 నుండి స్థానిక ఆందోళనలు ప్రారంభించి మార్చి 4వ తేదీన రాష్ట్ర రాజధానుల్లో పెద్ద ప్రదర్శనలు జరిగాయి. అదే రోజున వామపక్షాల పార్లమెంటు సభ్యులు, శాసనసభ్యులు కూడా పార్లమెంటు ముందు సామూహిక ధర్నా నిర్వహించారు. 1992 జూన్ 16వ తేదీన మరొక దేశ వ్యాపిత సమ్మె జరిగింది. దీనిలో ఒకకోటి యాభై లక్షల మంది కార్మికులు పాల్గొన్నారు. ప్రభుత్వ విధానాలను మానుకోనందున 1992 నవంబరు 25న ఐదు వేల మందికి పైగా నున్న కార్మికులు పార్లమెంటు ముందుబ్రహ్మాండమైన ప్రదర్శన చేశారు.

ఈ పోరాటాన్ని యింకా ఉధృతం చేయటానికై యిత ప్రజాస్వామ్యాన్ని కూడా కలుపుకు రావటానికి ప్రయత్నం జరిగింది. అందుకు 1993 ఏప్రిల్ 15వ తారీఖున కార్మికులు, రైతులు, వ్యవసాయ కార్మికులు, విద్యార్థులు, యువజనులు, మహిళలు కళాకారులు, మేధావులు, మున్నగువారి 56

సంఘాలు ఢిల్లీలో సమావేశమైనాయి. ఈ సదస్సుకు దేశం నలుమూలల నుండి 7 వేల మందికి పైగా ప్రతినిధులు హాజరయ్యారు. నేషనల్ ప్లాట్ ఫారం ఆఫ్ మాన్ ఆర్గనైజేషన్స్ (ప్రజా సంఘాల జాతీయ వేదిక) ఏర్పడింది. ప్రభుత్వ వినాశకర విధానాలను ఎదిరించి పోరాడాలనే ఉత్తేజకరమైన పిలుపు యివ్వబడింది. 1993 ఆగస్టు 19వ తేదీన దేశ వ్యాపితంగా లక్షల సంఖ్యలో శాసనోల్లంఘన ఉద్యమాన్ని జరపాలని నిర్ణయించబడింది. సెప్టెంబరు 9వ తేదీన భారత్ బంద్ కు పిలుపు యివ్వబడింది. ఇదే వేదిక డంకెల్ ప్రతిపాదనలకు వ్యతిరేకంగా 1993 డిసెంబరు

9 నుండి ఆందోళన చెయ్యమని కూడా పిలుపునిచ్చింది. ప్రతి స్పందన అద్భుతంగా ఉన్నది. ఢిల్లీలోనే 32 మంది పార్లమెంటు సభ్యులతో సహా 5 వేల మందికి పైగా పార్లమెంటు ఎదుట ధర్నా నిర్వహించారు. ఈ ఉద్యమాన్ని కొనసాగిస్తూ దేశమంతటా ర్యాలీలు, జాతాలు నిర్వహించమనీ, రాష్ట్ర రాజధానులలో ప్రదర్శనలు జరుపమనీ, 1994 ఏప్రిల్ 5న ఢిల్లీలో భారీ ప్రదర్శన జరపమని పిలుపు ఇవ్వటం జరిగినది. ఢిల్లీ ప్రదర్శనను ప్రభుత్వం అడ్డగించి విపరీతమైన దౌర్జన్యానికి పూనుకున్నది. 2 లక్షల మందికి పైగా ప్రజలు ఈ ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నారు. 700కి పైగా బాప్సవాయువు గోళాల ప్రయోగాలు జరిగాయి. లాఠీ ఛార్జీలు జరిగాయి. నీటి ఫిరంగులు ఉపయోగించారు. అశ్వీక దళాలచే ప్రజలను త్రొక్కించారు. అయినా ప్రదర్శన జయప్రదం అయినది. 1994 జూన్ నెలలో ఢిల్లీలో సమావేశమైన జాతీయ వేదికకు 7 వేల మందికి పైగా అన్ని సంఘాల నుండి ప్రతినిధులు హాజరయినారు. ఆగస్టు 16 నుండి సెప్టెంబరు 9 వరకు శాసనోల్లంఘనాన్ని జరుపమనీ, ఈ ఉద్యమంలో పాల్గొనుటకై 10 లక్షల మంది వాలంటీర్లను సమీకరించమనీ పిలుపుచ్చినది. 1994 ఆగస్టు 22న దేశమంతటా రైలు రోకో జరుపమనీ, 27వ తారీఖున కాగడా ప్రదర్శనలు జరుపమనీ పిలుపు ఇచ్చినది. ఈ ప్రోగ్రాములలో వాస్తవానికి 12 లోల 50 వేల మంది పాల్గొని అరెస్టయినారు. దేశమంతా రైలురోకో నిర్వహించడం జరిగినది. కాగడాల ప్రదర్శన జరిగినది. సెప్టెంబరు 29న హర్నాకు, జనరల్ ప్రైటక్ లో 2 కోట్ల 50 లక్షల మంది కార్మికులు పాల్గొన్నారు.

వీటికి తోడుగా 1994 జూలై 14వ తేదీన ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమల కార్మికులు అఖిల

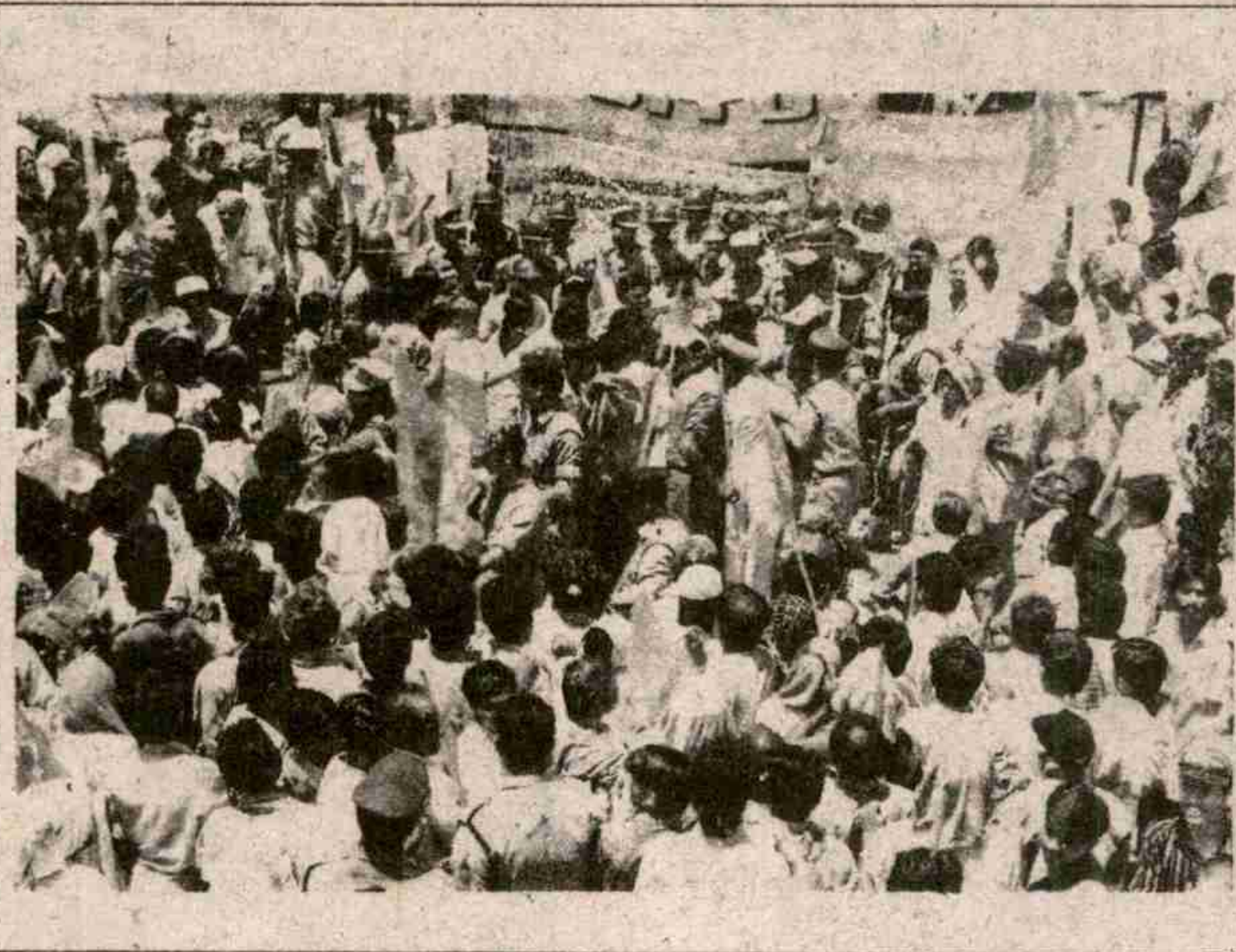
■ కవర్ స్టోరీ

భారత సమ్మెను నిర్వహించారు. ప్రైవేటీకరణకూ, షేర్ల అమ్మకానికి వ్యతిరేకంగానూ, వేతన సంప్రదింపులు జరుపటంలో ఆలస్యం జరుగుతున్నందుకూ నిరసన తెలుపుతూ, కరువు భత్య సమస్యమీదనూ ఈ సమ్మె జరిగినది. 23 లక్షల మంది ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమల కార్మికులు ఉంటే, అందులో 18 లక్షల మంది ఈ సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. ఇవేకాక అనుబంధాలతో నిమిత్తం లేకుండా అన్ని ట్రేడ్ యూనియన్లు కలిసి అనేక సమ్మెలు జరిపాయి. ముఖ్యంగా బ్యాంకింగ్ రంగం, ఇన్సూరెన్స్ రంగం ఇండియన్ ఐరన్ అండ్ స్టీల్ కంపెనీ, తిరువాన్కూర్లో ఉన్న ఫెర్టిలైజర్ ఫ్యాక్టరీ, మున్నగుచోట్ల ముసివేతలకు వ్యతిరేకంగా సమ్మెలు జరిగినవి. ఈ సమ్మెలలో చాలా వాటికి ఆఫీసర్ల మద్దతు కూడా లభించినది.

1995 జూన్ 15న ప్రజా సంఘాల జాతీయ వేదిక బ్రహ్మాండమైన సదస్సు జరిగినది. 1998 జూలై 3న వశ్చిమెంగాల్లో ఉమ్మడిగా బండ్ జరిగినది. అదే రోజున అనేక పారిశ్రామిక కేంద్రాలలో ప్రజా ప్రదర్శనలు నిర్వహించబడినది. బి.జె.పి. నేతృత్వంలోని ప్రభుత్వం అధికారంలోకి రావడంతో ముప్పు ముంచుకొచ్చినది. ఇటువంటి పరిస్థితులలో ప్రజా సంఘాల జాతీయ వేదిక ఆగస్టు 12న ఒక సదస్సు జరిపి, దేశవ్యాప్తంగా సమ్మెలు కొన్ని సందర్భాలలో దేశవ్యాప్త బండ్ రూపం కూడా తీసుకున్నవి. ఉదాహరణకు 1994 సెప్టెంబరు 29న జరిగిన సమ్మె పశ్చిమబెంగాల్లోను, కేరళలోను తివ్రురలోను, బీహార్లోను, తమిళనాడులోను బండ్గా కూడా జరిగినది.

ఎవరో వస్తారని, ఏదో చేస్తారని ఎదురుచూస్తూ కూర్చుంటే ప్రయోజనం లేదని నేషనల్ ఫ్రంట్ ప్రభుత్వం అనుభవం రుజువుచేసింది. ఆ కాలంలో ఏ పరిశ్రమ ప్రైవేటు పరం చేయబడకపోయిన ఆ విధానాలు మాత్రం ఏమీ మారలేదు. బి.జె.పి. ప్రభుత్వం వచ్చిన తరువాత ఆ విధానాల అమలుకు పూనుకోవటం మరింత జోరుగా సాగినది. కాబట్టి కార్మిక వర్గానికి పోరాటం తప్ప మరో మార్గం లేకపోయినది. ఇస్కో, ఎ.ఎన్.టి., యు.సి.ఐఫ్.పి.ఎల్. హెచ్. సి.ఎల్, ఎఫ్.సి.ఐ, స్కూటర్స్ ఇండియా మున్నగు ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలలో కార్మిక సంఘాలు ఆయా పరిశ్రమల పరంగా ఐక్య ఉద్యమాలు సాగించాయి. 1996 ఏప్రిల్ 2న జాతీయ స్థాయిలో ఒకరోజు సమ్మె పిలుపు ఇవ్వబడినది. కానీ కేంద్ర ప్రభుత్వం పడిపోవడంతో సమ్మె వాయిదాపడినది. 1996 ఏప్రిల్ 2న జాతీయ

స్థాయిలో ఒకరోజు సమ్మె పిలుపు ఇవ్వబడినది. కానీ కేంద్ర ప్రభుత్వం పడిపోవడంతో సమ్మె వాయిదాపడినది. అయితే ఇది తాత్కాలికమైనది మాత్రమే. సి.పి.ఎస్.టి.యు. 1998 ఆగస్టు 11న ఢిల్లీలో సమావేశమై, 1998 డిసెంబరు 11, 12 తేదీలలో ప్రభుత్వ రంగంలో రెండురోజులు దేశవ్యాప్త సమ్మెకు పిలుపునిచ్చింది. ఈ సమ్మె దిగ్విజయంగా జరిగినది. బొగ్గు పరిశ్రమల రంగంలో మూడు సమ్మెలు జయప్రదంగా జరిగినాయి. బ్యాంకింగు, ఇన్సూరెన్స్ రంగాలలో అనేక పోరాటాలు, జాతీయస్థాయి సమ్మెలు జరిగాయి. విద్యుత్తు రంగంలో అనేక రాష్ట్రాలలో రాష్ట్రవ్యాప్త సమ్మెలు జరిగాయి. రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల అఖిలభారత సంఘం ఆధ్వర్యం దేశవ్యాప్త సమ్మె జరుగగా, కొన్ని రాష్ట్రాల్లో ఉత్పలమైన రాష్ట్ర వ్యాప్త పోరాటాలు జరిగినవి.

ఇదే కాలంలో టెలికాం రంగంతో, రైల్వే రంగంలో, ఆయిల్ రంగంలో, ఫైనాన్షియల్ రంగంలో ఇంకా అనేక రంగాలలో విస్తృతమైనటువంటి సమ్మెలు జరిగినవి. వీటిలో అనేక సమ్మెలకు సైంటిస్టులు, ఆర్థిక శాస్త్రవేత్తలు, ఇంజనీర్లు, శాస్త్ర నిపుణులు మున్నగు వారందరూ పూర్తి సహాయాన్ని కూడా అందచేశారు. వీటన్నింటిలోనూ సిఐటియు, ఎఐటియుసి, బి.ఎమ్.ఎస్., హెచ్.ఎం.ఎస్, ఐ.ఎన్.టి.యు.సి. మున్నగు సంఘాలన్నీ కూడా ఐక్యంగా పోరాటానికి నాయకత్వం వహించినవి.

దేశవ్యాప్తంగా జరిగిన ఈ ఆందోళన, పోరాటాలు, సమ్మెలు ఏరకమైన ఆర్థిక డిమాండ్ల కొరకు కా ప్రధానంగా ప్రైవేటీకరణకు, ఖాయిలాలకు, ముసివేతలకు వ్యతిరేకంగానూ, ప్రభుత్వ రంగాన్ని రక్షించుకోవటానికి, చుక్కలకు అంటుతన్న ధరలకు వ్యతిరేకంగానూ, మతతత్వ మహమ్మారికి వ్యతిరేకంగానూ జరిగిన దేశ వ్యాప్త విస్తృత ప్రజాద్యమాలు, సార్వత్రిక సమ్మెలు. ఒక్క కార్మికులే కాక ఈ పోరాటాలలో ఈ విధానంలోనే దెబ్బతినే రైతులు, వ్యసాయ

కార్మికులు, మహిళలు, విద్యార్థులు, యువజనులు, మధ్యతరగతి ఉద్యోగులు మొత్తం పీడిత ప్రజా సామాన్యం అందరూ పాల్గొనే రాజకీయ పోరాటాలుగా పరిణమించాయి.

పరిపాలక వర్గం ఒంటిరి దెబ్బలు కొడుతూ ఉన్నది. ఒక్కొక్క రంగంలో ఒక్కొక్కసారి ఒక్కొక్క దెబ్బ కొడుతున్నది. ఇందువల్ల ఇతర రంగాల కార్మికులు మనకేమిలే అవి చూస్తూ ఊర్కొనే పరిస్థితులలో ఉండిపోతారని అది భావిస్తున్నది. ఈ విధంగా ఒక్కొక్క రంగాన్ని మింగేస్తే మిగిలేది ఏమీ ఉండదు. అందుచే కార్మికులుందరూ రాన్ను ప్రమాదాన్ని గుర్తించి ఐక్యంగా సంఘటితంగా పోరాడవలసిన అవసరమున్నది. ఇప్పటికే అనేక కమిటీలు తమ రిపోర్టులు అందచేశాయి. ప్రపంచ బ్యాంకు

అదేశాల కనుగుణంగానే ఈ రిపోర్టులన్నీ ఉన్నాయి. మల్టీతర కమిటీ, నరసింహం కమిటీ మున్నగునవన్నీ ఈ దోవలోనే ఉన్నవి. మన రాష్ట్రంలో హితేన్ బయ్యా కమిటీ, సుబ్రమణ్యం కమిటీ మున్నగునవన్నీ ప్రపంచబ్యాంకు అడుగు జాడల్లోనే నడుస్తున్నవి. ఇవే గనుక అమలు జరిపితే మనదేశం పారిశ్రామిక ప్రగతి మాట ఎట్లావున్న అమెరికాకు బానిసకాక తప్పదు. మనం 150 సంవత్సరాలు పోరాడి బ్రిటీషు దాసోహాన్ని వదిలించుకున్నాము.

ఇప్పుడు 50 సంవత్సరాల్లో అమెరికా దాస్యాన్ని తగిలించుకుంటున్నాం. ఇంతకన్నా మీనమైన అవమానకరమైన పద్ధతి మరొకటి లేదు. దీనికి వ్యతిరేకంగా ఈనాడు కార్మిక వర్గం పోరాడుతున్నది. ఇది దేశభక్తి పూరితమైన కర్తవ్యం. ఆనాడు గాంధీజీ శాసనోల్లంఘన ప్రారంభించారు. ఎందుకు? ఉప్పుల మీద పన్నును తొలగించటానికి ఇప్పుడే ఉప్పు కిలో రూ. 6/- అమ్ముతోంది. అదనంగా పన్ను వేశారు. దీనికి వ్యతిరేకంగానే ఎంత వృద్ధులంగా జరాపాలో ఆలోచించాలి. అదుకే ఈ దేశభక్తి పూరితమైన కర్తవ్య నిర్వహణకు ప్రజలందరూ నడుంకట్టి నిలవాలి. లారీచార్జీలు, జైళ్ళు, తుపాకి గుండ్లు, వరి స్తంభాలకు కూడా పూర్వ వెరువలేదు. అందవల్లనే స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది. ఇప్పుడా స్వాతంత్ర్యాన్ని నిలబెట్టుకోవాలన్నా కార్మికులు, రైతులు వ్యవసాయ కార్మికులు, రైతులు వ్యవసాయ కార్మికుల, మహిళల జీవన పరిస్థితులను సంరక్షించుకోవాలన్నా అలనాటి వీరత్వాన్ని ప్రదర్శించాలి. ఇదే కార్మికుల ఇతర కష్టజీవి ప్రజాసామాన్యం యొక్క కర్తవ్యం.

ప్రభుత్వరంగ సంస్థల పరిరక్షణకై

ఫిబ్రవరి 2 సమ్మెను జయప్రదం చేయండి

ప్రభుత్వ విధానాలకు గురైన కొన్ని కంపెనీలు తమ కాళ్ళపై తాము నిలబడుతామని ఆయా యాజమాన్యాలు, కార్మికులు కొన్ని ప్యాకేజీలు తయారు చేసుకున్నా వాటిని ఆమోదించకుండా సం||రాల తరబడి కాలయాపన చేస్తూ వాటిని మూసివేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఉదా|| సెయిల్, ఐడిపిఎల్, హెచ్.సి.ఎల్ లాంటి కంపెనీలు. ఇలాంటి కంపెనీల కార్మికులకు ఒక సం||కాలం నుండి రెండు మూడే నెలల జీతాలు కూడా ఇవ్వకుండా కార్మికులను వేదిస్తున్నారు. లాభాలతో నడుస్తున్న కంపెనీలలోని కార్మికులను వి.ఎన్.ఎన్. రూపంలో బయటికి పంపించే ప్రయత్నం జరుగుతున్నది. అత్యధిక లాభాలతో నడుస్తున్న ఆయిల్ అండ్ పవర్ సెక్టార్ ప్రస్తుత మార్కెట్ ను తట్టుకోవడానికై తమ ఫండ్స్ నుండి మోడ్రనైజేషన్ అండ్ టెక్నాలజీ ఆప్ గ్రేడ్ చేసుకోవడానికి కూడా ఈ ప్రభుత్వం అనుమతి నిరాకరించడం శోచనీయం.

విఎస్.ఎన్.ఎల్ లాంటి లాభాల కంపెనీల షేర్స్ భారత షేర్ మార్కెట్ లో ఎం.ఎన్.సి.లతో మిలాఖత్ అయి రూ. 750 ఒక షేర్ అమ్మడంలో ఎన్నికీక్ బ్యాక్స్ ఉన్నవో మనం అర్థం చేసుకోవాలి.

గెయిల్ (గ్యాస్ అథారిటీ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్) 155 మిలియన్ షేర్స్ లను విదేశాలకు అమ్మి వేసినారు. ఇది చాలక ఇంకా 180 కోట్ల రూపాయల షేర్స్ లను డిఇన్వెస్టమెంట్ చేయాలనే ప్రయత్నంలో ఉన్నారు.

ఎన్.టి.పి.సి. జనరేటింగు ప్రాజెక్ట్ లను ప్రైవేట్ వారికి అమ్మి వేయాలని, అదే కాకుండా 4500 కోట్ల విలువగల షేర్స్ లని ఎన్.హెచ్.పి.సి.కి అమ్మాలని ఆదేశించడం వలన ప్రతిష్టాత్మకమైన పవర్ జనరేషన్ ప్లాంట్స్ పూర్తిగా నిర్వీర్యమై విదేశీ కంపెనీలపై ప్రజలు ఆధారపడాల్సిన పరిస్థితి తీసుకురావడం శోచనీయం.

పండర్ గ్రీడ్ కార్పొరేషన్ కూడా ఎం.ఎన్.సి.లకి అమ్మి వేయాలనేది అవివేకం అవుతుంది.

ఇవే కాకుండా బ్లూ చిప్ అయిల్

కంపెనీలని మరియు వి.ఎన్.ఎన్.ఎల్, బి.హెచ్.ఇ.ఎల్. అనే అత్యధిక లాభాలతో నడుస్తున్న వాటిని దీనితోపాటు పోర్ట్ అండ్ డాక్ కంపెనీలను ప్రైవేట్ వారికి అమ్మజూపడం ఈ ప్రభుత్వ దివాళాకోరుతనానికి నిదర్శనం.

ఇప్పటికే ప్రతిష్టాత్మకమైన “5” ఇంటర్నేషనల్ ఎయిర్ పోర్టులని ప్రయివేటు వ్యక్తులకిచ్చి వేయాలనేది ప్రభుత్వ నిర్ణయం. దీని ద్వారా దేశ భద్రత ఏమయిపోతుందో చెప్పగలరా. గత నెలలో జరిగిన హైజాకింగ్ లాంటివి ఈ ప్రయివేటు వారు ఆపగలరా?

వీటన్నింటికి కారణం నష్టాలతో

కేంద్ర ప్రభుత్వరంగ సంస్థలలో ప్రభుత్వ పెట్టుబడి రు. 65764 కోట్లు	
(1) దీనిపైన డివెండెండ్	2497 కోట్లు
(2) డివిడెండ్ పై పన్ను రూపంలో వచ్చినది -	368 కోట్లు
(3) కేంద్ర ప్రభుత్వ రుణాలపై పన్ను	249 కోట్లు
(4) కార్పొరేట్ పన్ను	5932 కోట్లు
(5) ఎక్సయిజ్ డ్యూటీ (1997-98)	15779 కోట్లు
(6) కస్టమ్స్ పన్ను (1997-98) -	10918 కోట్లు
(7) ఇతర పన్నులు - (1997-98) -	6036 కోట్లు
మొత్తం పన్ను రు. 44015 కోట్లు	

నడుస్తున్న ప్రభుత్వ రంగాలు అనే వాదన సరైంది కాదని కేంద్ర ప్రభుత్వ లెక్కలే తేల్చుచున్నవి. ఈ పట్టిక ఒక్కసారి పరిశీలిద్దాం.

ఈ లెక్కల ప్రకారం ప్రభుత్వరంగం 1997-98 సం||రానికి గాను కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఎంతెంత జమ చేసినవో అర్థమవుచున్నవి.

మొత్తం 236 ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలలో వచ్చిన మొత్తం లాభం ద్వారా కూడబెట్టిన నిల్వలు రు. 109921 కోట్లు మొత్తం పెట్టుబడి పైన (204054 కోట్లు) 9.15 శాతం మాత్రమే కార్మికుల జీత భత్యాలు (2700 కోట్లు). వాస్తవాలు ఇలా ఉంటే ప్రభుత్వం దీనిన వక్రికరించి ఈ సంస్థలు నష్టాలలో ఉన్నవి కాబట్టి వీటి పరిస్థితి మెరుగుపడడానికై ప్రయివేటువరం చేస్తున్నాననడం విద్వారంగా ఉన్నది.

కాని రిజర్వ్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా (ఆర్.బి.ఐ) ఎనాలిసిస్ చేస్తే 95 శాతం కంపెనీల నష్టాలకు యాజమాన్యపు తప్పుడు ప్రణాళికలే

ఎన్.నర్సింహారెడ్డి

కార్యదర్శి

సి.ఐ.టి.యు.రాష్ట్ర కమిటీ

కారణం (ప్లానింగ్) అని తేల్చారు. రెండవది మిస్ మేనేజ్మెంటు, మిస్ ప్రిఫరెన్సెస్, నిధుల మళ్ళింపు, 5 శాతమే కార్మికులు బాధ్యులు” అలా తేల్చారు. తన తప్పులను కప్పిపుచ్చుకోవడానికి ప్రభుత్వరంగంపైన, కార్మికులపైన దుష్ప్రచారం చేస్తున్నదని అర్థం చేసుకోవాలి.

ఈ మధ్య కాలంలోనే

11.12.1999న

నన్యా షీల్ లో జరిగిన సిఐఐ ఏర్పాటు చేసిన నమావేళంలో ఆర్థిక మంత్రి యన్.ఎన్.రామారావు అన్న మాటలు “అతి త్వరలో మొత్తం ప్రభుత్వ రంగ నెట్

వర్క్ డిస్ట్రాయ్ చేస్తాము. దీనికి ఎన్.డి.ఎ ప్రభుత్వం కట్టుబడి యు న్నది. ఆశించిన 10,000 కోట్ల డిఇన్వెస్టమెంటుకి గాను 1,400 కోట్లు మాత్రమే ఇప్పటికి అమ్మగలిగాము. ఇప్పుడు దీనిని త్వరతిగతే చేయడానికి 8 గ్రూపులను ఈ క్రింది వారితో ఏర్పరచామని సెలవిచ్చారు. వారే వీరు.

(1) కుమర మంగళం బిర్లా (2) ముఖేశ్ అంబాని (3) రాహుల్ బాజాజ్ (4) జి.పి.గోయంకా (5) రతన్ టాటా (6) నల్లీ వాడియా (7) సంజీవ్ గోయంకా (8) ఎ.సి.ముత్తయ్య మరియు నారాయణమూర్తి గారలు.

వీటన్నింటిని వ్యతిరేకిస్తూ సిపిఎన్ టీయు నాయకత్వంలో ఎన్నెన్నో సమ్మెలు, ఆందోళనలు, పోరాటాలు చేసి కొంత ఆపగలిగాము. కాని ఇప్పటి బిజెపి ప్రభుత్వం మాత్రం విచక్షణారహితంగా, ఐ.ఎం.ఎఫ్/డబ్ల్యు.బి. ఆదేశిత సూత్రాల ప్రకారం ప్రభుత్వ రంగాన్ని అన్యాయంతో చేసి తమదేశ భక్తిని చాటుకుంటున్నారు.

ఈ సంస్థల కార్మికులు 1992 నుండి 1996 వరకు అనేక సమస్యలు చేసి తమకు రావాల్సిన కొన్నింటినైనా సాధించుకోగలిగారు. 1997 నుండి జరగాల్సిన వేతన ఒప్పందాలకై కార్మిక వర్గం పోరాడుతుంటే కేంద్ర ప్రభుత్వం నిమ్మకు నీరెత్తినట్లుంది. ఈ వేతన సవరణలపై డిపిఇచే కొన్ని ఆదేశాలను 14-1-1999న జారీ చేశారు. అందులో అతి దారుణమైన కండిషన్లు ఉన్నవి. వాటికి వ్యతిరేకంగా కార్మికులందరు పోరాడి సాధించుకోవాల్సి యున్నది.

దీనిలో 10 సం॥ కాలపరిమితి ఉండాలని

- లెబర్ కాస్ట్ పెరగకుండా వేతన ఒప్పందాలు జరగాలని

- హెచ్ఆర్ఎలు 'ఎ' క్లాస్ సిటీ వారికి 25 శాతం నుండి 15 శాతంకి తగ్గించాలని

- మోహన్ కమిటీ అధికారులకు రుద్దిన వద్దతులలో కార్మికులకు యాజమాన్యాలు రుద్దాలని

- 20 శాతం ఫీట్అమౌంటు కంటే ఎక్కువగా ఇవ్వకూడదని

- శాతం సిస్టమ్ ఇంట్రస్ట్ లని స్లాబ్ సిస్టమ్ చేయాలని

ఈ ప్రతిపాదనలను కార్మికవర్గం తీవ్రంగా వ్యతిరేకిస్తున్నది. 3 సం॥ములు గడచినా ప్రభుత్వం నిర్లక్ష్యంగా వున్నది. సి.పి.ఎస్.టి.యు. పిలుపుపై జరిగిన సమ్మె బ్యాలెట్ కార్మికుల అసంతృప్తికి అద్దం పడుతున్నది. హైదరాబాదులో 95-98 శాతం కార్మికులు నమ్మకు అనుకూలంగా స్పందించారు. ఫిబ్రవరి 2వ తేదీ సమ్మెను జయప్రదం చేయాలి. తరువాత అవసరమైతే దీర్ఘకాలిక పోరాటానికి సిద్ధం కావాలి. విశాల ఐక్యత ద్వారా ప్రభుత్వరంగాన్ని కాపాడుకుందాం.

ఈ క్రింది కొర్రెల సాధనకై పోరాడుదాం

- (1) ప్రయివేటీకరణ, డిఇన్వెస్ట్మెంటు ఆపాలి
- (2) కాయలాపడిన పరిశ్రమలను ఆర్థికంగా ఆదుకోవాలి
- (3) గత కొన్ని నెలల నుండి జీతాలు, డి.ఎ.లు ఇవ్వని వారికి వెంటనే ఇవ్వాలి
- (4) కార్మిక హక్కులను హరించే విధంగా బిల్లులు తగ్గకూడదు.
- (5) వేతన ఒప్పందాలకై డిపిఇ గైడన్స్లను ఎత్తివేయాలి.

బ్యాంకులను కాలాగోడుతున్న సి.పి.ఐ.సీఐలు

మనం నీళ్ళలో దిగితే జలగలు పట్టుకుంటాయి. మనకు నెత్తురోడుతుంది. అలాగే ప్రభుత్వ రంగ బ్యాంకులను కూడా ప్రముఖ పారిశ్రామిక వేత్తలు జలగల్లా పట్టుకుని పీల్చి పిప్పి చేస్తున్నారు.

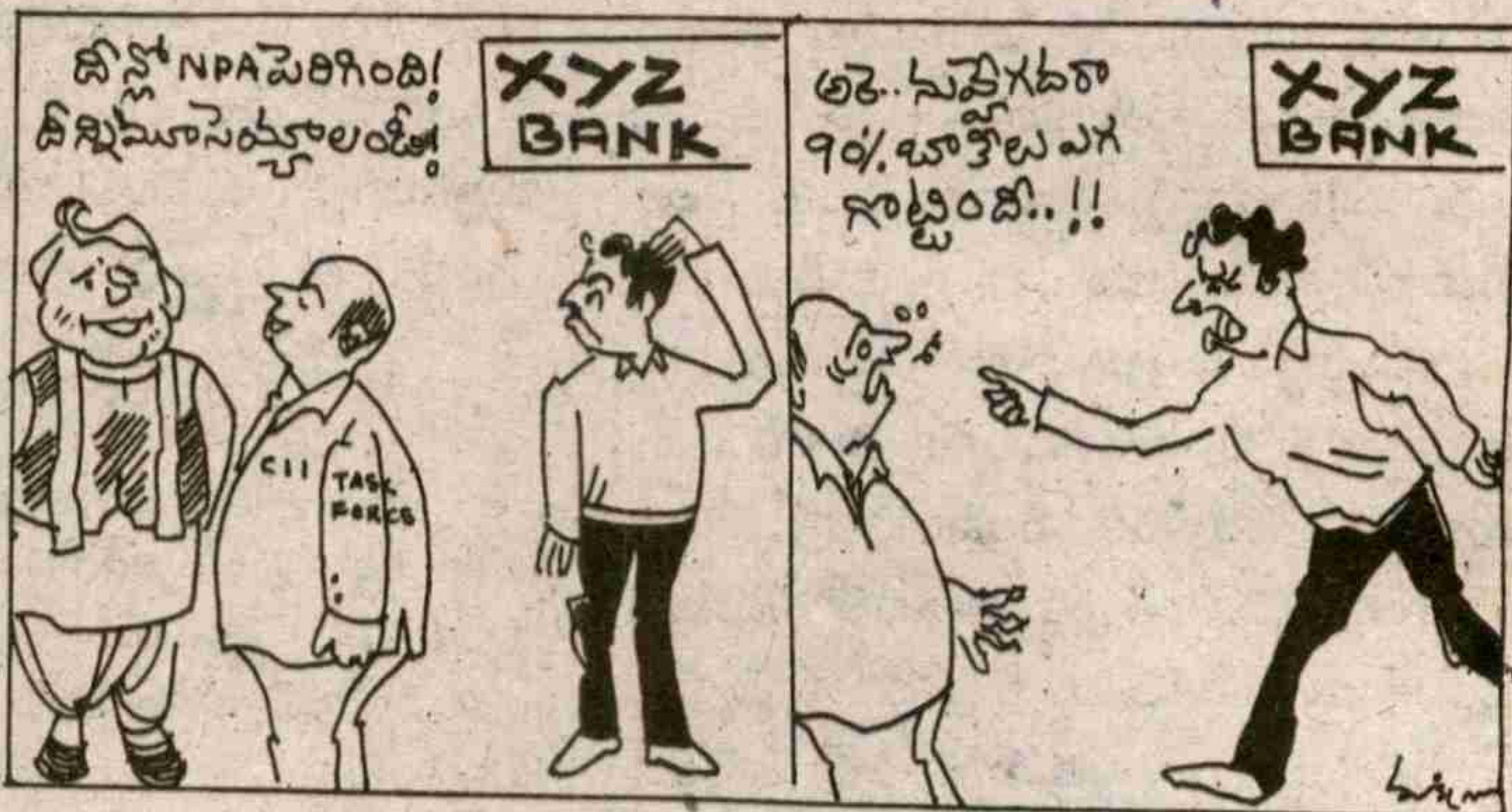
ఎన్.పి.ఐ.లకు కారకులై పరు బ్యాంకులలో రాని బాకీలు

పేరుకు పోవటానికి ప్రధాన కారణం బడా పారిశ్రామిక వాణిజ్య సంస్థలు తాము తీసుకున్న లోన్లు తిరిగి కట్టకపోవటమే. బ్యాంకులు వారు బకాయిలు (ఎన్.పి.ఐ.లు)గా వున్న 58 వేల కోట్ల రూపాయలలో 70 శాతం భారత పరిశ్రమల సమాఖ్య (సి.పి.ఐ) సభ్యుల నుండి రావాలి.

గత పది సంవత్సరాల నుండి దరిదాపు పది ప్రయివేటు రంగ బ్యాంకుల మూత పడటానికి కూడా కారణం చిన్న డిపాజిటర్లు, వుద్యోగుల ప్రయోజనాలను కాపాడటానికి వీటిని వివిధ ప్రభుత్వ రంగ బ్యాంకులలో విలీనం చేయాల్సిన వచ్చింది.

ఈ

పెద్ద పారిశ్రామిక సంస్థల యాజమానుల ఆస్తులున్నా, పెద్ద పెట్టుబడులు, రిజర్వులు వున్నా బ్యాంకులలో న్నను కట్టరు. దేనికోసం లోను తీసుకున్నారో దాని కోసం వినియోగించుకుండా వేరే చోటికి ఆమొత్తాలను తరలిస్తారు. లేదా, వాటితో కొన్న యంత్రాలను, ఇతర ఆస్తులను అమ్మేస్తారు.

ఈ ఎగవేతల సమస్య నుండి బయట పడటానికి, కేంద్ర విజిలెన్సు కమిషన్ ఆదేశాల మేరకు 25 లక్షల రూపాయలలోను బాకీలను వుద్దేశపూర్వకంగా ఎగ్గొట్టిన వారి పేర్లతో కూడిన లిస్టును రిజర్వు బ్యాంకు తయారు చేసింది. వివిధ బ్యాంకులకు అవన్నీ పంపిణీ చేసింది.

బ్యాంక్ ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్

బ్యాంక్ ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా (బెఫి) విడుదల చేసిన లిస్టులో కొన్ని పెద్ద జలగల పేర్లు మచ్చుకు కొన్ని చూద్దాం.

పారిశ్రామిక వేత్త పేరు	బ్యాంకు	చెల్లించాల్సిన బాకీ రూ॥ లలో
టాటా	ఎన్.టి.ఐ.	7 కోట్ల 67 లక్షలు
జె.జె.డి. ఇరానీ (టాటా)	ఐ.డి.బి.ఐ.	25 కోట్ల 36 లక్షలు
బిర్లా	ఇండియన్ బ్యాంక్	39 కోట్ల 25 లక్షలు
గోయంకీ	యునైటెడ్ బ్యాంక్	2 కోట్ల 25 లక్షలు
భట్టియా	అలహాబాద్ బ్యాంక్	25 కోట్ల 66 లక్షలు
భట్టియా	కెనరా బ్యాంక్	11 కోట్ల 89 లక్షలు
భట్టియా	యునైటెడ్ బ్యాంక్	12 కోట్ల 26 లక్షలు
భట్టియా	అలహాబాద్ బ్యాంక్	16 కోట్ల 62 లక్షలు
భట్టియా	కెనరా బ్యాంక్	1 కోటి 84 లక్షలు
పోద్దార్	ఇండియన్ బ్యాంక్	102 కోట్ల 38 లక్షలు
పోద్దార్	పంజాబ్ నేషనల్ బ్యాంక్	1 కోటి 78 లక్షలు
పోద్దార్	యునైటెడ్	8 కోట్ల 18 లక్షలు
పోద్దార్	యూకో	3 కోట్ల 5 లక్షలు
దాల్మియా	ఎన్.టి.ఐ.	12 కోట్ల 14 లక్షలు
దాల్మియా	బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా	19 కోట్ల 1 లక్ష
దాల్మియా	కెనరా బ్యాంక్	12 కోట్ల 5 లక్షలు
దాల్మియా	సెంట్రల్ బ్యాంక్	18 కోట్ల 25 లక్షలు
దాల్మియా	ఐ.ఓ.బి.	10 కోట్ల 16 లక్షలు
సింఘానియా	పి.ఎన్.బి.	24 కోట్ల 51 లక్షలు
సింఘానియా	స్టేట్ బ్యాంక్	62 కోట్ల 60 లక్షలు

కళ్ళు మూసుకుని పాలు తాగుతూ తమ నెవరూ చూడలేదనుకోటం పొరపాటు

వీరి మెడలు వంచి లోన్ను వసూలు చేసేందుకు చట్టం అనుగుణంగా లేదు. లోన్న సత్వర రికవరీకి వీలుపడే విధంగా మార్పులు తేవాలని యూనియన్లు చెప్పినా వీరి పేర్లు బహిరంగంగా ప్రకటించాలని కోరినా కేంద్ర ప్రభుత్వం ముందుకు రావటంలేదు. దీనితో పారిశ్రామిక వేత్తలకు పట్టపగ్గాలు లేకుండా పోయాయి.

సి.ఐ.ఐ. ఒక అడుగు ముందుకు వేసి నష్టాలు వచ్చే యూకో. యునైటెడ్, ఇండియన్ బ్యాంకులను మూసి వేయాలని బాగా లాభాలు అందించే ఇతర నాలుగు బ్యాంకులను వెంటనే ప్రయివేటీకరించాలని ప్రభుత్వానికి సిఫారసు చేసింది. దీనిలో సి.ఐ.ఐ. సభ్యులు ఆ మూడు బ్యాంకులను కట్టాల్సిన లోన్ను రద్దవటంతో బాటు విజయవంతంగా నడుస్తన్న బ్యాంకులను తమ స్వాధీనం చేసుకోవాలనే దురుద్దేశ్యం కనబడుతుంది.

యూకో, యునైటెడ్ ఇండియన్ బ్యాంకులకు సి.ఐ.ఐ. సభ్యులు కట్టాల్సిన లోన్ను

పారిశ్రామిక వేత్తలు అరుణ్ భగత్ రామ్ (ఎస్.ఆర్.ఎఫ్), టి.స్కో.ఎం.డి. జె.జె. ఇరానీ, ప్రదీప్ కుమార్ ఖైతాన్, మరో సభ్యుడు. వీరంతా కట్టాల్సిన 100 కోట్ల రూపాయల పైనే

వీరంతా పై మూడు బ్యాంకులను మూసి వేయాలని చెప్పిన సి.ఐ.ఐ. టాన్క్ ఫోర్స్ లోని సభ్యులు. బ్యాంకింగ్ ఓపరిశ్రమలోని యూనియన్లు, ఆ మూడు బ్యాంకులు చైర్మన్లు సి.ఐ.ఐ. సిఫారసులను తీవ్రంగా వ్యతిరేకించటంతో ప్రభుత్వం కొద్దిగా వెనక్కు తీవ్రంగా వ్యతిరేకించటంతో ప్రభుత్వం కొద్దిగా వెనక్కు తగ్గినట్లు కనిపించినా పారిశ్రామిక వేత్తల పై చర్య తీసుకోక పోగా 25 శాతం వుద్యోగులను తగ్గించాలనే వర్మాకమిటీ సిఫారసును ఆమోదించింది.

ప్రపంచ బ్యాంకు, ఐ.ఎం.ఎఫ్

విధానాలు ప్రతినిధులు

ప్రపంచ బ్యాంకు ఐ.ఎం.ఎఫ్. విధానాలు మనదేశంలో అమలు కావాలంటే అధికారంలోకి కూడా కొనసాగే రాజకీయ నాయకులొక్కరే వాటికి అనుకూలంగా వుంటే సరిపోయినా విధానాలను సమర్థించేందుకు శక్తి వంతమయినా పారిశ్రామిక, వాణిజ్య వేత్తల అవసరమవుతుంది. ఆ పనిని నేడు సి.ఐ.ఐ. చేపట్టింది.

టాప్ 10 రాష్ట్ర ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలు - అత్యధిక లాభాలు, అభివృద్ధి

ర్యాంకు	కంపెనీ పేరు	లాభాలు		అభివృద్ధి	
		99	98	శాతం	
1	ఆయిల్ సహజ వాయువు సంస్థ (ఓ.ఎన్.జి.సి.)	2760.8	2655.6	40%	8
2	ఇండియన్ ఆయిల్ కార్పోరేషన్ (ఐఓసి)	2218.2	1710.3	29.7	3
3	రిలయన్స్ అంబానీ	1703.2	1652.7	3.1	9
4	విదేశీ సంచార నిగమ్ లిమిటెడ్	1376.1	997.4	38.0	2
5	మహానగర్ టెలిఫోన్ నిగమ్ లిమిటెడ్	1288.3	1147.3	12.3	7
6	గ్యాస్ అధారిటీ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్	1048.3	1020.4	2.7	10
7	హిందూస్తాన్ పెట్రోలియం కార్పోరేషన్ (హెపిసిఎల్)	901.3	701.2	28.5	4
8	హిందూస్తాన్ లివర్	837.4	580.3	44.3	5
9	భారత్ పెట్రోలియం కార్పోరేషన్ (బిపిసి)	184.6	541.0	26.5	5
10	ఇండియన్ టుటాకో కంపెనీ లిమిటెడ్	623.4	526.2	18.5	6

“ఒక సంస్థ అభివృద్ధి కావడానికి లాభమే కొలమానం. ఇదే యాసిడ్ టెస్ట్ సంస్థ యొక్క ఆరోగ్యాన్ని, ఆయుర్దాయాన్ని సూచిస్తుంది.” అనటం సరి కాదు. ప్రజా సంక్షేమం, ఉపాధి కల్పన ముఖ్యం. సెప్టెంబరు 99 నాటికి మన దేశంలోని 1078 కంపెనీలను ‘డచ్ అండ్ షెల్స్’ సంస్థ అధ్యయనం చేసి లాభాలను బట్టి కంపెనీ ర్యాంకులను అభివృద్ధి నిర్ణయించేది.

99 సంవత్సరంలో మొదటి 10 ర్యాంకులు సాధించిన కంపెనీలలో 7 ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలే. మిగిలిన 3లో ఒకటి స్వదేశీ (రిలయన్స్) రెండు విదేశీ (హిందూస్తాన్ లివర్ సంస్థలు)

అభివృద్ధిలో కూడా 2 నుండి 6 ర్యాంకు వరకు వరుసగా ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలే వున్నాయి. ప్రభుత్వం నుండి అనేక రాయితీలు పొందే హిందూస్తాన్ లివర్ మొదటి స్థానంలో నుండి ఏటికి ఎదురీడుతూ కూడా ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలు మొదటి 10 ర్యాంకులలో 7 ర్యాంకులు సాధించటం విశేషం. ఖర్చులలో పొదుపు ఉత్పత్తి పెంపుపై కేంద్రీకరించటమే.

1991 నుండి ఈ సంస్థలపై ప్రభుత్వం సవతితల్లి ప్రేమను ప్రదర్శిస్తున్నది. ప్రభుత్వ ఆర్డర్లు ఆర్థిక సహకారం నిలిపివేసింది. ప్రభుత్వ షేర్లు అమ్మకానికి పెట్టిన ప్రయత్నాలలో 7 కంపెనీలు వుంటు దురదృష్టవశాత్తూ.

సి.ఐ.ఐ. కు నేడు పెద్ద పెట్టున ప్రభుత్వము, మీడియా అండదండల నిస్తూన్నాయి. వారు ఏది కోరితే అది జరిగిపోతుంది. ప్రధాన మంత్రి వాజ్ పేయి గారా లేక సి.ఐ.ఐ. చైర్మన్ రాహుల్ బజాజ్ గారా అని ఒక్కోసారి అనుమానం వేస్తుంది.

ప్రజలూ, వుద్యోగులూ కలిసి కట్టుగా పోరాడాలి

పెట్టుబడి దారులకు అనుకూలమయిన జాతీయ బ్యాంకులు, ప్రయివేటీకరణ, మూసివేతలను వ్యతిరేకిస్తూ సరళీకరణ విధానాలను బ్యాంకింగ్ సేవలు సామాన్య ప్రజలకు అందుబాటులో లేకుండా పోవటమే గాక చిన్న చిన్న డిపాజిటర్లకు తగిన

వడ్డీ కూడా రావటంలేదు. డిపాజిట్లు మీద వడ్డీ తగ్గించేసి, దానివల్ల వచ్చిన ఆదాయంతో పారిశ్రామిక వేత్తలకు స్వల్ప వడ్డీ రేటుకు రుణాలు అందుబాటులోకి తేవాలని ప్రభుత్వం నంకల్పించింది. బ్యాంకుల లోన్ను ఎగ్గొడుతున్న వారికే వాటిని ప్రయివేటీకరించడం ద్వారా కట్ట బెట్టాలని నిర్ణయించింది.

ఈ దుర్మార్గపు విధానాలు తిప్పి కోట్ల టానికి వీటి అమలు వలన కలిగే దుష్ప్రభావానికి లోనవుతున్న వుద్యోగులు, ప్రజలంతా సమాయత్తం కావాలి.

—“పీపుల్స్ డెమోక్రసీ, ఫ్రంట్ లైన్ సౌజన్యంతో”

విశాఖ స్టీల్ ప్లాంట్ ను ఎటిపరిసిటీలోనైనా కాపాడుకోగలం

విశాఖ స్టీల్ ప్లాంట్ గురించి పత్రికల్లో ప్రసార సాధనాల్లో పుంఖాను పుంఖాలుగా వార్తలు వస్తున్నాయి. ముఖ్యంగా భారీ నష్టాలు వస్తున్నాయని, బి.ఐ.ఎఫ్.ఆర్.కు వెళ్తుందని, డిస్ ఇన్ వెస్ట్ మెంట్ అవుతుందని, కౌంట్ డౌన్ తేదీలతోను ఈ వార్తలు వెలువడుతున్నాయి. బి.జె.ఫి. కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలను విదేశీ సంస్థలకు కారుచౌకగా కట్టబెట్టాలని కుట్ర చేస్తున్నాయి. కుక్కను చంపాలనుకున్నప్పుడు ముందుగా దాన్ని పిచ్చి కుక్క అని పేరుపెట్టినట్లే, స్టీల్ ప్లాంట్ కు నష్టాలు అని ప్రచారం చేసి ప్రైవేటు చేయడం తేలిక అనేది బి.జె.పి. కేంద్ర ప్రభుత్వం పన్నాగం. అందుకే ఈ విధమైన ప్రచారం సాగుతున్నది.

నష్టాలు అనే తప్పుడు ప్రచారం

వాస్తవానికి విశాఖ స్టీల్ ప్లాంట్ 1992-93 నుంచి లాభాల బాటలోనే వుంది. 1995-96 సంవత్సరంలో రు.633 కోట్లు లాభాలు ఆర్జించింది. 98-99 సంవత్సరంలో దేశంలో స్టీల్ అథారటీ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్ నుంచి జిందాల్, ఇస్సార్, మిట్టల్ లాంటి అన్ని ప్రైవేట్ సంస్థలు నష్టాలు చవిచూపినా విశాఖ స్టీల్ రు.7 కోట్లపైగా లాభాలలోనే వుంది. నడిచే సంవత్సరం సుమారు 200 కోట్ల లాభాలు గడించగలమని అంచనా. గత సంవత్సరం ప్రపంచమంతా స్టీల్ రంగం ఆర్థిక మాంద్యాన్ని చవిచూసింది. దాని ప్రభావం అన్ని స్టీల్ ప్లాంట్ లపైనా వుంది. అయినా ఆపరేషన్ లాభాలు వున్నంతకాలం ఏ పరిశ్రమకు ధోకా లేదనే విషయం ఏమాత్రం ఆర్థిక విషయాలు తెలిసిన వారికైనా తేలికగానే బోధపడుతుంది. ఆపరేషన్ లాభాలు అంటే ప్లాంట్ అవసరాలకు ఖర్చులు ముడిసరుకు, విద్యుత్, జీతాలు వగైరాలకు స్టీల్ అమ్మగా వచ్చే ఆదాయంతో పోల్చితే స్టీల్ ప్లాంట్ లాభాలతోనే వుంది.

పత్రికల్లో వచ్చే లెక్కల ప్రకారం గత మార్చినాటికి క్యూములేటివ్ నష్టాలు రు.4055 కోట్లు వుందనే ప్రచారం. ఇది కేవలం వడ్డీలు ఇతర నష్టాలు మాత్రమే. స్టీల్ ప్లాంట్ ఉత్పత్తి ప్రారంభం కాక మునుపే 90-91 నాటికే రు.478 కోట్లు వడ్డీల నష్టం చూపుతున్నారు. ఇంతంతా వటుడింతై అన్నట్లు అది నేడు వేల కోట్లకు రూపం దాల్చింది. కాగితాల మీద పెరిగి పోయేదే కాబట్టి ఎంతైనా పెంచవచ్చు. అంతమాత్రాన ప్రజలు, కార్మికులు దీనిని చూసి కంగారు పడనక్కరలేదు.

ఈ పరిస్థితికి అసలు కారణం

ప్రభుత్వం చెబుతున్న నష్టాలు అయినా

ఎందుకు వచ్చాయో పరిశీలిద్దాం. స్టీల్ ప్లాంట్ ను విశాఖపట్నంలో నిర్మించాలని 1970లో కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. 8 సంవత్సరాల తర్వాత జనతా ప్రభుత్వం వచ్చి వెయ్యికోట్లు కేటాయించే వరకు దాని నిర్మాణం ప్రారంభంకాలేదు. నిర్మాణం నత్తనడక నడిచి పదేళ్ళు పట్టింది. నిర్మాణంలో అనేక విభాగాలను నరికి, సామర్థ్యాన్ని 4.2 మిలియన్ టన్నుల నుంచి 3 మిలియన్ టన్నులకు కుదించారు. జాప్యంవల్ల నిర్మాణ కాలంలో, డాలరు విలువ రు.8 నుంచి రు.22కు పెరిగింది. యంత్రాల కొనుగోలు పెరగడం, కాంట్రాక్టర్లు అధికార్లు, రాజకీయ నాయకుల అవినీతితో మరింత వ్యయం పెరిగింది. అందుకనే అనుకున్న అంచనాలకు మూడురెట్లు

ప్రభుత్వరంగ సంస్థల పరిరక్షణకై గాజువాకలో బండ్ నిర్వహించిన అనంతరం ప్రసంగిస్తున్న సిహెచ్.నరశింగరావు

పెరిగి రు.9,660 కోట్లు నిర్మాణ వ్యయం అయింది. దీనిలో అత్యంత వ్యయం రు.5891 కోట్లు అప్పుల పేరుతో యిచ్చింది. దేశంలోని ఇతర స్టీల్ ప్లాంట్ లు అన్నిటికీ నిర్మాణ వ్యయం పూర్తిగా కేంద్ర ప్రభుత్వం భరించగా విశాఖ స్టీల్ ప్లాంట్ కు పెట్టుబడిని సమకూర్చలేదు. అప్పులు యివ్వడం వల్లే ఈ వడ్డీల మోత.

ప్రైవేటీకరణ పరిష్కారం కాదు

వడ్డీల నష్టాలు చూపి ప్రైవేట్ పరం చేయాలని కేంద్ర ప్రభుత్వం కుట్ర చేస్తున్నది. ఒకప్పుడు భారతదేశం లోని పరిశ్రమలన్నీ ప్రైవేట్ వే. పెట్టుబడిదారులు ప్రైవేటు యాజమానులు తమ స్వలాభం కోసంమే పరిశ్రమలు స్థాపిస్తారు. సామాజిక బాధ్యత లేకుండా లాభాలే ధ్యేయంగా పరిశ్రమలు నడుపుతారు. లాభాలు తగ్గితే పరిశ్రమలే మూసివేస్తారు. దేశంలో ప్రైవేటు యాజమాన్యలు బ్యాంక్ ల నుంచి డబ్బులు తీసుకొని లాభాలు వచ్చినంత కాలం నడిపి నేడు మూసివేసిన కంపెనీలు ఆరులక్షలు వున్నాయి. విశాఖ జిల్లాలోని

సిహెచ్.నరశింగరావు

బిర్లా పెరిక్లేస్, ఆంధ్రాస్టీల్ లాంటివి అనేకం. కనుక ప్రైవేటీకరణ పరిష్కారం కాదు.

పరిష్కారమార్గాలు

కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు చిత్తశుద్ధి వుండే విశాఖ స్టీల్ ప్లాంట్ ను అభివృద్ధి చేసేందుకు అనేక మార్గాలు వున్నాయి.

1. స్టీల్ ప్లాంట్ ను విస్తరించాలి : 3.మి.ట సామర్థ్యం కలిగిన స్టీల్ ప్లాంట్ నిర్మాణానికి రు.9660 కోట్లు అయింది. 1 మి.ట సామర్థ్యానికి విస్తరించడానికి నిర్మాణ సమయంతో రు.3220 కోట్లు ఖర్చు అయింది. కాని నేడు రు.1200 కోట్లతో ఒక మిలియన్ టన్నుకు విస్తరించవచ్చు భూమి, విద్యుత్,

కార్మికులు లాంటి మౌలిక సౌకర్యాలు అన్నీ వున్నాయి. కనుక ఇది సాధ్యమవుతుంది. 1990 నుంచి అనేక మంది స్టీల్ నిపుణులు ఇదే సూచిస్తున్నారు. కాని కేంద్ర ప్రభుత్వాలు పెడచెవిని పెట్టాయి. నేషనల్ ఫ్రంట్ ప్రభుత్వకాలంలో ప్రతి పాదనలు అంగీకరించింది కాని నిధులు విడుదల చేయలేదు. విస్తరణ సకాలంలో పూర్తి చేసి వుంటే ప్రతి సంవత్సరం అదనంగా 500 కోట్లు ఆదాయం వచ్చివుండేది. వడ్డీలు ఈవిధంగా పెరిగి వుండేదికాదు. అసలు, వడ్డీలు కూడా పూర్తిగా ఎప్పుడో తీరి వుండేది.

2. 3 మి.ట ల పూర్తి సామర్థ్యాన్ని ఉపయోగించాలి : ప్లాంట్ సామర్థ్యం 3 మి.టలు అని ప్రభుత్వం ప్రకటించినా నిర్మాణ వ్యయం తగ్గించాలని స్టీల్ మెల్లింగ్

షాపును కుదించారు. బీమ్ మిల్లును ఎత్తివేశారు. అనేక విభాగాలు తగ్గించారు. దీనివల్ల ఉక్కు ద్రవం ఉత్పత్తి అయ్యే భాస్ఫోరైట్ వరకు 3 మి.ట సామర్థ్యం వున్నా కింద డిపార్ట్ మెంట్ లలో సామర్థ్యం లేక పోవడం వల్ల దుక్కు ఇనుము ఉత్పత్తి చేసి తక్కువ ధరకు అమ్ముకోవలసి వస్తున్నది. స్టీల్ ఉత్పత్తుల ధర సుమారు టన్నుకు రు.14000 వుంటే దుక్కు ఇనుము ధర కేవలం రు.5300 మాత్రమే వుంది. స్టీల్ మెల్లింగ్, మిల్స్ ను విస్తరిస్తే సంవత్సరానికి అదనంగా రు.500 కోట్లు ఆర్జించవచ్చు.

3. గంగవరం పోర్టు ప్రభుత్వరంగంలో నిర్మించాలి : విశాఖ స్టీల్ ప్రత్యేకతలో ఒకటి సముద్ర తీరంలో వున్న ఎకైక స్టీల్ ప్లాంట్ కావడం, కాని ఇంతవకూ పోర్టు నిర్మాణం ప్రారంభంకాలేదు. గత 7 సంవత్సరాల నుంచి ప్రతి సంవత్సరం రోడ్డు ట్రాన్స్ పోర్టు కోసం అదనంగా సాలీనా రు.120 కోట్లు ఖర్చుజేస్తున్నది. సముద్ర రవాణా చౌక అయినప్పటికీ ప్రైవేట్ పోర్టుగా మారితే వారు

నిర్ణయించే రేట్లు మనం చెల్లించు కోవాలి. విశాఖ పోర్టు వారి ప్రతిపాదన ప్రకారం ప్రభుత్వ రంగంలోనే గంగవరం పోర్టు నిర్మించాలి.

పై ప్రత్యామ్నాయ మార్గాలు అమలుచేయకుండా కేంద్ర ప్రభుత్వం ఎ.టి.కార్నే రిపోర్టు ఆమోదిస్తానంటున్నది. అంటే వడ్డీలు మాఫీ చేసి విదేశీ ప్రైవేట్ సంస్థలకు కారు చౌకగా అమ్మాలనేవి వారి కుట్ర. వడ్డీలు మాఫీ చేసినప్పుడు ప్రైవేట్ వారికి యివ్వవలసిన అవసరం ఏం వుంది? ప్రభుత్వం తంగంలోనే లాభాలతో నడవచ్చు. వాటాలు అమ్మాలనే కేంద్ర ప్రభుత్వ ప్రతి పాదనల వల్ల కూడా స్టీల్ ప్లాంట్ కు ఏమి లాభం లేదు. వాటాల అమ్మకం ద్వారా వచ్చిన డబ్బులుకేవలం ప్రభుత్వం బడ్జెట్ లోటును పూడ్చడానికి వెళ్తాయి. కాని స్టీల్ ప్లాంట్ కు ఏమీ వుండవు. కనుక ప్రభుత్వరంగంకు ప్రత్యామ్నాయం ప్రైవేట్, వాటాలు అమ్మడం వగైరా ఏమాత్రంకాదు.

కేంద్ర ప్రభుత్వం అవసమైన ఆర్థిక సహాయం ఇవ్వకపోయినా కనీసం అనుమతి యిచ్చి నిధులు తెచ్చుకోవడానికి గ్యారెంటీయర్ వుంటే చాలు.

అయితే బి.ఐ.ఎఫ్.ఆర్. ప్రమాదం ఎలా? ఇంతవరకూ దేశంలో ఇటువంటి పెద్ద పరిశ్రమలు గురించి ఈసంస్థ ఏమీ చేయలేదు. మన స్టీల్ కంటే ముందునుంచి నష్టాలతో నడుస్తున్న రూర్కెల్, ఇస్కోప్లాంట్లకు కూడా ఈ సంస్థ ఏమీ చేయలేదు. అయినా బి.ఐ.ఎఫ్.ఆర్.కు వెళ్ళకుండా లోన్లను ఈ క్విటిగా మార్చి వాడ్డీలనుమాఫీ చేయాలి.

విశాఖ స్టీల్ ప్లాంట్ రాష్ట్ర ప్రజలు అశేష త్యాగాలతో సాధించుకున్న ప్రతిష్టాత్మక పరిశ్రమ. భారతదేశంలో అన్ని స్టీల్ పరిశ్రమల కన్నా నాణ్యత గల స్టీల్ ను ఉత్పత్తి చేస్తున్నది. అన్నింటికంటే తక్కువ మంది కార్మికులతో తక్కువ వేతనాలతో నడుస్తున్న పరిశ్రమ. కాని ఉత్పాదన శక్తి ఇతర స్టీల్స్ లో కార్మికునికి సాలీనా 80 టన్నులు వుంటే విశాఖ స్టీల్ లో 180 టన్నులు వుంది. కార్మికులు పని చేయడం లేదని చేసే దుష్ప్రచారం ఎంత బూటకమో దీనిని బట్టి అర్థం అవుతుంది. ఇంకా అనేక ప్రత్యేకతలు ఈ స్టీల్ ప్లాంట్ కు వున్నాయి. ఎన్నివన్నా కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రైవేట్ వారికి కట్టబెట్టాలని వుంది కాబట్టి ప్రైవేట్ కాకుండా కాపాడుకోవడం నేడు ఆంధ్ర రాష్ట్ర ప్రజలు ముఖ్యంగా ప్లాంట్ కార్మికుల కర్తవ్యం. ప్రైవేట్ కాకపోతే విశాఖ స్టీల్ ప్లాంట్ నడవదనే ప్రచారం పచ్చిమోసం. ప్రైవేట్ కాక పోయినా తాత్కాలికంగా కేంద్ర ప్రభుత్వం ఏం సహాయం చేయకపోయినా విశాఖ స్టీల్ ప్లాంట్ నడుస్తుంది. దేశంలో జరుగుతున్న అనేక పోరాటాల స్ఫూర్తిగా విశాఖ స్టీల్ ప్లాంట్ ను ప్రైవేట్ కాకుండా కాపాడుకోగలం. ఇప్పటికే ఈ దిశగా జనవరి 21న గాజువాక బంద్ జయప్రదంగా జరిగింది. ఫిబ్రవరి 2వ తేదీ సమ్మెకు అన్ని యూనియన్లు కలిసి హెచ్చరిక సమ్మె నోటీసు యిచ్చాయి.

వారు పోరాటం ప్రారంభిస్తే నీకు అల్పాయుష్యే

పి.రాజారావు

ఒక అసంఘటిత రంగ కార్మికుడు, ఒక మధ్యతరగతి ఉద్యోగి, ఒక మల్టీనేషనల్ కార్పొరేషన్ అధిపతి ముగ్గురూ దైవ మందిరంలో ధ్యానంలో వుంటారు. దేవుడు వారికి దర్శనమిస్తాడు.

దేవుడు:- అసంఘటిత రంగ కార్మికుడితో ఇలా అన్నాడు. “నీవు నీ స్వంత కష్టంపైనే బతుకుతున్నావు. నిన్నే అందరూ దోచుకు తింటున్నారు. నువ్వు నూరేళ్ళు బ్రతుకు”.

1. అసంఘటిత రంగ కార్మికుడు:- దేవా! నేను అంతకాలం బ్రతకలేను. అర్థాకలితో బ్రతుకుతూ జీవించటం కష్టం వృద్ధాప్యంలో కష్ట పడలేను. ఆ సమయంలో ఇతరులపై ఆధారపడలేను. కనీసం నా పిల్లవాడు ఏదో పని చేసుకొనే వయసు వరకు బ్రతకాలి ప్రభూ! నాకు 45 సంవత్సరాల వయసు చాలు, దేవుడుసరే అలాగే కాని అన్నాడు.

దో వు డో :- మధ్యతరగతి వుద్యోగినిద్దేశించి ఇలా చెప్పాడు “నువ్వు ఉద్యోగంలో వున్నావు. ఒక మాదిరిగా బ్రతుకుతున్నావు. అందువలన 75 సంవత్సరాల జీవించు.

2. మధ్యతరగతి ఉద్యోగి:- నాదసలే మధ్యతరగతి బ్రతుకులు. అన్నీ తీరిని కోరికలే, అన్నీ సమస్యలే పరిష్కార మార్గాలు దొరకవు. జీవితమంతా అప్పుల మయమే. జీతం రాగానే అప్పులు కట్టడం తిరిగి అప్పులతో జీవించడం. పెరిగే ధరలతో బ్రతుకు భారంగా వుంది. ప్రస్తుత ప్రభుత్వ వ్యవహారం చూస్తే ఎప్పుడు ఉద్యోగం వూడుతుందో తెలియని భయం ఆవరించింది. ఉద్యోగం ఊడితే నరక యాతనే. పిల్లలపై ఆధారపడి బ్రతకాలి. ఒకరి మీద ఆధారపడి బ్రతకటం నరకం కన్నా హీనం. కనక ప్రభూ! నాకు 58 సంవత్సరాల ఆయుర్దాయం చాలు - దేవుడు సరే అలాగే అన్నాడు.

దేవుడు:- ఒక వ్యక్తి మల్టీనేషనల్ కార్పొరేషన్ అధిపతి- శత సహస్ర కోటిశ్వరుడితో నువ్వు చాలా సుఖంగా బ్రతుకుతున్నావు. నీకే భారాలూ లేవు. నీవు 50 సంవత్సరాలే బ్రతకాలి.

3. మల్టీనేషనల్ కార్పొరేషన్ అధిపతి:- నేను ధనవంతుడననే మాట నిజమే. నా వ్యాపారానికి, కంపెనీలకోసం ఎంతో శ్రమపడుతున్నాను. నా కంపెనీ షేర్లు పెరిగి లాభాలకోసం జిమ్మిక్కులు చేయాలి. అలాగే లాభాల కోసమే షేర్లు తగ్గటానికే మ్యాజిక్కులు చేయాలి. ఇతర కంపెనీలతో పోటీలనెదుర్కోవాలి. బలహీనమైన కంపెనీలను

దివాళా తీయించాలి. వీలైతే వాటన్నింటినీ నా కంపెనీలో కలుపుకోవాలి. వాటి షేర్లుకొనివేయాలి. మేము చేసే వాటికన్నా నాణ్యమైన, చౌకైన ఉత్పత్తులు జరగకుండా చూసుకోవాలి. మా ఉత్పత్తుల ధరలు తగ్గటానికి కార్మికులను నానాయాతనలపాలు చేసి జీతాలు సౌకర్యాలు తగ్గించి లాభాలు పెంచుకోవాలి. దీనికోసం ప్రపంచ దేశాలన్నిటిపై వత్తిడి చేయాలి.

దేశాధినేతను చెప్పుచేతల్లో వుంచుకోవాలి. వారి చట్టాలను మార్పించాలి. దీనికోసం రాజకీయ నాయకులకు లంచాలివ్వాలి. మా వ్యాపారానికి అవసరమైతే కొన్ని దేశాల మధ్య యుద్ధాలుకూడా సృష్టించాలి. మత కలహాల, అరాచకాలను కూడా రెచ్చగొట్టాలి. వీటి మధ్య విపరీతమైన టెన్షన్ అనుభవిస్తున్నాను ప్రభూ!

బహుశజాతి సంస్థ వ్యాపారం అంటే మాటలు కాదు ప్రభూ, ఇంకా మొత్తం భూమండలంపై విస్తరించుకోలేదు. కావున 50 సంవత్సరాల వయసు సరిపోదు. ఆ అసంఘటితరంగ కార్మికుడు నిరాకరించిన 55 సంవత్సరాలు మధ్య తరగతి ఉద్యోగి నిరాకరించిన 17 సంవత్సరాల మొత్తం 72 సంవత్సరాలు కలిసి నాకు 122 సంవత్సరాలు వయసు నివ్వు ప్రభూ అని కోరాడు.

దేవుడు:- నీవు కోరిన వయసు నీ కివ్వటంలేదు. బాధలు పడి పోరాడే ప్రజలు చైతన్యం మీద శక్తి మీద ఆధారపడి నీ వయసుంటుంది. ఇప్పటికే వార్ని దోచినందునకే నీకుసర్వ సుఖాలు చేకూరుతున్నాయి. వారందరూ కల్పి పోరాడితే వారికినేను మంజూరు చేసిన ఆయుర్దాయం వారికే చెందుతుంది. వారి ఆయుర్దాయం పెరుగుతుంది. పైగా నీకు నచ్చిన 50 సంవత్సరాల వయసుకూడా నీకు గ్యారంటీ కాదు. అందులో కూడా వారుపోరాడి సాధించుకో గల్గిన మేర పొందే అవకాశమిస్తున్నారు. అని చెప్పి అంతర్ధానమైనాడు.

ఇన్సూరెన్స్ రంగంలో ప్రయివేటీకరణ వ్యతిరేక పోరాటం కొనసాగుతుంది

వే
ణు
గో
పా
ల్

ఇన్సూరెన్స్ రంగం ద్వారాలను తెరచి ప్రైవేటు పెట్టుబడికి స్వాగతం చెప్పే IRDA బిల్లు 1999, పార్లమెంటు ఉభయ సభలలో పాస్ అయింది. W.T.O. ఒప్పందంలో భాగంగానే ఇన్సూరెన్స్ రంగంలోకి స్వదేశీ పెట్టుబడులను అనుమతించాల్సి వచ్చింది. అందువలన ఇది తప్పనిసరి చర్య అని కొంత మంది, ఇన్సూరెన్స్ రంగాన్ని తెరిస్తే విదేశీ పెట్టుబడులు కుప్పలుగా వస్తాయని మరి కొందరు, ఇన్సూరెన్స్ రంగంలోకి ప్రయివేటు కంపెనీలు వస్తే సేవలు నాణ్యమౌతాయని కొందరు ఈ చర్యను సమర్థించారు.

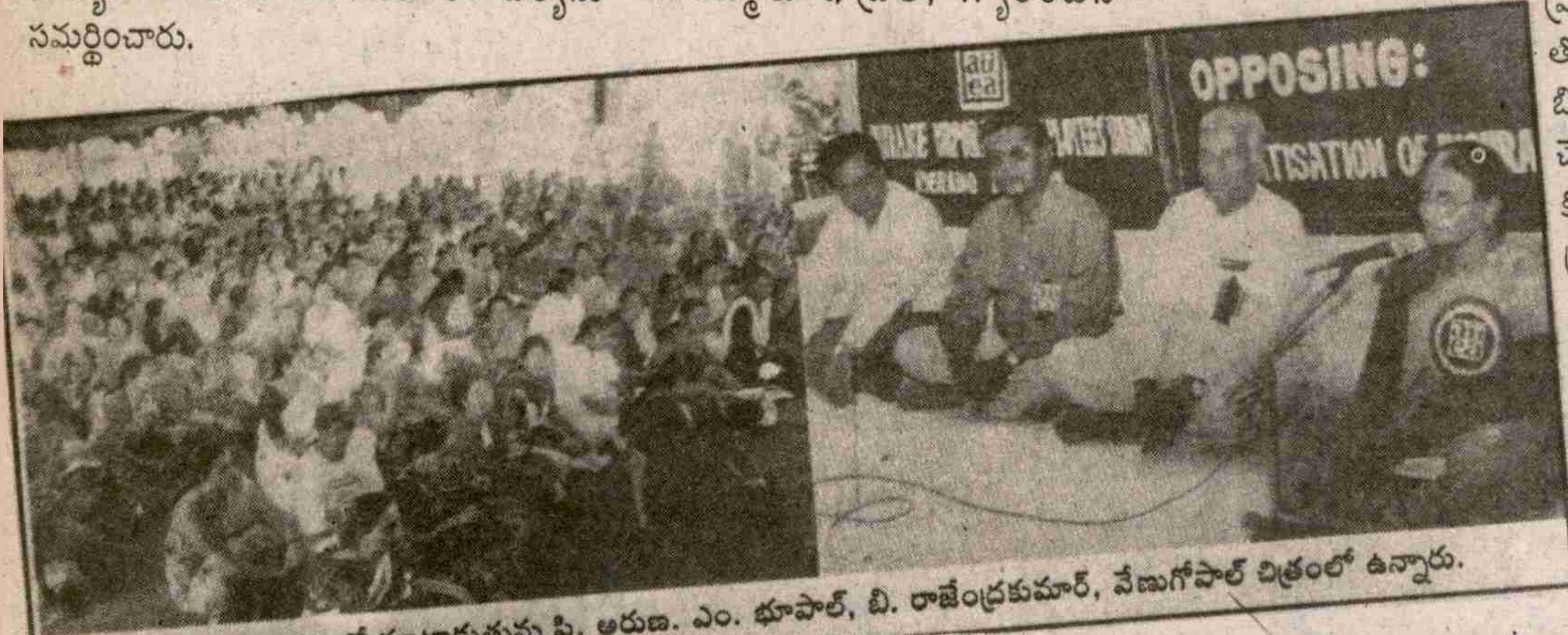
బడుదార్ల చెరలోకి వంపించే విధానానికి నడుంకట్టారు.

1956 జనవరి 19వ తేదీన జీవితబీమా రంగాన్ని జాతీయంచేస్తూ నాటి ఆర్థికమంత్రి శ్రీ చింతామణి దేశ్ముఖ్ ప్రయివేటు కంపెనీలు ఇన్సూరెన్స్ వ్యాపారాన్ని సరిగ్గా నిర్వహించడంలేదు. కాబట్టి జాతీయ కరణ ఈ రంగంలో అనివార్య మైనదని పేర్కొన్నారు. ఇదే కారణాలతో 1971లో సాదారణ బీమాను జాతీయం చేసారు.

జాతీయ బీమారంగం సాలసీదార్ల సొమ్ముకు భద్రత, గ్యారంటీని

రక్షణలు కల్పించుకున్నారు. ఇన్సూరెన్స్ వ్యాపారంలో అమెరికాలో 3.5%, జపాన్ లో 4% మాత్రమే ఇతర దేశాల కంపెనీలు చేయ గలుగుతున్నాయి. ఈ మూడు కూటములు పరస్పరం ఒకరి ఇన్సూరెన్స్ మార్కెట్ ను వేరొకరు ఆక్రమించుకుంటారనే భయంతో డబ్ల్యు.టి.ఓ అజెండాలోకి ఇన్సూరెన్స్ చేర్చలేదు. అందువలన డబ్ల్యు.టి.ఓ ఒప్పందం కారణంగా ఇన్సూరెన్స్ రంగంలో ప్రయివేటు వారిని ఆహ్వానిస్తున్నారని చెప్పేది అవాస్తవం. ఇక వాస్తవమేమిటి? అమెరికా రాయబారి హుకు, కాన్వేడరేషన్ ఆఫ్ ఇండియన్ ఇండస్ట్రీ అద్యక్షులు వారి ఆదేశం, పరిశ్రమాధిపతుల కోర్కె - ఇవి ఇన్సూరెన్స్ ప్రయివేటీకరణకు కారణాలు. ప్రపంచీకరణ మంత్రం దీని వెనుక ఉన్న అవనరం. ప్రపంచీకరణకు ప్రజాస్వామ్యం అడ్డంకి. అందువలనే ఇన్సూరెన్స్ ప్రయివేటీకరణ వద్దని పిటిషన్ పై సంతకాలు చేసిన 1 కోటి 50 లక్షల

ప్రజలు అభిప్రాయాన్ని తోసిపుచ్చి ఐ.ఆర్.డి.ఎ బిల్లును ఆమోదించ చేసుకుంది ప్రభుత్వం. 1 కోటి 50 లక్షల మంది ప్రజల పిటిషన్ ను లోక్ సభలో చర్చకు ఎందుకు చేవట్టలేదని అడిగితే, పిటిషన్ ల కమిటీని ఇంకా నియమించలేదు. కదా అనేది సమాధానం. పిటిషన్ కమిటీని నియమించి దానికి ఈ

ధర్నా కార్యక్రమంలో మాట్లాడుతున్న పి. అరుణ. ఎం. భూపాల్, బి. రాజేంద్రకుమార్, వేణుగోపాల్ చిత్రంలో ఉన్నారు.

1997 లో తాను వ్యతిరేకించిన బిల్లునే బి.జె.పి. ప్రభుత్వం పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టింది. 1989 నవంబరులో ఢిల్లీలో జరిగిన సదస్సులో విదేశీ పెట్టుబడులను ఇన్సూరెన్స్ లోకి అనుమతించరాదు అని గర్జించిన శ్రీ యశ్వంత్ సిన్హా స్వయంగా ప్రవేశానికి నాయకత్వం వహించారు. ఇన్సూరెన్స్ ను ప్రయివేటీకరించరాదు అది ప్రభుత్వ ఆధీనంలోనే ఉండాలి అని 1994లో టి.డి.పి. అధినేత స్పర్గియ ఎన్.టి. రామారావు గారు చెప్పారు. నేటి టి.డి.పి. నేతలు IRDA బిల్లును సమర్థించడమే గాక IRDA కార్యాలయాన్ని హైదరాబాద్ లోనే పెట్టాలని కోరుతోంది. పసలేని సవరణలు ప్రతిపాదించి వాటిని ఆమోదించజేస్తామని చెప్పి ప్రధాన మంత్రి ప్రతివక్షమైన కాంగ్రెస్ కూడా బిల్లును సమర్థించింది.

వెరసి, గ్లోబలైజేషన్, ప్రైవేటైజేషన్ విధానాల రూపకర్తలూ వాటి కార్యకర్తలూ ఇన్సూరెన్స్ రంగాన్ని తిరిగి ప్రయివేటు పెట్టు

కుస్తోంది. ఎల్.ఐ.సి. 95.46% క్షేములు చెల్లిస్తూ ప్రపంచంలోనే క్షేములు అత్యధికంగా చెల్లించే సంస్థగా పేరు పొందింది. పాలసీ దారులనుండి వచ్చే సొమ్మును తిరిగి దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థకు పెట్టుబడిగా అందిస్తోంది. 1999 మార్చి సంవత్సరాంతానికి, ఒక్క సంవత్సరంలోనే రూ. 20,000 కోట్ల వనరులను ఆర్థికవ్యవస్థకు పెట్టుబడిగా అందించింది.

ఇటువంటి రంగాన్ని సహజంగానే ప్రయివేటు వ్యక్తులనుంచి తప్పించి ప్రభుత్వం జాతీయంచేసింది. మరి ఈరోజు తిరిగి ఎందుకు ప్రయివేటు కంపెనీలను ఆహ్వానిస్తున్నారు? ప్రపంచవాణిజ్య సంస్థ ఒప్పందం కారణంగా అని కొంతమంది చెప్తుంటారు. కాని అది వాస్తవంకాదు. మొన్న సియాటల్ లో జరిగిన మంత్రుల స్థాయి సమావేశంతో సహా ఇప్పటికరకూ ఇన్సూరెన్స్ డబ్ల్యు.టి.ఓ. అజెండాలోకి రాలేదు. అమెరికా, యూరప్, జపాన్ వంటి దేశాలలో ఇన్సూరెన్స్ రంగంలోకి కంపెనీలను రానివ్వకుండా అనేక

ప్రజాపిటిషన్ ను నివేదించాలని సి.పి.ఐ(ఎం) పార్లమెంట్ సభ్యులు శ్రీరూప్ చంద్ పాల్ పట్టు బట్టినా, దానికి సమాధానం లేదు. ఎందువలన అంటే ప్రభుత్వం తాము ఇచ్చిన మాటను నిలబెట్టుకోవాలనే తొందర. ఎవరికి ఇచ్చిన మాట అంటే వాషింగ్టన్ లో ఆర్థిక మంత్రి చేసిన వాగ్దానం. ఎన్నికలముందు భారత ప్రజలకు చేసిన వాగ్దానాలు వీరికి అక్కర్లేదు. కాని వాషింగ్టన్ లో చేసిన వాగ్దానం అతిముఖ్యం. అందువలనే, మహిళా రిజర్వేషన్ బిల్లు వంటి కీలకమైన బిల్లులు వెనకపెట్టేసి ఐ.ఆర్.డి.ఎ బిల్లును మాత్రం ప్రభుత్వం పాస్ చేయించుకొంది.

అయితే 1998 నుండి 1999 వరకు 10 సంవత్సరాల దీర్ఘపోరాటం ఐ.ఆర్.డి.ఎ బిల్లు పాస్ అయినంతమాత్రాన ఆగిపోలేదు అన్నది ఆల్ ఇండియా ఇన్సూరెన్స్ ఎంప్లాయిస్ అసోసియేషన్ నిర్ణయం. 1986 ఫిబ్రవరిలో "పబ్లిక్ రంగాన్ని పరిరక్షించండి" అనే నినాదంతో పబ్లిక్ రంగ కార్మికుల సమ్మెలో ఇన్సూరెన్స్ ఉద్యోగులను సమాయత్తంచేసిన నాటినుండి ప్రభుత్వరంగ

సాంతలాభాలే టాటా, బిర్లాలకు ముఖ్యం

వి.శ్రీహరి

'ఫుం హార్న్ మౌత్' అని ఒక ఇంగ్లీషు సామెత. ఎవరు నిజం చెప్పరని అనుకుంటారేమో అలాంటి వారే, వారికి అనుకూలం కాకున్నా నిజం చెప్పినప్పుడు ఈ పదంవాడతారు.

ప్రపంచ బ్యాంక్, ఐ.ఎం.ఎఫ్.లు ఈ దేశాన్ని నయావలస వాదంలోకి నెడ్తాయని, కార్మిక వర్గం నెత్తినోరు మొత్తుకొని చెపుతున్నాయి. నూతన ఆర్థిక విధానాలు తమను అవకాశానికి ఎత్తుతున్నాయని భారతదేశపెట్టుబడిదారులు ఆశించారు. చేతులు కాలాయి. తేలు కుట్టిన దొంగలు గూడా తేలు గురించి చెప్పక తప్పని విషయ అనుభవంతో ఒక్కొక్కరే బయటపడుతున్నారు.

బిర్లా కుటుంబం భారతదేశంలో రెండవ పెద్ద గుత్త పెట్టుబడిదారీ కుటుంబం. జి.డి. బిర్లా దానికి ఆది పురుషుడు. ఆయనకుమారుడు బి.కె. బిర్లా. ఆయన నోటి వెంట రాలిన ముత్యాలు ఇవి. గమనించండి.

"నయా వలస వ్యతిరేక పోరాటంలో సాగే ప్రపంచానికి ఒక ఆయుధంగా చేయండి."

'బిజినెస్ లైన్ పత్రిక' ఈ మిలీనియం మొదటి రోజు ప్రకటించిన అంశం ఇది.

బసంత కుమార్ బిర్లా ప్రఖ్యాత పారిశ్రామికులు. 60 సంవత్సరాల పాటు బిర్లా సామ్రాజ్యపు రూపు రేఖలు దిద్దారు. బహుళ జాతి సంస్థలు భారతదేశాన్ని ఆక్రమించుకునేందుకు, ప్రభుత్వం పద్ధతిలో ఆయన ఆందోళన పడతున్నారు. ఇలా బహుళజాతి సంస్థల ప్రవేశానికి దారిసుగమం చేస్తే భారతదేశ ఆర్థిక పరిస్థితి ఎన్నో ఇబ్బందులకు ఎదుర్కొంటున్నదని ఆయన అభిప్రాయపడుతున్నారు.

జి.డి. బిర్లా గారి కుమారుడైన ఈ 79 ఏండ్ల పారిశ్రామిక వేత్త ఇలా అంటున్నారు. ఒకనాడు ఈస్టిండియా కంపెనీ వ్యాపారిగా వచ్చి, పాలకులుగా

మారారు. ఆనాటి కంపెనీ పాత్ర, ఈనాటి బహుళజాతి కంపెనీల పాత్రలో ఒకే విధంగా వుందని ఆయన భావిస్తున్నారు. విదేశీ పెట్టుబడిదారులు భారతదేశాన్ని ఏలడమనే భావం ఊహజనితంగా అనిపించవచ్చు. కాని దేశీయ పరిశ్రమలపై వారు అపారమైన వత్తిడి ప్రయోగిస్తారనే విషయం మాత్రం ఖచ్చితం.

1988లో 17 సంవత్సరాల వయసులో వ్యాపార బాధ్యతలు చేపట్టిన బిర్లా, భారత ఆర్థిక విధానంలో అనేక ఒడిదుడుకులు చవిచూశారు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానాటి పూర్వం ఆయన అనుభవం పరిమితం. ఆనాడు వ్యాపారపు సైజు, స్థాయి, లాభదాయకత గూడా అతికొద్ది.

అయితే రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం జాతీయపరిశ్రమలకు అపారమైన అవకాశాలను కలిగించింది. ఇతరులతో కలిసి బిర్లా గ్రూపు అతివేగంగా పురోగమించింది. ఒక దశాబ్దం క్రితం వరకు భారత పెట్టుబడిదారులు సహేతుకమైన లాభాలను నికరంగా పొందారు. 1991లో ప్రవేశపెట్టిన మార్కెట్ నియంత్రణ కీలకం చేసిన ఆర్థిక సంస్కరణల తర్వాత పరిస్థితి అతిహీనంగా తయారైంది.

సంస్కరణల తర్వాత డిమాండ్ విపరీతంగా పెరుగుతోందని భారత పెట్టుబడి దారులు ఆశించారు. ఆ ఆశకు అనుగుణంగా ఎంతో పెట్టుబడితో తమ ఉత్పత్తి సామర్థ్యాలను, ఆధునికీకరించి పెంచుకున్నారు. కాని నత్తనడకగా పెరుగుతున్న డిమాండ్తో ఈనాడు బాధితులైనారు. డిమాండ్కోసం :

ఉదాహరణకు సిమెంట్ పరిశ్రమలో (కేశోరాం -బిర్లా) ఉత్పాదక సామర్థ్యం పెంచితే ఫలితాలు రాలేదు. తమకు వచ్చిన ప్రమాదము పోలేదు. డిమాండ్ పెంచేందుకు ప్రభుత్వం కొన్ని చర్యలు చేపట్టాలని బిర్లా సూచించాడు.

పరిశ్రమల పరిరక్షణపోరాటంలో ఎ.ఐ.ఐ.ఇ.ఎ ముందే నిలచింది. 1989లో అమెరికా తన వాణిజ్య చట్టంలోని సూపర్ 301 ను ప్రయోగిస్తానని చెప్పిననాటినుండే ఇన్సూరెన్స్ రంగ ప్రయివేటీకరణవ్యతిరేక పోరాటాన్ని ఎ.ఐ.ఐ.ఇ.ఎ మొదలు బెట్టింది.

1991లో సరళీకృత ఆర్థికవిధానాలు మొదలు 1994లో ఇన్సూరెన్స్ రంగంలో సంస్కరణలపై మల్ట్రా కమిటీ సిఫార్సులు తరువాతి కాలంలో 1997లో ఐ.ఆర్.ఎ బిల్లు, 1999లో ఐ.ఆర్.డి.ఎ బిల్లు వీటన్నింటిపైన పట్టువదలని పోరాటం చేసి ప్రయివేటీకరణ వ్యతిరేకపోరాటంలో ఒక ప్రత్యేమైన స్థానాన్ని సంతరించుకుంది. ఈ పోరాటం తద్వారా చేపట్టిన ప్రజాభిప్రాయసేకరణ ఉద్యమం కారణంగా ఐ.ఆర్.డి.ఎ.బిల్లుపై చర్యలు జరుగుతున్నంత కాలం పార్లమెంట్లో ఆర్థిక మంత్రి ప్రయివేటు ఇన్సూరెన్సు కంపెనీలకు అనుమతించిన ఎల్.ఐ.సి., జి.ఐ.సి.లను ప్రభుత్వరంగంలోనే ఉంచుతామని వాటి వాటాలను అమ్మే సమస్యలేదని పదే పదే హామీ ఇవ్వాలని పరిస్థితి వచ్చింది. అయితే ఈ హామీ ఎంతకాలం కొనసాగుతున్నది మరొక ప్రశ్న. అందుకే ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమలను ఎల్.ఐ.సి. మరియు జి.ఐ.సి.లను పరిరక్షించే ఉద్యమాన్ని కొనసాగించాల్సిన అవసరం ఉంది. బిల్లు పాసైనా ఉద్యమం ఆగదు అని ఎ.ఐ.ఐ.ఇ.ఎ ప్రకటించింది. 1956లో జనవరి 19వ తేదీన భీమారంగం జాతీయం చేయబడిందో 2000 జనవరిలో అదే 19వ తేదీన తిరిగి ప్రభుత్వ రంగ ఇన్సూరెన్స్ పరిరక్షణా దినాన్ని అమలు చేయడం ద్వారా ఇన్సూరెన్స్ ఉద్యోగులు మరీదశపోరాటం మొదలుపెట్టారు.

(ఆ తరువాత ఆయన స్వంత విషయాలతో ఇంటర్వ్యూ ముగిసింది.)

ఈ ఇంటర్వ్యూ భారత పెట్టుబడి దారీ వర్గంలో అంతర్గతనానికి ఒక గుర్తు. కాని ఆయన అభిప్రాయాలు అన్ని గమనించండి. పెట్టుబడి దారుల పెరుగుదల గురించి ఆందోళన తప్ప, ప్రజల జీవితంపట్టదు.

ఒకనాడు బిర్లా కుటుంబం ఆస్తి 26 కోట్ల రూపాయలు. ఈనాడు వేల కోట్ల రూపాయల్లోవుంది. 50 సంవత్సరాల స్వాతంత్ర్యం వారికిచ్చిన 'వరం' అది. కాని 1998 నాటికి పూటకు గతిలేని పేదలు 40 కోట్ల 63 లక్షలకు పెరిగారు. స్వాతంత్ర్యం ప్రజలకు ఇచ్చిన వరం ఇది! ఈ వ్యత్యాసం ఎలా వచ్చింది చెప్పురు ఆయన.

సిమెంటు పరిశ్రమ ఉదాహరణగా చెప్పారు. ఆయన ఉదాహరణే చూద్దాం. గతనాలుగు సంవత్సరాలలో 10 చిన్న కంపెనీలను నాలుగు కంపెనీలు కొనడమో, స్వాధీనం చేసుకోవడమో జరిగింది. ఆ విధంగా ఆ రంగంలో గుత్తాధిపత్యం మరింతగా పెరిగింది. అయితే దేశంలో ఉత్పత్తి అయ్యే సిమెంటులో దాదాపు 90 శాతం దాకా ప్రభుత్వ నిర్మాణ పనులకు కొనేదే. ఆ ప్రభుత్వ వ్యయం తగ్గితే మార్కెట్ తగ్గుతోంది. పరిశ్రమ సంక్షోభం ఎదుర్కొంటున్నది. ప్రభుత్వ వ్యయం తగ్గించడం అంతర్జాతీయ ద్రవ్యసంస్థల ఆదేశం. ఆ ఆదేశాలను, అందుకు తలోగ్గే ప్రభుత్వాన్ని ఆయన ప్రశ్నించరు. కాని వారికి మార్కెట్ కావాలి. అందుకు రోడ్లు, పోర్టుల వంటివన్నీ ప్రైవేట్ రంగానికి యిమ్మంటున్నారు. ఆ రంగాలలో విదేశీ ప్రైవేట్ పెట్టుబడి ప్రవేశిస్తున్నది. రోడ్ల మీద, పోర్టుల మీద, విమానాశ్రయాల మీద విదేశీ పెట్టుబడి పెత్తనం పెరుగుతోంది. అది బిర్లాగారి దృష్టిలో 'ఆక్రమణ' కాదు.

ఈ మధ్య కాలంలో ఎ.సి.సి. కంపెనీలో తాతాగారి భాగాన్ని కొంత అంబుజా సిమెంట్ కొన్నది. అందుకు అవసరమైన నిధుల కోసం 20 కోట్ల డాలర్లు జి.డి.ఆర్., ఏ.డి.ఆర్.ల ద్వారా విదేశీ సంస్థల నుండి అప్పుతెస్తున్నారు. ఈ మార్పుతో అంబుజా సిమెంట్ షేర్ ధర పెరిగింది. విదేశీ ఆర్థిక సంస్థల కొనుగోలు ఇందుకు కారణం అంటున్నారు. క్రమేపి విదేశీయులు సిమెంట్ రంగంలో పెద్ద ప్రతిఘటన ఎదుర్కొని కూడా కాలు మోపుతున్నారు. ఉదాహరణకు ఫ్రెంచి కంపెనీ లాఫెర్ట్ టిస్కోను కొన్నది. లార్సెన్ టర్బోకోసం వెంపర్లాడుతున్నది.

అధునిక "ఈస్టిండియా కంపెనీల" ప్రవేశానికి స్వంత లాభం కోసం ద్వారాలు తెరుస్తోంది తాతాలు, ఎల్ అండ్ టి.లు అందుకు అవసరమైన ప్రభుత్వ విధానాలను ప్రోత్సహిస్తున్నది. బిర్లా తాతాలు. ఆ విధానాలు తమను నేరుగా కుట్టినప్పుడు వీరు దేశ భక్తులు ఒక్కొక్కరుగా. కాని ఒకవర్గంగా మాత్రం స్వంత లాభమే వారికి అందుకోదలచిన స్వర్గం

లిచ్చుకపై బ్రహ్మాస్త్రం

(ఇటీవలి జన్మభూమి సందర్భంగా ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబు అంగన్ వాడీ పర్కర్ను సస్పెండ్ చేసిన ఘటన ఆధారంగా ఈ వ్యంగ్య రచన)

“అమ్మా ! నాన్న టి.వి తెచ్చాడు”

అంటూ ఆనందంతో గోపి, మాధవి ఇద్దరు వీధిలోకి పరుగెత్తారు.

టేబుల్ మీదున్న బ్లాక్ అండ్ వైట్ ఫోర్టబుల్ టి.వి ఒకప్రక్కన పెట్టి, ఆస్థానంలో కొత్త టి.వి. అమర్చి ఆన్ చేశాడుచంద్రం.

ఓహో అప్పుచేసిపప్పు కూడు పాత సినిమా వస్తుంది. భలే వుంటుంది అంటు గోపి టి.వి. ముందు కూర్చున్నాడు.

బ్లాక్ అండ్ వైట్ నాన్నా అంది మాధవి అమాయకంగా కాదమ్మా కలర్ టి.వి. ఎంతనుకున్నావ్

20 వేలు అన్న చంద్రం మాటలకు అమ్మా 20 వేలా అంటు నోరు తెరిచింది పద్మ

“అంత డబ్బు ఎక్కడిదండి అప్పుచేశారా” అనుమానంగా అడిగింది పద్మ.

“ఛ ఇన్ స్టాల్ మెంట్ ఇప్పుడు పదివేలు ఇవ్వాలి తరువాత నెల నెలా చెల్లించాలి.” అన్నాడుచంద్రం

“చిన్న టి.వి. ఉంది కదా ఇప్పుడుఅంత డబ్బు ఎలాకడతారు” అంది పద్మ.

“పిచ్చి వద్దా ! మన పాడిగేదెను అమ్ముతున్నాను. ఇంటి ముందు చెత్త, పేద అసహ్యంగా వుంది. పైగా దానిక్కావలసిన మేత, తవుడువగైరా ఖర్చులు అన్నీ లెక్క వేస్తే దానికన్నాపాలు కొనుక్కోవడమే ఎంతో మేలు” అన్నాడు చంద్రం

కంచం అమ్మి మెట్టెల కొన్నదంట మీలాంటిది.

పాలు, పెరుగుతో కరువుతీరా పిల్లలు తింటున్నారు. మిగిలింది అమ్ముకుంటే దానికి

పెట్టిన ఖర్చు పోయి ఇంటి అవసరాలుతీరుతున్నాయా, అయినా ఆదాయం వచ్చేది అమ్ముకొని ఆదాయం రానిది కొంటే ఇల్లు గడవడమెలా, పిల్లల చదువులుఎలా ?” ప్రశ్నించింది పద్మ.

“వెర్రిదానా. . . మనం అందర్ని ఆకర్షించేవిధంగా మనస్టేటస్ ఉండాలి. అప్పుడుమన పరపతి పెరుగుతుంది. అప్పుపుడుతుంది. ఏం చెయ్యాలన్నా సాధ్య మౌవుతుంది” అన్నాడు చంద్రం

ముందు చూపు ఉన్నవాడిలా ఫోజు పెట్టి.

“ఏంటండి సాధ్యమయ్యేది, మీరే తెలివి గల వారైనట్టు మాట్లాడుతున్నారు.

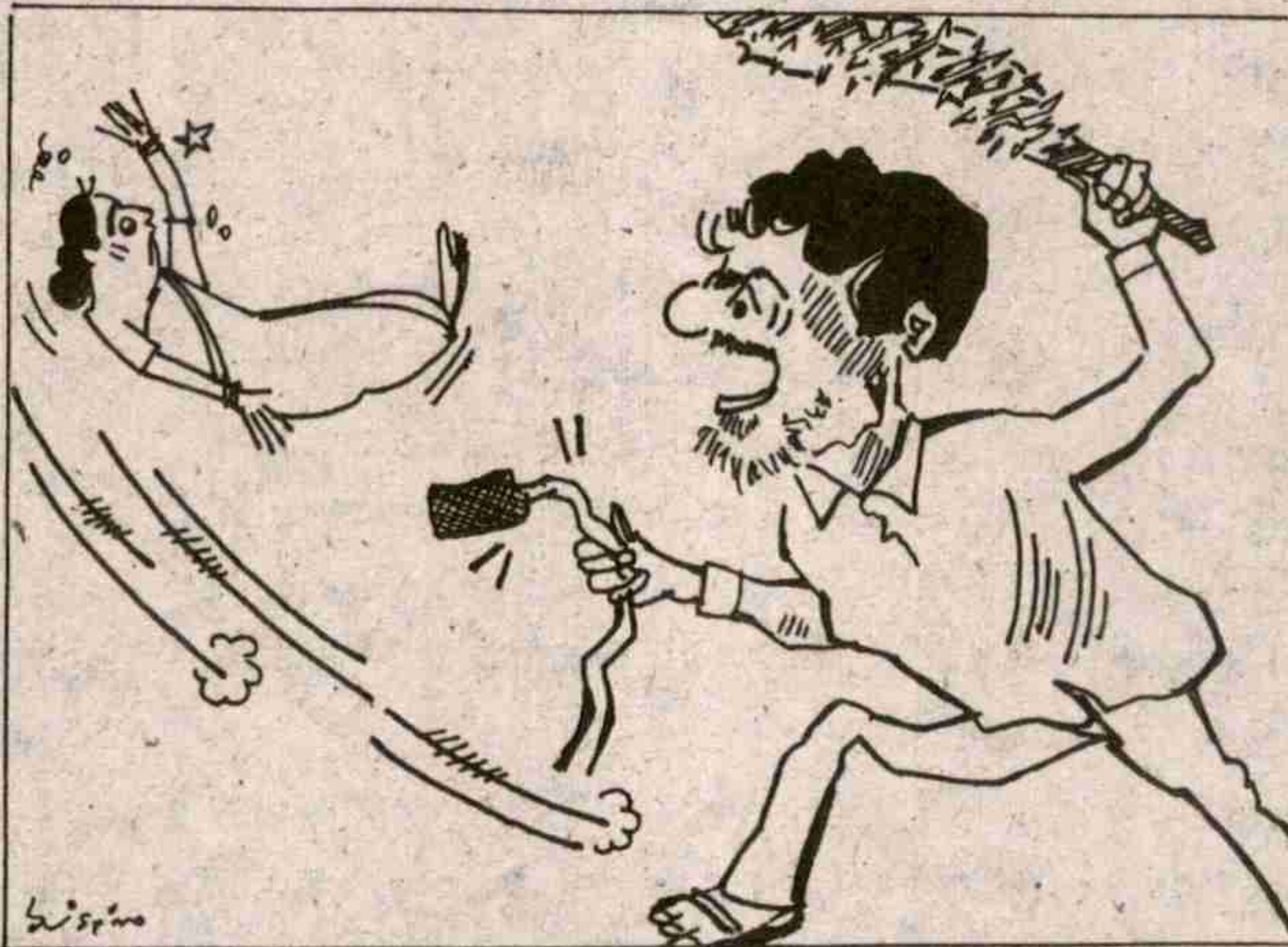
మొన్న బంగారం లాంటి ఉన్నఇల్లు, ఎకరాభూమి అమ్మి ఇంకా కొంత అప్పుచేసి ఈ బిల్డింగ్ కొన్నారు. మనకు ఎప్పుడో రావలసిన ఏరియర్స్ ఏదో తేరగా వచ్చినట్లు భావించి,మరి కొంత అప్పుచేసి అప్పటికప్పుడు ఫ్రీజ్ కొన్నారు.

మీకోచ్చే జీతం అప్పులకు వడ్డీలు తీర్చడానికి సరిపోవడం లేదని అద్దె వస్తుందని ఆశపడి ఒకపోర్షన్ బ్రాంది షాపుకు ఇచ్చారు.

మెకానిక్ గా ఉంటు నాలుగురాల్సు సంపాదించే మీ తమ్ముడు అందుబాటులో ఉన్నందున రోజు తప్ప తాగి వ్యసనాలకు బానిసయ్యాడు.

మీరు మాత్రం ఇంటి అవసరాలు గుర్తించకుండా అప్పులు వుట్టడానికి అప్పులు చేస్తూ స్టేటస్ అంటున్నారు. అదేమంటే మీ బాస్ ఆదర్శ మంటావు. పాడిగేదెని, పంటభూమిని అమ్ముకొని మనం రాబడి పోగొట్టుకున్నాం.

అవి కొన్న మీ బాస్ వాటి ద్వారా వచ్చే ఫల సాయంతో డబ్బు కూడబెట్టి మనకే అప్పు ఇస్తున్నాడు.

మీరు మాత్రం ఆయన ఆడమన్నట్టు ఆడుతున్నారు’ అంది తన బాధను అణచుకోలేక పద్మ.

చంద్రానికి అహం దెబ్బ తిన్నది. “వద్దా ! నీకు భర్తంటే గౌరవం లేకుండా పోయింది” కోపంగా అన్నాడు చంద్రం

“ఈ కుటుంబాన్ని చక్కదిద్దటంలోనే నేను భాగాస్వామినండి. భర్త ఏపని చేస్తున్నా పట్టనట్టు ఉండటం ఇల్లాలి లక్షణం కాదు” అంది పద్మ.

భర్తను చూసి గడగడలాడాల్సిన భార్య ఎదురుగా నిలబడి మాట్లాడుతుందా ఎంతదైర్యం మనసులో అనుకున్నాడు చంద్రం.

“గోపి! మాధవి !” అంటూ పిల్లలను పిలిచాడు.

టి.వి. చూస్తున్న పిల్లలు “ఏమిటి నాన్న” అంటూ వచ్చారు.

“మిమ్మల్ని క్రమశిక్షణగా పెంచేందుకు, మీ

అవసరాలు తీర్చేందుకు అమ్మను నియమించాను.

మిమ్మల్ని బాగా చూస్తున్నాడా ? రోజు టిఫిన్ చేసి పెడుతున్నదా” పిల్లల్ని అడిగాడు చంద్రం

“డబ్బులు లేవని వారానికొకసారి టిఫిన్ చేస్తున్నదని మాధవి చెప్పింది.

“మీకు ఎక్కువ సమయం కేటాయించి మంచి కథలు చెబుతున్నదా” అడిగాడు చంద్రం మళ్ళీ.

“అమ్మ రోజు మిషన్ కుట్టడానికే సరిపోతుంది. ఇంకా మాకు కథలెప్పుడు చెబుతుంది” అన్నాడు గోపి.

“పద్మా! కుటుంబాన్ని చక్కదిద్దడమంటే ఇదేనా” అడిగాడు చంద్రం.

“లోకుల మెప్పుకోసం మీరు అప్పులు చేస్తూ ఇల్లు దివాలా చేస్తుంటే మిషన్ కుట్టి గుట్టుగా కాపురం నెట్టుకొస్తున్నాను.

రోజు రోజుకు పెరిగేధరలు, పెరగని మీ జీతం, మారని మీ ఆలోచనల మధ్య నలిగి పోతున్నాను” అంది పద్మ, వచ్చే దుఃఖాన్ని దిగమింగుకుంటు.

“పద్మా ! కుంటి సాకులు అనవసరం ఒక భార్యగా ఇక భర్తకు ఇవ్వవలసిన గౌరవం ఇవ్వకపోగా, ఒక తల్లిగా నీ బాధ్యతలు నిర్వర్తించడంలేదు సోమరితనం పెంచుకున్నావ్ ఎదుటి వారిలో తప్పు లెదకడం నేర్చుకున్నావ్.

నాకు భార్యగా, వాళ్ళకు తల్లిగా నీవు పనికి రావు” కర్మశంగా అంటున్న చంద్రం మాటలకు అడ్డుతగిలింది పద్మ.

“ఆగండి ! నేను పనికిరాను అనడానికి మీరు చంద్రబాబుకాదు, నేను అంగన్ వాడీ టీచర్ను కాను. అంది కోపంగా పద్మ

“అదేమిటి రూట్ మార్చావ్” అర్థంకాక అడిగాడు చంద్రం.

“లేదు. మీ ప్రవర్తన చూస్తుంటే ఆయనగారు జ్ఞాపకం వచ్చారు. మొన్న జన్మభూమి సందర్భంగా జరిగిన ఒక గ్రామ సభలో తన గ్రామానికి కావలసిన సౌకర్యాల గురించి అడగడానికి వెళ్ళిన అంగన్ వాడి టీచర్ను ముఖ్యమంత్రి గారు ప్రశ్నలతో ఎదురుదాడి చేసి సస్పెండ్ చేశారు.

అంగన్ వాడి కేంద్రానికి ఉపాధ్యక్షుడు నూనె లాంటి సరుకులు అధికారాలు ఇవ్వనప్పుడు పిల్లలకు ఏం వండి పెట్టాలి.

తన కాళ్ళు చేతులు వండి పెట్టాలా ఆయన గారు ఇచ్చే జీతం ఇంటి అద్దెకు కూడా చాలదు. పిల్లలకు అవసరమైన సరుకులు ఇవ్వక, చాలినంత జీతం ఇవ్వక ఆమె ఏం చెయ్యాలి ? ఎలా బ్రతకాలి ?” అడిగింది పద్మ.

“తప్పు చేసిన వారిని శిక్షించకూడదా” అడిగాడు చంద్రం

“ఎవరు చేస్తున్నారో తప్పు కోట్లు కోట్లు దిగమింగుతున్న కాంట్రాక్టర్లను, తనసహచరులను చూస్తూ చూడనట్లు ఉంటు, తను సమర్థుడిగా ఫోజ్ ఇచ్చేందుకు, పిచ్చుక మీద బ్రహ్మాస్త్రంలా నోరు వాయిలేని చిన్న చిన్న ఉద్యోగుల మీద తన ప్రతాపం చూపిస్తూ తానే చేస్తున్నాడు తప్పు.

మీరు అలాగే తయారయ్యారు” అంది ఆక్రోశంతో పద్మ.

“చంద్రబాబు రాష్ట్రాన్ని స్వర్ణాంధ్ర చేయాలనుకుంటున్నాడు.

నేను మన ఇంటిని స్వర్ణకుటుంబం చేయాలనుకుంటున్నాను.

కాని నీవే మంచిని శ్లాఘించలేకపోతున్నావు” అన్నాడు చంద్రం.

“మంచి అని మీరు అనుకుంటే సరిపోదండి మేమనుకోవాలి” అంది పద్మ.

“అయితే నేను చేసేది మంచి అవునోకాదో పిల్లల్నే అడుగుతాను” అంటు పిల్లల వైపు తిరిగి అడగబోయాడు చంద్రం.

“గ్యాస్ ఇచ్చి మన ముఖ్యమంత్రి మహిళల్ని ఆకట్టుకోవాలనుకున్నట్టు,

టి.వి., ఫ్రీజ్ చూపించి పిల్లల్ని మీ వైపు తిప్పుకోవాలనుకుంటున్నారు.

పేనుకు పెత్తన మిస్తే నెత్తాంతా గుండు చేసిందంట. అలా వుంది మీ పద్ధతి.

స్టేట్స్ అంటు ఆడంబరాలకు పోయి బాధ్యతల నుండి వైదొలగి, పిల్లలకు సరైన అహారం ఇవ్వక బట్టలు, చదువులకయ్యే కనీస అవసరాలు తీర్చక, వారు అడగని వాటి వైపు ఆకర్షితులను చేయ ప్రయత్నిస్తున్నారు. వారి ఇబ్బందులు ఇలాగే కొనసాగితే ఏదో ఒకరోజు నిలదీస్తారు” అంది పద్మ.

“అమ్మ చెప్పింది నిజం నాన్న!” అన్నారు పిల్లలిద్దరు వెంటనే

“ఆ!” అంటూ ఆశ్చర్యంగా చూశాడు పిల్లల్ని.

“అవును నీవు మా గురించి ఆలోచించడంలేదు. మేము అమ్మ మాటే వింటాం” అంటు అమ్మను కావలించుకున్నారు గోపి, మాధవి.

చంద్రానికి కాళ్ళ క్రింద నేల కంపించినట్లయ్యింది. ఆలోచన చేశాడు.

ఇంట్లో వాళ్ళ మాట వింటే అప్పు ఇచ్చిన బాస్ కు కోపం వస్తుంది.

బాస్ మాట వింటే ఇంటి పెత్తనమే పోతుంది.

పెత్తనం పోతే పలకరించే వారే ఉండరు. ఎలా ? సందిగ్ధంలో పడ్డాడు చంద్రం.

ఈ సందిగ్ధ వరిస్థితి మన ముఖ్యమంత్రికి ఎప్పుడువస్తుందో అనుకుంటు పిల్లలను అక్కున చేర్చుకుంది పద్మ.

- బి. దశరథ

రెండవ లేబరు కమిషన్ కార్మికులను బానిసత్వంలోకి నెట్ కుట్ట

త్రైపాక్షిక కార్మిక సదస్సు నిర్ణయం మేరకు కార్మిక రంగంపై రెండవ జాతీయ కమిషన్ వచ్చింది. ఇండియన్ లేబరు కాన్ఫరెన్సులో ఇచ్చిన హామీకి విరుద్ధంగా, ప్రభుత్వం ఈ రెండవ లేబర్ కమిషన్ ఏర్పాటులోగానీ, ఆ కమిషన్ విచారణాంశాలను గురించి గానీ కార్మిక సంఘాలతో సంప్రదించలేదు. కొంత మంది వ్యక్తులను ఈ కమిషన్ లో నియమించారు. వారి పేర్లు ఏనాడూ కార్మిక వర్గం వినియుండలేదు. ఆర్.ఎన్.ఎస్.కు బి.జె.పి.కి సన్నిహిత సంబంధమున్న రాజకీయవేత్తను ఈ కమిషన్ కు చైర్మన్ గా వేశారు.

అన్నింటికంటే ప్రమాదకరమైనది ఈ కమిషన్ కు నివేదించిన విచారణాంశాలు. ఇటీవల కేంద్ర కార్మికమంత్రితో సమావేశమైనప్పుడు, బి.జె.పి.కి అనుకూలంగా వుండే బి.ఎం.ఎస్.తో సహా అన్ని జాతీయ కార్మిక సంఘాలు ఈ రెండవలేబరు కమిషన్ కి ఇచ్చిన విచారణాంశాలను పునరాలోచించమని కోరాయి. పారిశ్రామికవేత్తల డిమాండ్ల ఆధారంగా ఈ అంశాలను నిర్ణయించటం జరిగింది. సంస్కరణల దుష్ఫలితాల

పెనుభారం కార్మికులే మోస్తున్నప్పటికీ, ఈ ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చినది లగాయతు రాత్రనక పగలనక కార్మికవర్గంపై దాడిచేస్తూ పారిశ్రామికవేత్తలు ప్రకటనలు గుప్పిస్తున్నారు. ఇటీవల ప్రపంచ వాణిజ్య సంస్థ (డబ్ల్యు.టి.ఓ.) సమావేశాలలో వాణిజ్య విషయాలలో కార్మిక ప్రమాణాలు జోడించరాదనే భారత ప్రభుత్వ వైఖరిని మొత్తం ప్రభుత్వానికి, పారిశ్రామికవేత్తలకు కార్మిక వర్గం నుంచి అందిన సమర్థనకు ప్రతిఫలమా ఈ మొరటు దాడి !

ఫిక్సి ఒక ప్రకటన చేసింది. “జనరంజకం కాకపోయినా కఠిన నిర్ణయాలను ప్రభుత్వం చేయాలని ఫెడరేషన్ ఆఫ్ ఇండియన్ ఛాంబర్స్ ఆఫ్ కామర్స్ అండ్ ఇండస్ట్రీ (ఫిక్సి) అధ్యక్షుడు సుధీర్ జలాన్ కోరారు. మరీ ముఖ్యంగా పారిశ్రామిక వివాదాలలోనూ, కార్మికవర్గ పరిరక్షణ విషయంలోనూ ఇటువంటి నిర్ణయాలు చేయాలని అన్నారు. కొద్ది లక్షలమంది కార్మికులు దేశాన్ని బంధించి, ఈ అనంత దారిద్ర్య సాగరంలో సంపదల దీప్వాలు ఏర్పాటు చేసుకుంటున్నారని సుధీర్ జలాన్ గమనించారు.” కార్మికవర్గంపై ఫిక్సి చేసిన ఈ అపూయిత్యపు దాడికి, అనుకూలంగానే కమిషన్ ఇచ్చిన అంశాలను వుద్దేశించారు.

అంతర్జాతీయ కార్మిక సదస్సు చేసిన 182 తీర్మానాలలో 35ని మాత్రమే భారత ప్రభుత్వం అంగీకరించింది. స్వేచ్ఛగా సంఘాలు

ఏర్పాటు చేసుకునే హక్కు, సమిష్టి బేరసారాల హక్కు, సమ్మె కట్టే హక్కు, ప్రసూతి సందర్భంగా వచ్చే ప్రయోజనాలు లాంటి ఏడు అతి ప్రాథమిక తీర్మానాలలో రెండింటికి మాత్రమే భారత ప్రభుత్వం అంగీకార ముద్ర వేసింది. కార్మికులవట్ల ప్రభుత్వానికున్న కపట ప్రేమను ఇది తెలియజేస్తున్నది.

కార్మికులకు వ్యతిరేకంగా ప్రతిరోజు పారిశ్రామికవేత్తల వైపు నుంచి ప్రకటనలు ధారావాహికంగా వెలువడుతున్నాయి. కొద్దిరోజుల క్రితం ఐ.ఆర్.ఎ. బిల్లు (బీమా బిల్లు) ఆమోదం పొందిన “శుభ” సందర్భంలో జరిగిన ఒక సమావేశంలో కాన్ఫడరేషన్ ఆఫ్ ఇండియన్ ఇండస్ట్రీ

(సి.ఐ.ఐ.) చైర్మన్ రాహుల్ బజాజ్ ఇలా అన్నారు. “ఇప్పుడున్న కార్మిక విధానాలు వ్యాపార పారిశ్రామికవేత్తలకు మహా భారంగా వున్నాయి. కంపెనీలను పునర్ వ్యవస్థీకరించి, మరింత పోటీదారుగా తయారవటానికి గాను కార్మికులను వదిలించుకుందామంటే ఈ విధానాలు అడ్డంపడుతున్నాయి. పరిశ్రమలు జనాలకు ఉద్యోగాలిద్దామంటే ఈ విధానాలు అడ్డంపడుతున్నాయి. ఎందుకంటే వారిని తిరిగి వదిలించుకోలేం గనుక. పారిశ్రామికవేత్తలకు అనుకూలంగా వుండే కార్మిక విధానం చాలా అవసరం.” ఖచ్చితంగా ఇదే విషయం రెండవ లేబర్ కమిషన్ విచారణాంశాలలో దర్శనమిచ్చింది. “కార్మిక శక్తిని పునర్వ్యవస్థీకరించటం, నున్నితరం చేయటమంటే అవసరమంటే వాడుకోవటంలేకుంటే గెంటేయటం అనేదే అర్థం. కార్మిక సంఘాలను, కార్మికులను ఆందోళనకు గురిచేసే అంశం. కార్మిక ఉద్యమాన్ని భయకంపితంచేసే ప్రయత్నం. దానిని ఏ మాత్రం సహించరాదు.

ఇతరుల మాటలను ప్రభుత్వం వినకపోవచ్చు. కనీసం తన సొంత కేంద్ర కార్మిక సంఘం మాటనైనా చెవినపెట్టమని ప్రభుత్వాన్ని మేము కోరుతున్నాము. పారిశ్రామికవేత్తలవట్ల ప్రభుత్వ పక్షపాతం చూసిస్తుందని మాకు తెలుసు. అయినా ఈ విషయంలో కనీసం బి.ఎం.ఎస్. డిమాండ్ల

సేల్స్ ఆఫీసర్లు, ఫస్ట్లైన్, సెకండ్లైన్ మేనేజర్లు కూడా సేల్స్ ప్రమోషన్ ఎంప్లాయిస్

సుప్రింకోర్టు
జడ్జిమెంట్

‘ఫస్ట్లైన్ లేదా సెకండ్లైన్ మేనేజర్లు సూపర్వైజర్ కాదు. ఎందుకంటే ఆయనే ఉత్పత్తుల గురించి డాక్టర్లకు వివరిస్తాడు. ఆర్డర్లు తీసుకుంటాడు. రిపోర్టులు పంపిస్తాడు. మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్తో కూడా (జతగా) పోయినంత మాత్రాన సూపర్వైజర్ కాజాలదు. ఆయన=జ మేనేజర్ కాదు. ఎందుకంటే స్వతంత్ర నిర్ణయాలు తీసుకోలేదు కాబట్టి, లేదా ఆయన నిర్ణయాలు కంపెనీని కట్టివుంచలేవు కాబట్టి.

పోస్టు పేరు ముఖ్యంకాదు. చేసేపని నిర్ణయిస్తుంది. ఎవరైనా సేల్స్ ప్రమోషన్ ఎంప్లాయిస్ చట్టం క్రిందికి వస్తారా, రారా అని” -బీహార్ హైకోర్టు తీర్పు, ఏప్రిల్ 7, 99

కేసు వివరాలు - గౌతమ్ బెనర్జీ మరియు పంకజ్ శర్మలు టాటా ఫార్మాలో మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్లు. మొదటి వ్యక్తి రీజినల్ సేల్స్ మేనేజర్ వరకు ప్రమోట్ అవుతూ వెళ్ళగా రెండో వ్యక్తి ఏరియా ఫీల్డ్ మేనేజర్గా ప్రమోట్ అయ్యాడు. ఇద్దరి పర్మిసులను వరుసగా 4.1.93 మరియు 31.12.92న టెర్మినేట్ చేశారు. పాపం వారు తాము వర్క్మెన్ క్రిందికిరాము అనుకుని షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్మెంట్ ఏక్ట్ కింద లేబర్ కోర్టుకు కంప్లైంట్ చేశారు. వారు వర్క్మెన్ కాబట్టి ఐ.డి.ఏక్ట్ క్రింద కంప్లైంట్ చేయాలని లేబర్ కోర్టు, అంతిమంగా హైకోర్టులు తీర్పునిచ్చాయి.

ఏది ఏమయినా పాటూ హైకోర్టు సేల్స్ ఆఫీసర్లు, ఫస్ట్, సెకండ్లైన్ మేనేజర్ల హక్కులను గుర్తించింది. సేల్స్ ప్రమోషన్ ఎంప్లాయిస్ ఏక్ట్, ఐ.డి. ఏక్ట్ క్రింద వీరు రిలీఫ్ పొందవచ్చని తీర్పునిచ్చింది.

(సేల్స్ ప్రమోషన్ ఎంప్లాయిస్ ఏక్ట్, 1976, రాకముందు మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్లను వర్క్మెన్గా గుర్తించేవారు కాదు. ఐ.డి. ఏక్ట్లోని సెక్షన్ 2(ఎస్) ప్రకారం వర్క్మెన్గా గుర్తించబడటానికి -“శారీరక, నైపుణ్యంలేని, నైపుణ్యం వున్న, సాంకేతిక లేదా ఆపరేషనల్ పనులలో ఏదో ఒకటి చేయాలి”

పై పనులలో వేటి క్రిందకి మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్స్ రారుగాబట్టివారు వర్క్మెన్ కాదని 1967లో సుప్రీంకోర్టు తీర్పునిచ్చింది. ఐ.డి. ఏక్ట్ను సవరించాలని ఎఫ్.ఎం.ఆర్.ఏ.ఐ. ఆ తరువాత దేశవ్యాప్తంగా ఆందోళన చేసింది. పార్లమెంట్కు పిటీషన్లు సమర్పించింది. రాజ్యసభ పిటీషన్ల కమిటీ సుప్రీంకోర్టు తీర్పును వమ్ము చేయటానికి ఐ.డి. ఏక్ట్ను సవరించాలని సిఫార్సు చేసింది.

కానీ, అంతిమంగా ఐ.డి. ఏక్ట్ను సవరించటానికి బదులు మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్స్ కోసం ప్రత్యేకంగా చట్టం తేవాలని పార్లమెంట్ నిర్ణయించింది.

అందుకే 1976 సేల్స్ ప్రమోషన్ ఎంప్లాయిస్ చట్టం అమలులోకి వచ్చింది. దాని ద్వారా వారు ఐ.డి. ఏక్ట్ క్రిందికి వచ్చారు. మొదటిలో వేజ్ సీలింగ్ వుండేది. అనేక పోరాటాల తదుపరి 1986లో వేజ్ సీలింగ్ కూడా ఎత్తేశారు. హేట్స్ ఆఫ్ టు ఎఫ్.ఎం.ఆర్.ఏ.ఐ.) ★

వరకైనా కమీషన్ విచారణాంశాలను మార్చాలని డిమాండ్ చేసింది. కార్మిక సంఘాల న్యాయమైన ఈ కోర్కెను ప్రభుత్వం అంగీకరించినా చేయాలి లేక నిరసనన ధృవాలపైనా ఎదుర్కోవాలి. కార్మికులు అన్నిపోగొట్టుకున్నారు. ఇక ఇప్పుడు పారిశ్రామికవేత్తల ‘లాబీ’ ఆదేశంవేరకు కార్మికులై దాన్యం రుద్దబోతున్నారు. చివరికి ప్రభుత్వరంగ సంస్థలలో కూడా నమయానికి కార్మికులకు జీతాలు చెల్లించటంలేదు. ఫ్యాక్టరీలు మూసివేస్తున్నారు. బోనస్ చట్టాన్నిసవరించలేదు. కార్మికులకు అనుకూలంగా ఏమీచేయలేదు. ఇప్పుడు కార్మికులను బానిసత్వంలోకి నెట్టజూస్తున్నారు. కార్మికోద్యమం తన అధీనంలో వున్నయావచ్చుకీని ఉపయోగించి, ఇక్కడ అక్కడ అనిగాక అన్నిచోట్లా ఈ దుర్మార్గ పథకాన్ని త్రిప్పికొట్టాలి.

ఇటీవల ఒరిస్సాను కుదిపివేసిన తుఫాన్లో నేలమట్టమైపోయిన గ్రామాలను ఆదుకోవాలని 80 ప్రభుత్వరంగ సంస్థలకు ప్రభుత్వం పిలుపునిచ్చింది. ఒరిస్సా రాష్ట్రంలో అతి తక్కువ వ్యాపారం కలిగివున్న బి.హెచ్.ఇ.ఎల్. 5-6 గ్రామాలను దత్తత తీసుకున్నది. ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలకున్న లక్ష్యాలలో ఇది ఒకటి. ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వానికి దొరికిన కొత్త మిత్రులు సి.ఐ.ఐ., ఫిక్సీ వగైరాలు ఎన్ని గ్రామాలను వారు దత్తత తీసుకున్నారు. తుఫాన్ బాధిత ప్రాంతాలనాదుకోవడానికి నిధులందిస్తున్న ప్రభుత్వరంగ సంస్థలలో పెట్టుబడిని ఉపసంహరించి ప్రభుత్వం ఆ సంస్థల లక్ష్యాలను నాశనం చేస్తున్నది.

ప్రభుత్వరంగ సంస్థలకు అధిపతి ప్రభుత్వమే. ఆప్రభుత్వం తన సంస్థలను ఆస్తులను అమ్మాలనుకుంటున్నది. స్వదేశీ విదేశీ ప్రైవేటీరంగ పారిశ్రామికవేత్తలే వాటి భావి కొనుగోలుదారు. కొనేవాడెప్పుడూ సాధ్యమైన తక్కువ ధరకు కోవాలని కోరుకుంటారు. ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలలో పెట్టుబడి ఎలా ఉపసంహరించుకొనాలని కోరుకుంటారు. ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలలో పెట్టుబడి ఎలా ఉపసంహరించాలి, వాటిని ఇలా అమ్మాలి అని సి.ఐ.ఐ.నో, ఫిక్సీనో లేక ప్రపంచంలో ఇతర ప్రదేశాలలో వున్న కొనుగోలుదారుల నుంచి సలహాలు పొందటం ఏమి తెలివి? ప్రభుత్వ ఆస్తుల నిర్వహణలో ప్రభుత్వ ఆస్తుల పరిరక్షకుడు వ్యవహరించేతీరు ఇదేనా? ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమల అమ్మకాలలో ప్రభుత్వ ప్రవర్తనను ఏమాత్రం నీతినియమం వున్న ఆలోచన అయినా అంగీకరిస్తుందా? తన అధీనంలో వున్న ఆస్తులను అమ్మేటప్పుడు భావి కొనుగోలుదారులతో చెట్టపట్టాలేసుకుని నడవాల్సిన అవసరం ప్రభుత్వానికేమున్నది;

వీటికి సమాధానమేలేదు

బి.హెచ్.ఇ.ఎల్. ఎన్.టి.పి.సి. వగైరా నవరత్నాలలో పెట్టుబడిని ఉపసంహరిస్తున్నారు. ప్రభుత్వ ప్రకటన ప్రకారం ఈ నవరత్నాలు ప్రపంచవ్యాపితంగా వ్యాపారం చేస్తున్నాయి. వాటి నిర్మాణం ప్రపంచం మొత్తంమీద ఉన్నది. ఇది నిజం. ఇప్పుడు ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వం భారతదేశానికి చెందిన ప్రపంచంలోని అనేక చోట్ల వ్యాపారం చేస్తున్న వీటి వాటాలను, వాటి విదేశీ పోటీదారులకు

కట్టబెట్ట జూస్తున్నది. దీని నుంచి ఎవరికి లాభం చేకూర్చాలని ప్రభుత్వం అనుకుంటున్నది నవరత్నాలకా, దేశానికా లేక వేరెవరికైనానా?

ప్రభుత్వరంగ సంస్థల పెట్టుబడి ఉపసంహరణ అంశాన్ని మొత్తంగా వేము వ్యతిరేకిస్తున్నాము. దీనివల్ల దేశం ఏమాత్రం లాభంపొందదని వేము నమ్ముతున్నాము. ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వం, కాంగ్రెస్ పార్టీ, ఇంకా కొందరు దీన్ని ఒప్పుకోరు. కానీ, పెట్టుబడి ఉపసంహరణ పేరుతో వారేమిచేసినప్పటికీ ఆర్థిక వివేచన వుండాలనీ, వారే ప్రకటించిన లక్ష్యాలను నిలబెట్టేదిగా వుండాలనీ, దేశానికి నష్టం కలిగించేదిగా వుండకూడదే విషయాన్ని వీరు ఒప్పుకుని తీరాలి. అయితే పెట్టుబడి ఉపసంహరణలో ఏమి జరుగుతున్నది. నవరత్నాల వాటాల అమ్మకంలో ఆర్థికంగా తెలివిగలిగి వుండే మాట అటువుంచి, తాము వ్రకటించిన ఉద్దేశ్యాలను సాధించే విధంగా కాక, పూర్తిగా విరుద్ధంగా జరగుతున్నది. నిజానికి, ప్రభుత్వరంగ సంస్థల వాటాల అమ్మకం బడ్జెట్లోటు పూరించే సాధనంగా, ఏ వద్దతులలోనైనా దబ్బుపోగుచేసుకుని, ఎంతటి మూల్యం చెల్లించినా దిననరి ఖర్చుల కోసం వాడుకోవటం జరగుతున్నది. తాము స్వయంగా ప్రకటించుకున్న ఆశయాలవట్ల తమకు నిబద్ధత ఉన్నదని నిరూపించుకోదలచుకుంటే వారు బడ్జెట్ అభ్యాసం నుంచి పెట్టుబడి ఉపసంహరణను వేరుచేయాలి.

(సి.ఐ.టి.యు. వర్కింగ్ కమిటీ సభ్యులు శ్రీ దీపంకర్ ముఖర్జీ రాజ్యసభలో 13-12-99న చేసిన ప్రసంగ భాగం నుంచి ఒక భాగం)

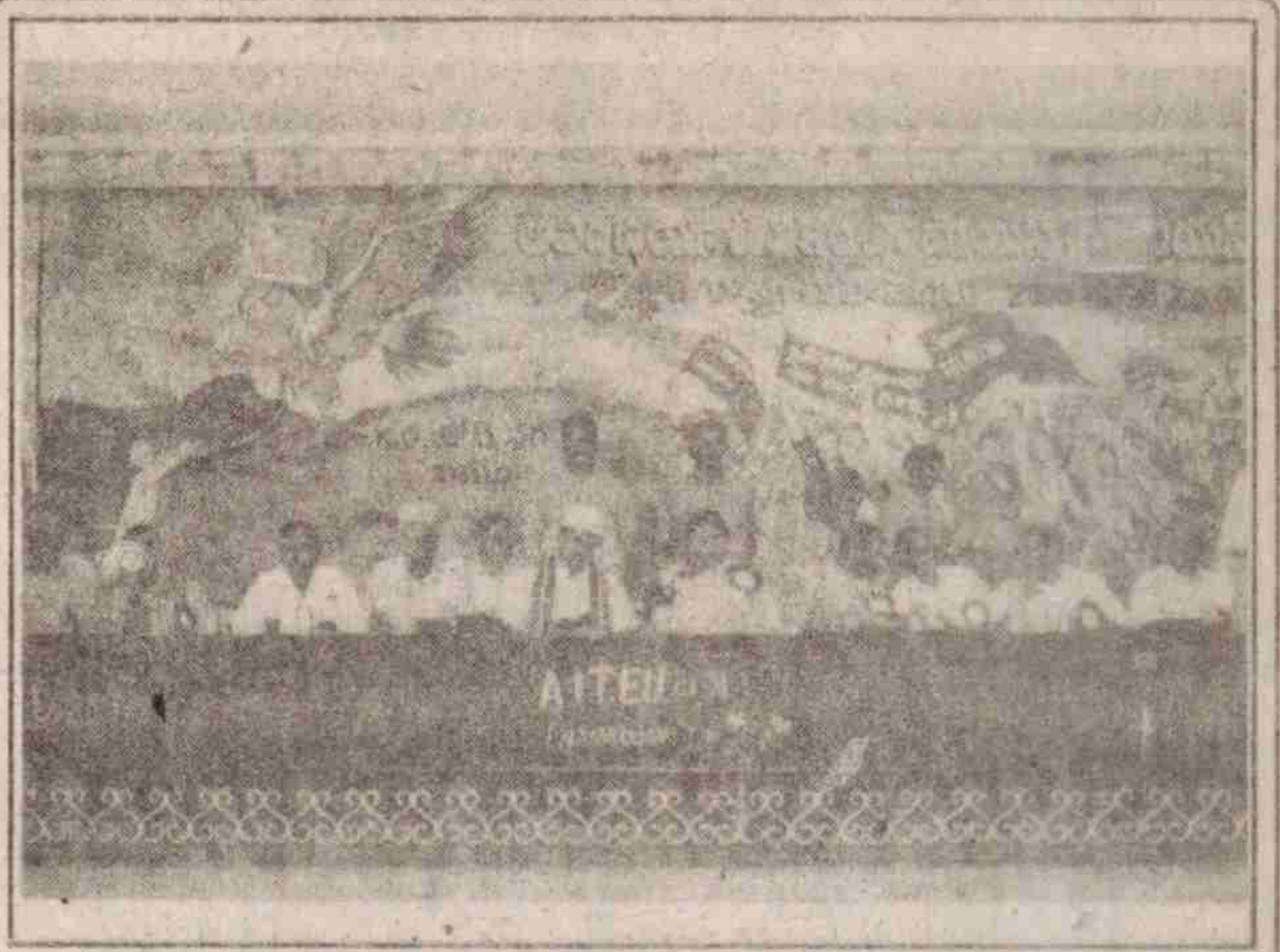
భక్తా కమిటీ సిఫార్సులు వ్యతిరేకించండి

నంనకరణల పేరుతో ప్రభుత్వ నంనకలను ప్రైవేటపరంచేస్తూ కార్మిక హక్కులను హరించివేస్తున్న ప్రభుత్వ విధానాలను కార్మికులంతా ఐక్యంగా ఎదుర్కోవాలని రీజియన్ గౌరవాధ్యక్షులు జి.వి. కొండారెడ్డి పిలుపునిచ్చారు.

హెచ్. ఎన్. భక్తా కమిటీ సిఫార్సులకు వ్యతిరేకంగా 6-1-2000 నాడు అద్దంకిలో జరిగిన సదస్సులో ఆయన పాల్గొని ప్రసంగించారు. నూతన ఆర్థిక విధానాల ఫలితంగా ప్రపంచ బ్యాంకు ఒత్తిడికి తలొగ్గిన ముఖ్యమంత్రి ఆర్టీసీలో ప్రైవేటీకరణకు నాంది పలికాడని ఫలితంగా కార్మికులపై పనిభారం పెంచడం, కార్మికులను తగ్గించడం, పని గంటలు పెంచడం, ఒక్కొక్క విభాగాన్ని ప్రైవేటు వ్యక్తులకు అప్పగించడం వంటి పనులు చేస్తూ, కార్మికుల కనీస హక్కులను కూడా అనుభవించకుండా చేస్తున్నాడని కొండారెడ్డి విమర్శించారు.

ఎస్.డబ్ల్యు.ఎఫ్. రీజియన్ అధ్యక్షుడు జి. విజయరావు మాట్లాడుతూ కార్మిక ప్రయోజనాలను తాకట్టు పెట్టే ప్రభుత్వ వైఖరిని కార్మికులంతా వ్యతిరేకించాలని అన్నారు. కోట్లాది రూపాయలు ప్రైవేట్ కాంట్రాక్టర్ల వద్ద ముడుపులు తీసుకొని ఆర్.టి.సి.ని అమ్మివేయాలని ముఖ్యమంత్రి ప్రయత్నిస్తున్నారని ఆర్.టి.సి.ని నమ్ముకొని బ్రతుకుతున్న కార్మికుల బ్రతుకులు బజారున పడనున్నాయన్నారు.

ఈ కార్యక్రమంలో ఎస్.డబ్ల్యు.ఎఫ్. రీజియన్ నాయకులు కె. మల్లికార్జునరావుగారు, ఎల్.ఐ.సి. యూనియన్ కార్యదర్శి పి. శ్రీనివాసరావులు ప్రసంగించారు.

ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల పరిరక్షణకై కార్మికులంతా ఐక్యం కావాలి

ఆల్ ఇండియా టెలికాం ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ (సంబూద్రి) 24వ రాష్ట్ర మహాసభలు ఈ నెల 7, 8 తేదీలలో ఖమ్మంలోని కె.జి. బోస్ నగర్ (కిరాణి అండ్ జాగిరి మర్చంట్స్ హాల్ లో) జరిగాయి. ప్రారంభసభ మాజీ అధ్యక్షులు మోనిబోస్ మాట్లాడుతూ కొత్త మిలీనియంలో ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలు సంక్షోభానికి లోను కానున్నాయని, వాటి పరిరక్షణకై కార్మిక వర్గం సమైక్యం కావాలని పిలుపునిచ్చారు.

యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శి వి.ఎన్. నంబూద్రి ఈ సభలో నూతన టెలికాం పాలసీలోని ప్రమాదకర అంశాలను గురించి, ప్రైవేటీకరిస్తే ప్రజలకు దేశానికి కార్మికులకు రానున్న నష్టాల గురించి ప్రతినిధులకు వివరించారు.

ఈ మహాసభలో ఖమ్మం లోక్ సభ సభ్యురాలు రేణుకా చౌదరి, సి.పి.ఐ.(ఎం) శాసన సభ్యులు సున్నం రాజయ్య ఖమ్మం, ఇల్లందు చైర్మన్ రాపర్తి రంగారావు, రాష్ట్ర కార్యదర్శి సంపత్ రావు ఆర్.యం.ఎస్. కార్యదర్శి నాగభూషణం ఎ.పి.జి.సి. ఎంప్లాయిస్ సమన్వయ కమిటీ ప్రధాన కార్యదర్శి ప్రభాకర్ నాయర్, సీనియర్ టెలికామ్ నాయకులు ఎం.ఎస్. రెడ్డి, ఆహ్వాన సంఘం కార్యదర్శి తిరుమలాచార్యులు యూనియన్ రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు అశోక్ బాబు ఖమ్మం జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి శింగు నర్సింహారావు తదితరులు పాల్గొన్నారు. మహాసభలో నూతన కమిటీ ఏర్పడింది. అధ్యక్షులు వి.సాంబశివరావు, కార్యదర్శి జె.సంపత్ రావు, స్వహాయ కార్యదర్శి పి.అశోక్ బాబు, తదితరులు.

శ్రామిక మహిళా రాష్ట్ర స్థాయి వర్క్ షాప్

సి.ఐ.టి.యు. ఆధ్వర్యంలో రాష్ట్రస్థాయి శ్రామిక మహిళా వర్క్ షాపు జనవరి 19-20 వరకు హైదరాబాదులోగల యు.టి.ఎఫ్. ఆఫీసులో జరిగింది. ఈ వర్క్ షాపుకు 15 జిల్లాల నుండి 80 మంది శ్రామిక మహిళలు 16 రంగాలకు చెందిన వారు హాజరయ్యారు.

కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న నూతనార్థిక, ప్రపంచ బ్యాంకు విధానాలు, శ్రామిక మహిళలపై వాటి ప్రభావం, శ్రామిక మహిళలు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు, శ్రామిక మహిళలు సంఘటితం కావలసిన ప్రాధాన్యత తదితర అంశాలను బోధించడం జరిగింది. వీటిని ఆలండియా శ్రామిక మహిళా కన్వీనర్ కా|| హేమలత,

అఖిల భారత ప్రజాతంత్ర మహిళా సంఘం రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి కా|| ఎస్. పుణ్యవతి, సి.ఐ.టి.యు. రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శిగా కా|| ఎస్. వీరయ్య, కార్యదర్శి కా|| పి. అరుణలు బోధించారు. అనంతరం వర్క్ షాపులో ప్రవేశపెట్టిన నోట్ పై 16 మంది చర్చలలో పాల్గొన్నారు. ఈ వర్క్ షాపుకు సి.ఐ.టి.యు. కార్యదర్శి పి. రోజా రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యులు జి. జ్యోత్స్న, ఎం. దనలక్ష్మిలు అధ్యక్షవర్గంగా వ్యవహరించగా కా|| సుప్రజ పందన సమర్పణ చేశారు.

వేతనే ఒప్పందం

మెదక్ జిల్లా పటాన్ చెర్వు పారిశ్రామిక ప్రాంతంలోని చిట్టల్ గ్రామంలో భారీ మధ్య తరహా పరిశ్రమ జి.టి.ఎస్. టెక్స్టైల్స్ పరిశ్రమ ఉంది. కార్మికులు ఐక్యంగా ఉండి అనేక ఆందోళనలు, పోరాటాలు చేయగా వేతన ఒప్పందం జరిగింది.

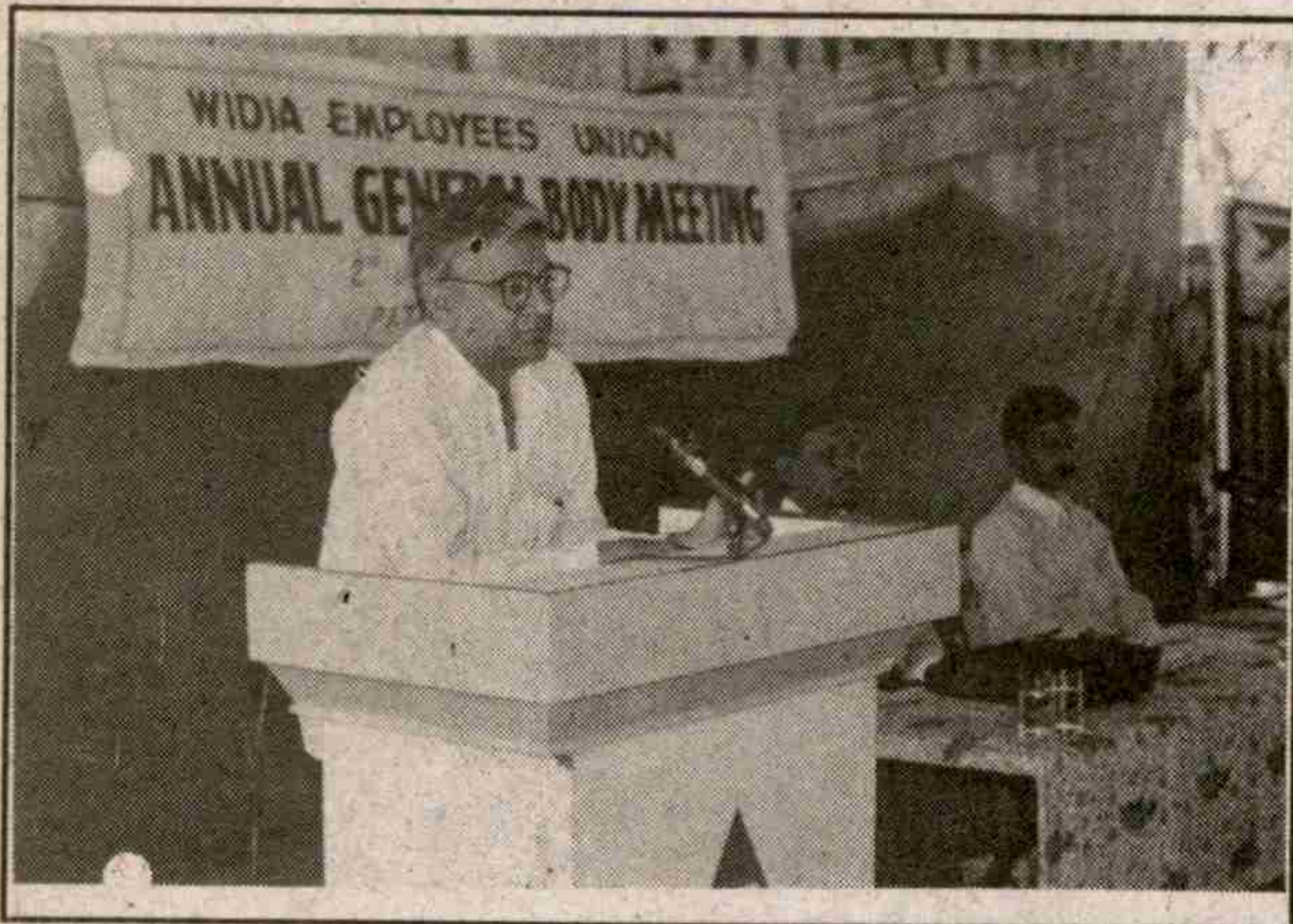
మొత్తం పెరిగిన వేతనము 550.00

ఇందులో

Basic	250.00
HRA	100.00
Educational Loan	100.00
Conuence	50.00
Attendance Bonace	50.00
	550.00

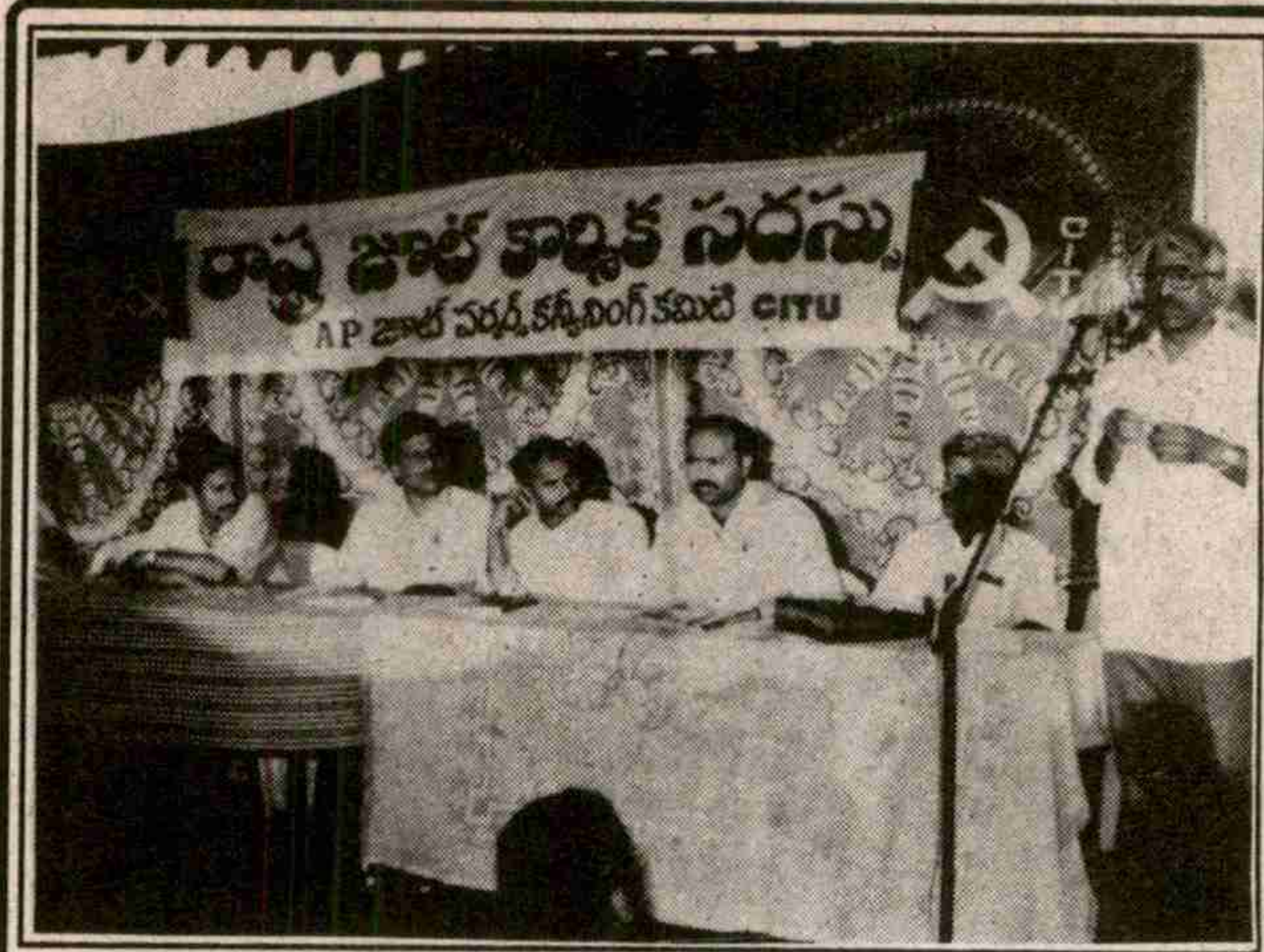
1. ఇంతకు మునుపు డి.ఏ. ప్రతి పాయింట్ కు రూ.1.60 వుండేది. ఇప్పుడు డి.ఏ. ప్రతి పాయింట్ కు రూ.1.70 చేసినారు.
2. గడిచిన 27 నెలలకు ప్రతి నెల రూ. 400 ఎరియర్స్ చెల్లించేటట్లు ఒప్పుకున్నారు.
3. ఎగ్రిమెంటు కాలపరిమితి 1-2- 2000 నుండి 31.1.2002 రూ. 1800 లు. డి.ఏ.ను 2059 దగ్గర Newtralization చేసి దీనినంతను ఎఫ్.డి.ఏ.గా మార్చు చేశారు.
4. మొత్తం ఎగ్రిమెంటు వర్తించేది 293 మంది కార్మికులకు.

పై ఒప్పందాన్ని 25 రోజులు సమ్మె అనంతరము సాధించడం జరిగింది. కార్మికులు ఒప్పందాన్ని ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించి సమ్మెను విరమించి తేది 14.1.2000 నుండి విధులకు వెళుతున్నారు.

విడియో వార్షిక జనరల్ బాడి

మెదక్ జిల్లా పటాన్ చెర్వు పారిశ్రామిక వాడలోని విడియో పరిశ్రమలో కార్మికులు యూనియన్ వార్షిక జనరల్ బాడి సమావేశానికి సి. రాములుగారు అధ్యక్షత వహించగా యూనియన్ ఉపాధ్యక్షులు పి. పాండురంగారెడ్డిగారు సంతాపతీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టారు. ముందుగా సి.ఐ.టి.యు. రాష్ట్ర కార్యదర్శి ఆర్. సుధా భాస్కర్ గారు ప్రారంభ ఉపన్యాసం చేస్తూ స్వదేశీ పేరుతో కేంద్రంలో అధికారంలోకివచ్చిన బి.జె.పి. ప్రభుత్వం బీమారంగంలో విదేశీ పెట్టుబడులను ప్రోత్సహించడంవలన దేశ ఆర్థిక విధానానికి గొడ్డలిపెట్టువంటిదని ఇది బి.జె.పి. పార్టీ 1998లో యు.ఎఫ్. ప్రభుత్వ హయాంలో ప్రధాన ప్రతిపక్ష పార్టీగా ఉండి ఇన్నూవేన్స్ బిల్లును వ్యతిరేకించింది. నూతన ఆర్థిక పారిశ్రామిక విధానాలవలన దేశంలో 6 లక్షల పరిశ్రమల వరకు మూతపడ్డాయి. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కూడా ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను మూసివేస్తూ జి.ఓ. 69 ద్వారా ప్రభుత్వ ఉద్యోగులను తొలగించే ప్రయత్నం చేస్తుంది. ఈ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా కార్మికవర్గం ఐక్య ఉద్యమాలు నిర్వహించాలని కోరారు. అనంతరం యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శి జి. శ్రీనివాసు కార్యదర్శి నివేదిక ప్రవేశపెట్టగా కోశాధికారి ఆర్. జగన్ బడ్జెట్ ను ప్రవేశపెట్టగా సభ్యులు చర్చించి ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించారు. సభ అనంతరం గెట్ టు గెదర్ ఫంక్షన్ లో విడియో పరిశ్రమ డివిజన్ మేనేజర్ సి.వి. గారు పాల్గొని ప్రసంగించారు.

జాట్ సదస్సు

జనవరి 9న రాష్ట్ర జాట్ కార్మికుల సదస్సు విశాఖపట్నంలో జరిగింది. రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా జాట్ పరిశ్రమల యాజమాన్యం కార్మికవర్గంపై జరుపుచున్న దాడులను ప్రతిఘటించాలని సదస్సు తీర్మానించింది. ఈ నెల 24న రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా అన్ని పరిశ్రమలలో ఆందోళన నిర్వహించాలని తీర్మానించింది. సి.ఐ.టి.యు. రాష్ట్ర కార్యదర్శి శ్రీ సి. హెచ్. నర్సింగరావు మాట్లాడుతూ కార్మికుల బలహీనతలను ఆసరా చేసుకొని యాజమాన్యం దాడులకు పాల్పడుతున్నాయంటూ పరిశ్రమల పరిరక్షణకు కార్మికులు ఉవ్వెత్తున ఉద్యమించాలని పిలుపునిచ్చారు.

జాట్ కన్వీనింగ్ కమిటీ రాష్ట్ర నాయకులు శ్రీ సోమయ్య (ఏలూరు) శ్రీ రెడ్డి వేణు (బొబ్బిలి) శ్రీ యన్. రమేష్ (చిట్టివలస) అధ్యక్షవర్గంగా వ్యవహరించగా జాట్ వర్కర్స్ కన్వీనింగ్ కమిటీ కన్వీనర్ శ్రీ యం. కృష్ణమూర్తి మాట్లాడారు.

పారిశ్రామిక వినిమయ ధరల సూచి

(1982-100 పాయింట్ల వునాదిపై)

	సెప్టెంబరు	అక్టోబరు	స్వక్ష్
ఆలిండియా	429	437	4.93
హైదరాబాద్	397	401	5.23
గుంటూరు	418	424	5.60
గూడూరు	444	457	4.33
విశాఖపట్టణం	414	431	2.36
వరంగల్	417	431	2.36
కొత్తగూడె	436	444	3.25
రాష్ట్ర సరిస్			
విజయనగరం	370	373	-
రాజమండ్రి	402	403	2.55
విజయవాడ	401	403	-
ఆదోని	421	423	2.33
ఎన్.ఎస్.బి.	417	420	2.52
ఎం.జి.సి.	400	403	2.49

ముంచుకొస్తున్న ఆర్థిక విధానాల ప్రమాదం - కార్మిక వర్గ కర్తవ్యాలు

మూడు చేపల కథ మనందరికీ తెలుసు. భవిష్యత్ ఆలోచించిన చేప ముందుగానే సురక్షిత ప్రాంతానికి చేరుకుంటే వర్తమానాన్ని గుర్తించిన చేప ప్రమాదం నుంచి ఆఖరి నిమిషం తప్పించుకుంది. ఆఖరుకు కూడా ప్రమాదాన్ని గుర్తించలేకపోయిన చేప బురదలోనే చనిపోవలసి వచ్చింది.

నేడు ప్రభుత్వరంగ కార్మికులు మా కంపెనీని కొనే ధైర్యం ఎవరికి వుంది? అని, మా కంపెనీ ప్రైవేట్ కాదులే అని, ఏదేనా ఫర్వాలేదులే అని ఆలోచిస్తున్నట్లు నేటికీ అక్కడక్కడ వినిపిస్తున్నాయి. కనుక ఇటువంటి అభిప్రాయం కలిగిన వారు కూడా నేటి వాస్తవ పరిస్థితిని ఆవలోకించడానికి ఉద్దేశించినదే ఈ వ్యాసం.

1991 నుంచి కాంగ్రెస్ ఆధ్వర్యంలో భారతదేశంలో నూతన ఆర్థిక విధానాలు అమలులోకి వచ్చాయి. అంతకు ముందు రాజీవ్ గాంధీ కాలం నుంచే దిగుమతి సరళ విధానాలు ప్రారంభమయ్యాయి. ఈ కాలంలో ప్రభుత్వాలు అనేకం మారాయి. నాయకత్వం వహించే పార్టీలు మారాయి. కాని అవే విధానాలు వేగంగా అమలు జరుగుతున్నాయి. ఒక్క వామపక్షాలే వీటిని ఆది నుంచే విమర్శిస్తున్నాయి, బిజేపీ అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత ఈ విధానాల అమలు వేగం చాలా తీవ్రంగా వుంది. అధికార పీఠం ఎక్కిన దగ్గర నుంచి ప్రభుత్వరంగాన్ని నిర్వీర్యం చేయడమే తమ ధ్యేయంగా పెట్టుకున్నారు. రెండో దశ సంస్కరణల పేరుతో మరోదశ లేకుండానే ప్రభుత్వరంగాన్ని పూర్తిగా ప్రైవేట్ వారి చేతిలో హారతి కర్పారంలో సమర్పిస్తున్నారు. కఠిన నిర్ణయాలకు సిద్ధం కావాలనే పేరుతో దేశాన్ని తాకట్టుపెట్టే నిర్ణయాలకు ప్రభుత్వం పూనుకుంటున్నది. ఒక వైపు బి.జె.పి. ప్రభుత్వం చెప్పి మరీ కార్మికవర్గంపై బండి తోలుతున్నా, నన్ను కాదులే అని కార్మికులెవరైనా భావిస్తే వారు మూడవ చేప పరిస్థితి ఎదుర్కోక తప్పని పరిస్థితి ఎదురవుతుంది. కనుక ఇప్పటికైనా కార్మికవర్గం యావత్తు తమ భవిష్యత్ కర్తవ్యం ఏమిటో ఏ మాత్రం జాగుచేయక ఆచరణకు పూనుకోవాలి. ప్రభుత్వ ప్రచార సాధనాలు, బహుళ జాతి సంస్థల ప్రచార మాధ్యం ఎంత బుర్రలు పాడుచేయగలిగినా గత 8 సంవత్సరాల ఆర్థిక విధానాల ఫలితాలగుట్టును పరిశీలించిన వారికి ఎవరికైనా తేలికగానే తేటతెల్లం అవుతుంది.

నూతన ఆర్థిక విధానాలు అమలు జరిగితే విదేశాల నుంచి లక్షల కోట్లు పెట్టుబడులు

వస్తాయని, పరిశ్రమలు బ్రహ్మాండంగా అభివృద్ధి చెందుతాయని మన ఎగుమతులు బాగా పెరుగుతాయని, ఉపాధి అవకాశాలు మెరుగువుతాయని, వ్యవసాయం, పరిశ్రమలు, వాణిజ్యం ఒకటేమిటి అన్ని రంగాలు విస్తరిస్తాయని చేసిన వాగ్ధానాలు ప్రచారం ఏమయ్యాయో ఒక్కసారి పరిశీద్దాం. ఫలితాలు పూర్తిగా భిన్నంగా వున్నాయి. ఈ విధానాలు రాక ముందు వరకూ మంచి లాభాలతోను, నమర్దవంతంగా నడిచిన ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలు నేడు ప్రమాదపుటంచులకు చేరుకున్నాయి. ఫలితంగా దేశ పారిశ్రామిక అభివృద్ధికి స్వావలంబనకు నేడు విఘాతం ఏర్పడింది.

అసలే తీవ్ర నిరుద్యోగం ఎదుర్కొంటున్న మనదేశంలో ప్రస్తుతం వున్న ప్రభుత్వ ఉద్యోగాలకే కుదింపు జరుగుతున్నది. స్వాతంత్ర్య కాలం నుంచి మనం అనుసరించిన 'స్వయం సమృద్ధి' సూత్రం తుంగలో త్రొక్కారు. పరిశ్రమ మూసివేత, సబ్సిడీల కోత, ధరల పెరుగుదల కార్మికుల హక్కులు, జీతభత్యాలపై దాడి, దేశం అప్పుల ఊబిలో కూరుకుపోవడం లాంటి దుష్పరిణామాలు తలెత్తాయి.

సామ్రాజ్యవాద దేశాలు భారతదేశంపై వారి అనుకూల విధానాలను రుద్దుతున్నాయి. అప్పులు ఇస్తామనే పేరుతో ప్రపంచబ్యాంకు, ఐ.ఎం.ఎఫ్. లాంటి శిఖండి లాంటి సంస్థలను అడ్డుపెడుతున్నాయి. షరతుల పేరుతో ఈ ఆర్థిక విధానాలు మనదేశంపై అమలు జరుగుతున్నాయి. వారి ప్రత్యక్ష ఏజెంట్లుగా వున్న 'ఫిక్సి', సి.ఐ.ఐ., ఛాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ లాంటి భారతదేశ పెట్టుబడిదారీ సంస్థలు భారత ప్రభుత్వాన్ని శాసిస్తున్నాయి. 'జీహుజార్' అని వారికి తలవొగ్గి కేంద్ర ప్రభుత్వం ఆ విధానాలను అమలు చేస్తున్నది.

మూడు ముఖ్య కారణాలతో ఈ విధానాలు భారతదేశంలో ప్రవేశించాయి. **1. భారతదేశంలోని విశాలమైన మార్కెట్ ను కొల్లగొట్టడం:** మన దేశ జనాభా 100 కోట్లు. మధ్య తరగతి ఆర్థిక స్థాయి కలిగిన వారు 20 నుంచి 30% వుంటారని ఒక అంచనా. ఈ సంఖ్య యూరప్ ఖండంలోని ప్రజలందరితో సమానం. ఈ తరగతి ప్రజలు విలాస వస్తువులు కొన్నా యూరప్ లోని ప్రజలందరితో సమానంగా మనదేశంలోనే అమ్ము కోవచ్చు. ఏ ఖరీదైనా కొత్త వస్తువును కొనేవారు మన దేశంలో సుమారు 3,54,500 వున్నారని అంచనా. వీరు ప్రతి కొత్త రకం కారు, క్రొత్త

సిహెచ్.నరశింగరావు

రకం ఫోన్, కొత్త టీవీలను కొంటుంటారట. అందుకే మన దేశంలో గతంలో రెండు కార్ల కంపెనీలు వుంటే నేడు మరో 11 విదేశీ కంపెనీలు వచ్చాయి. కార్లు మార్కెట్ ను అవి కాజేస్తున్నాయి. ఈ కార్లు గురించి మోజుపడేవారికి దేశంలో ప్రజల ఆకలి తెలుసా?

దిగుమతి సరళ విధానం వల్ల మన మార్కెట్ ను చేజేతులా జారవిడుచు కొంటున్నాం. విదేశాల నుంచి డంపింగ్ తీవ్రంగా జరుగుతున్నది. విదేశీ దిగుమతులపై గతంలో వున్న ఆంక్షల అడ్డులన్నీ ప్రభుత్వం తొలగించింది. కొన్ని సరుకులపై 300% కూడా ఉన్న కస్టమ్స్ సుంకాన్ని సున్నా శాతం చేసింది. విదేశీ సరుకులకు మన ద్వారాలు పూర్తిగా తెరిచివున్నాయి. ప్రపంచంలో నేడు నెలకొనివున్న ద్రవ్యోల్బణం నుంచి తప్పించుకోవడానికి అభివృద్ధి చెందిన దేశాలు మన దేశం మార్కెట్ ను సంపాదించుకొని వారి సంక్షోభాన్నించి బయట పడటానికి అవకాశం కల్పించాయి. ఒకప్పుడు మార్కెట్ ల కోసం యుద్ధాలు అనివార్యం అయితే 20వ శతాబ్దం ఆఖరు దశకం దీనికి భిన్నంగా ప్రచార సాధనాలతోను, అప్పుల పేరుతోను మార్కెట్ లను తాత్కాలికంగానయినా జయించగలమని రుజువు చేసింది.

కార్మికుల శ్రమను చౌకగా లాక్కోవడం: "ప్రజలు దేశం యొక్క నిజనమైన సంపద" అని తొలి మానవవనరుల అభివృద్ధి రిపోర్టు పేర్కొంది. కాని పాలకులు ఈ పదాన్ని మర్చిపోతున్నారు. మనిషి, మనిషికి కావల్సిన కనీస అవసరాలు మర్చిపోయి ప్రవర్తిస్తున్నారు. అశేషత్యాగాలతో సాధించుకున్న కార్మికచట్టాలను కూడా పెట్టబడిదారులు తమకు అనుకూలంగా మార్చమంటుండే పాలకులు అందుకు సమాయత్తమవుతున్నారు. కార్మికులకు పోరాటశక్తి లేకుండా బలహీనపర్చి తమ దోపిడీ యదేచ్ఛగా సాగేందుకు కేంద్రప్రభుత్వం బహుళజాతి సంస్థలకు హామీ ఇచ్చింది. పెట్టుబడిదారీ విధానం వైఫల్యం వల్ల మనదేశ ప్రజల శ్రమశక్తిని సద్వినియోగం చేసుకోలేకపోతున్నది. మనదేశంలో అపారమైన వనరులు వున్నా అవి తమ స్వలాభాలకే ఉపయోగించుకోవాలనే స్వార్థం వల్ల శ్రమశక్తి ఉపయోగపడడంలేదు. ఈ అవకాశాన్ని బహుళజాతి సంస్థలు అతిచౌకగా ఉపయోగించడానికే ప్రయత్నిస్తున్నారు. సంపన్న దేశాల, జీతభత్యాలతో పోల్చితే కొన్ని దేశాలకు, మనకు సుమారు

నూరురెట్లు కూడా తేడా వుంది. ఎక్కడైనా లాభాల్లే పరమావధిగా కల్గిన కంపెనీలు ఈ అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకోవడంలో పెద్ద ఆశ్చర్యపడకూరలేదు. కాలుష్యాన్ని దిగుమతి చేయడం : ఈ ఆర్థిక విధానాలను ప్రత్యేకంగా ప్రవేశపెట్టకముందు భారతదేశం నడిబొడ్డు అయిన భూపాల్ రైల్వే స్టేషన్కు రెండు కిలోమీటర్ల దూరంలో అమెరికాకు చెందిన యూనియన్ 'కార్పొరేషన్' కంపెనీ పురుగుమందుల వంటి తీవ్ర కాలుష్య కంపెనీలకు అనుమతి ఇవ్వడం దేశానికంతా తెలుసు. వీరి లాభాకాంక్ష బలై వేలాదిమంది మరణిస్తే, అనేక వేలాది మంది నేటికీ వికలాంగులు గాను, అనారోగ్యంతోను బాధపడుతున్నారు. భోపాల్ దుర్ఘటన జరిగి 15 సంవత్సరాలు అయినా నేటికీ వారికి పూర్తి నష్టపరిహారం అందించని ఘనచరిత్ర కూడా బహుళజాతి సంస్థలలో ఒక్క గొప్పదైన యూనియన్ కార్పొరేషన్ రసాయనాలు, మందులు, పురుగుమందుల లాంటి కాలుష్య పరిశ్రమలను మనదేశానికి దిగుమతి చేయడానికి ఈ ఆర్థిక విధానాలు వచ్చాయి. వీటి పుణ్యమే ఆవుపేదను

కూడా దిగుమతి చేసుకోవడానికి స్విడ్జర్లాండ్ మన కేంద్రప్రభుత్వం గతంలో ఒప్పందం చేసింది. రానున్న కాలంలో మరిన్ని ఇలాంటి వింతలు చూడాలి. సంపన్న దేశాలు వారి దేశంలో దుమ్ము, దూళి, అంటుకోకుండా వుండే పరిశ్రమలు వుంచుకొని మిగిలిన కాలుష్య పరిశ్రమలను ఆసియా, ఆఫ్రికాలకు తరలించడానికి, వారికి ఏమాత్రం కాలుష్యం సోకకుండా ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. మన ఆర్థిక విధానాలు వారితో సహకరించి, వారికి డంపింగ్ యార్డ్గా భారతదేశం ఉపయోగపడదామా? లేదా? తీసి భారతదేశ ప్రజలు తేల్చుకోవల్సి వుంది.

కనుక సంపన్నదేశాలు భారతదేశాన్ని ఉద్ధరించడానికి రావడం లేదు. తమ లాభాల కోసం వస్తున్నాయి. ఈస్టర్నాండియా కంపెనీ నాటి నుంచి కూడా మన అనుభవం అదే. అయితే అసలు విషయం మరుగుపర్చి మజ్జిగకు వచ్చి ముంతదాచినట్లుగా వ్యవహరిస్తున్నాయి. కనుక ఈ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా ఐక్యంగా పోరాడటమే కార్మికవర్గం ముందున్న ఏకైక మార్గం. ❀

“అంబానీ” గొప్ప “సంపద సృష్టికర్త” ఎలా అయ్యారు?

రిలయన్స్ కంపెనీ అధినేత దీరుబాయి అంబానీ, గత శతాబ్దంలోకెల్లా గొప్ప సంపద సృష్టికర్తగా టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా పత్రిక ‘ఆన్ లైన్ పోల్’లో అంబానీ ఎంపికయ్యారు.

ప్రస్తుతం రిలయన్స్ గ్రూపు సంపద విలువ రూ. 73 వేల కోట్లు. 70వ దశకంలో ఈ సంస్థ కేవలం రూ. 20 నుండి 30 లక్షల పెట్టుబడితో ప్రారంభమయింది. ప్రస్తుతం ప్రపంచంలోనే అతి పెద్ద పెట్రో రసాయనాల ప్రాజెక్టులు, భారీ గ్యాస్ రూట్ నూనె శుద్ధి కర్మాగారాలకు అధిపతి అయ్యారు. అంబానీ సొంత సంపద రూ. 44 వేల కోట్లు.

టాటా, బిర్లా తాతముత్తాల నుండి అంబానీకి ఆస్తి సంక్రమించలేదు. అందుకే ఈయన పుట్టుకతో సంపన్నులు కాదు. గుజరాత్లోని ఒక గ్రామంలో దిగువ మధ్యతరగతి కుటుంబంలో 1932లో జన్మించారు. తండ్రి పాఠశాల ఉపాధ్యాయుడు, అంబానీ చదువుకుంటూనే యాత్రికులకు తినుబండారాలు అమ్మేవాడు. ఆయన చదివింది మెట్రిక్యులేషన్ మాత్రమే. దుబాయి వెళ్లి పెట్రోలు స్టేషన్లో పెట్రోలు రిఫిలింగ్ బాయ్గా చేరాడు. రూ. 50 వేలతో ఇండియాకు తిరిగి వచ్చాడు. అంబానీ టెక్స్టైల్స్ తన వ్యాపారానికి శ్రీకారం చుట్టి ఈనాటికి ప్రపంచ కుబేరులలో ఒకడయ్యాడు.

ఓ మధ్యతరగతి పౌరుడు వేలకోట్ల రూపాయల ఆస్తికి అధిపతి ఎలా అయ్యాడు? ఆయన అదృష్టమా? తెలివితేటలా? పట్టుదలా? అధికార పార్టీలో ప్రాబల్యం సంపాదించడం. 19790 తర్వాత కాలంలో కాంగ్రెస్ అధినేత ఆనాటి ప్రధాని శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీకి సన్నిహితుడయ్యాడు. సంపద పోగేసుకునేందుకు మార్గాలు కనిపెట్టాడు. ప్రభుత్వరంగ సంస్థల వాటాలు (ఓ.ఎన్.జి.సి.) కొట్టేశాడు. ప్రభుత్వ రంగాన్ని లూరీచేసి ఆస్తిని పెంచుకున్నాడు. అనేక కీలకమైన కాంట్రాక్టుల ద్వారా కోట్లు గడించాడు. 1977లో రిలయన్స్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్ను ప్రారంభించడంతో ఆయన దశ తిరిగింది. రాజీవ్ గాంధీ కాలంలోనే ఆయన శత కోట్లవరుల జాబితాలో చేరాడు. ఆ తరువాత ఎవ్వరు అధికారంలో వుంటే వారికి అనుకూలంగా ఉంటున్నాడు. ప్రస్తుతం అంబానీ సంవత్సరానికి నికర లాభం రూ. 1704 కోట్లు. 2010 నాటికి ఈ లాభం రూ. 18000ల కోట్లకు పెంచుకోవాలని అంబానీ లక్ష్యమట.

మళ్ళీ వచ్చావా జనవరీ!

మళ్ళీ వచ్చావా జనవరీ!
వచ్చినప్పుడెల్లా సంతోషాన్ని తెస్తావనుకున్నాను
పాతికసార్లు చూశాను
ఏ సారీ సంతోషాన్నివ్వలేదు
పుట్టకముందే దేశద్రోహివన్నావు
పక్క దేశాన్ని ద్వేషించడమే దేశభక్తి అన్నావు

అవును
నీ దృష్టిలో నేనెప్పుడూ దేశద్రోహినే
ఈ నేలపై మొలకెత్తినా
నన్ను గంజాయి మొక్కనన్నావు
ఈ నేలపై పెరిగినా
నాలో గజనీ ఘోరీలనే చూశావు కాని
టిప్పుసుల్తాన్ హైదరలీని మరిచావు
జిన్నానే చూశావు కాని
మౌలానా ఆజాద్లను గపార్ఖానీలను మరిచావు

నన్ను ఐ.ఎస్.ఐ. గుండాగానే తప్ప
అబ్దుల్ కలామ్లోనూ అజహరుద్దీన్లోనూ
చూడలేవా?

పాతికసార్లు చూశాను
ఏ సారీ సంతోషాన్నివ్వలేదు
కాలక్షేపం కోసం అదే ఆటలోనూ
క్లింటన్ సద్దాంల యుద్ధంలోనూ
ఆఖరికి నిన్నటి హైజాక్లోనూ
నన్ను అవతలి పక్షంగానే చూస్తావెందుకు?!

అయోధ్యలో రావణకాష్టం కాలుతూనే ఉంది
పిండ్వారా శిల్పకళా స్థంబాలు చేరుతూనే
వున్నాయి
నా కన్నీళ్ళ సరయూ నదియై పారుతూనే
వున్నాయి
అయినా కనికరించవేం?!

చూశావా?
చేయి చెయ్యిచ్చిందని సైకిల్ నెక్కితే
అది కమలపు తోటలోకెళ్ళి
కాషాయ జెండాకు కర్రయ్యింది
నన్నెలా ఒంటరోడ్ని చేశావో చూశావా?!

పాతబస్తీ కరపత్రమై వెక్కిరించినప్పుడు
బొంబాయి నూరత్లు కఫన్ లై నన్ను
చుట్టుకున్నప్పుడు
కనీసం నల్లజెండావైనా కావాలన్నించలేదా?!

మంచుకొండల్లో మారణ హోమం
అయినప్పుడెల్లా
నన్ను దోపిలా చూస్తావు
కాలికింది నేలనే లాక్కుంటున్నా
కనీసం మొసలి కన్నీరైనా రాల్చవెందుకు?!

అవును
నీకు నేనెప్పుడూ పరాయివాడినే
పాతికసార్లు చూశాను
ఏ సారీ సంతోషాన్నివ్వలేదు

గాన్ మొహియుద్దీన్

హంతకుల ట్రైనింగ్ స్కూలు మూసి వేయాలి వేలాది అమెరికన్ల డిమాండు

అమెరికా సైనిక కేంద్రం బెన్నింగ్ కోట (పోర్టు బెన్నింగ్) గేటు ఎదుట వేలాది అమెరికన్లు నిరసన ప్రదర్శన జరిపారు. అమెరికా విద్యార్థులు స్కూలు అని పిలవబడే యీ చిత్ర హింసల కేంద్రాన్ని మూసి వేయాలని ప్రదర్శకులు కోరారు. ఇక్కడ జరిపే చిత్ర హింసలు, హత్యలకు తగినట్లుగా ప్రదర్శకులు దీనిని హత్యల కేంద్రం అని పేరు పెట్టారు. నవంబరు 21న జరిగిన నిరసన ప్రదర్శనలో 12,000 మంది పాల్గొన్నట్లు వర్క్స్ వరల్డ్ అనే వార పత్రిక వెల్లడించింది.

ప్రదర్శకులు నల్ల గౌనులు, రిబ్బన్లు ధరించారు. సైనిక స్థావరాల దగ్గర ఎలాంటి ప్రదర్శనలు జరపరాదని చట్టం నిషేధించింది. అయినా నిషేధాన్ని ఉల్లంఘించి రెండు రోజులపాటు ప్రదర్శనలు జరిగినవి. వేదిక దగ్గర లోనే హతుల పేర్లను వ్రాసిన లిస్టులు వుంచారు. తమ శరీరాలపై ఎర్రరంగు పులుముకొని వేలాది మందిని హతమార్చిన దాన్ని గుర్తు చేస్తూ రోడ్డు కడ్డంగా పడుకున్నారు.

హత్య గావింపబడిన వారి పేర్లు ఊచకోతకు బలైన వారిపేర్లు పేరుపేరున చదవటానికి గంటన్నర సేపు పట్టింది.

హతులైన వారిలో కాలేజీ విద్యార్థులు, నన్ను ట్రేడ్ యూనియన్స్టులు, మత ప్రచారకులు, ప్రముఖ వ్యక్తులు, అంగవికలులైనవారు, పసిపిల్లల కుటుంబాలు, వలసవచ్చినవారు వేరు వేరు వయస్సుల వారున్నారు.

ప్రదర్శకులు ఉన్నట్లుండి అకస్మాత్తుగా చర్యకు దిగడంతో సైనికాధికారులు నిశ్చేష్టులయ్యారు. ఆశ్చర్య చకితులైనారు. 63 మందిని అరెస్టు చేశారు. దీనికి నిరసనగా ప్రదర్శకులు రోడ్డుమీద బైరాయించారు. ఈ బెన్నింగ్ కోట దగ్గరే గతంలో కూడా ప్రదర్శనలు జరిపినందుకు దీర్ఘకాలం జైలు శిక్షలు పొందిన అనుభవం చాలామందికి వుంది. మొదట ట్రైనింగ్ కేంద్రం పనామాదేశంలో వుండేది. దక్షిణఅమెరికా దేశాలనుండి, నియంతలు ఏలన చిలీ, అర్జెంటీనా, గౌతమాలా, మెక్సికో, కోలంబియాలనుండి ట్రైనింగ్ కోసం వచ్చిన వారుండేవారు. తర్వాత యీ కేంద్రానికి ఫోర్టు బెన్నింగ్కు మార్చారు. రకరకాల చిత్రహింసలు పెట్టడంలో, ఊచకోత కోసి మాయం చేయటంలో తర్ఫీదు పొందేవారు. వేలు, లక్షల మందిని హతమార్చారు. ఇలాంటి వారే చిలీలో సైనిక నియంత పినోజెట్ క్రింద పని చేశారు.

"మా బిడ్డను మా వద్దకు పంపండి"

లక్ష్మీ మంది క్యూబన్ మహిళల నిగాదం

బోటు ప్రమాదంలో తల్లిని పోగొట్టుకున్న క్యూబన్ బాలుడు అమెరికా తీరానికి చేరాడు. అతని బంధువుల యింటవున్నాడు. తండ్రి క్యూబాలో వున్నాడు. నా బిడ్డను వెనక్కు పంపండి అని బాలుని తండ్రి అమెరికాకు విజ్ఞప్తి చేశాడు. లక్షలాదిమంది హవానాలో ప్రదర్శన చేశారు. అధ్యక్షుడు ఫైదల్ కాస్ట్రో ప్రదర్శకుల నుద్దేశించి పలుసార్లు ప్రసంగించారు. బాలుని క్యూబాకు తండ్రివద్దకు పంపవలసిందిగా కోరారు. మరొకసారి

జనవరి 14వ తేదీన హవానాలో భారీ ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నారు.

మా బిడ్డను మాకు పంపండి అనే నినాదం ప్రతిధ్వనించింది.

చేతికందిన ప్రతి అవకాశాన్ని అమెరికన్ సామ్రాజ్య ప్రభుత్వం క్యూబాకు వ్యతిరేకంగా ఉపయోగించ చూస్తున్నది. గడచిన 40 ఏళ్ళుగా క్యూబా సోషలిస్టు ప్రభుత్వాన్ని ఆ ప్రజలు దిగ్భంధనం చేసి అష్టకష్టాల పాల్చేసిందిచాలక తల్లిని పోగొట్టుకున్న బాలుడి తండ్రి వద్దకు చేరకుండా అడ్డుకుని క్యూబా వ్యతిరేక ప్రచారానికి పూనుకుంటోంది ప్రపంచానికి సుద్దులు చెపుతున్న అమెరికా ప్రభుత్వం.

కాత్తే సంవత్సరంలో కాలువపై పూర్తి అధికారం పనామా ప్రభుత్వానికే

71 ఏండ్ల పాటు పనామా కాలువపై పెత్తనం సాగించిన అమెరికా సామ్రాజ్య వాదం 1999 డిశంబరు 31 న కాలువను పనామా ప్రభుత్వానికి స్వాధీన పర్చాలి. 1977 సంవత్సరంలో రెండు ప్రభుత్వాలు చేసుకున్న ఒప్పందం ప్రకారం ఈ మార్పిడి జరగాలి. కాలువకు ఇరువైపులా వున్న మిలటరీ స్థావరాలను పనామా ప్రభుత్వం యీపాటికే తన అదుపులోకి తీసుకున్నది. కాలువపైన పూర్తి సార్వభౌమాధికారం డిశంబరు 31న దాఖలు పడుతోంది.

అయితే తినమరిగిన కోడి యిల్లెక్కి కూసిన చందంగా కాలువపై ఏటా బిలియన్ కోట్ల డాలర్ల ఆదాయాన్ని మెక్కుతున్న అమెరికా ప్రభుత్వం యీ పరిణామాన్ని జీర్నించుకోలేక పోతున్నది. ఏదో మిషతో కాలువ మీద తన ఉనికిని నిలబెట్టుకోవాలని తలతిక్క వాదనలు చేస్తున్నది. వాటినే బలపరుస్తూ అమెరికాలో కొన్ని శక్తులు కూడ క్లింటన్ ప్రభుత్వం వత్తిడి చేస్తున్నది. కాలువ ద్వారా మాదక ద్రవ్యాల రవాణా సాగుతున్నదనీ దానిని అదుపు చేయటానికి పనామా ప్రభుత్వం తీసుకుంటున్న చర్యలు సరిపోవటం లేదని అమెరికా సన్నాయి నొక్కులు నొక్కుతుంది. మా ప్రభుత్వ పని తీరుమీద అమెరికా సర్టిఫికేట్ మాక్కురేదులే అని ముఖం మీద గుద్దినట్లు పనామా అధ్యక్షుడు తీవ్రంగా

స్పందించాడు.

ఈ లోగా కాలువపై వచ్చే ఆదాయము, భవిష్యత్తులో కాలువనిర్వహణపై జరపాల్సిన చర్చలు గురించి అధికార యంత్రాంగం మదింపు చేసింది. కాలువగుండా ఏటా 4000, ఓడలు రవాణా జరుపుతామని, వంద బిలియన్ డాలర్లు ఆదాయం వస్తుందని లెక్కవేసింది.

బంగారు గుడ్లు పెట్టే బాతును అమెరికా వదులు కోలేక పోతున్నది. అందుకే చివరి ఘడియల్లో కూడా "చేతకాని" ప్రభుత్వం అంటూ ముద్రవేసి ఆరకంగానైనా మాదకద్రవ్యాలపై నిఘా పేరుతో తమ ఉనికిని నిలబెట్టు కోటానికి పనామా ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి సాగిస్తున్నది. ఇది దింపుడు కళ్ళం ఆశ!

ఎందుకంటే వలసలపై రాజకీయ పెత్తనం వదులుకుంటూ సామ్రాజ్య వాదులు తోకముడిచిన పరిణామం 20వ శతాబ్దంపొడుగూ తాసాగింది. శతాబ్దం చివరి ఘడియల్లో సహితం హంగ్కాంగ్ నుండి బ్రిటీష్వారు మకావోనుండి పోర్చుగీసు వారు వైదొలగటం ఆ పరిణామం కొన సాగింపే పనామాలో మరొక రకంగా జరగదు, ప్రభుత్వం సాహసించలేదు.

నరహంతకుడు ఫినోచెట్

ప్రజలెన్నుకున్న చీలీ దేశ అధ్యక్షుడు వెండీ అధ్యక్ష భవనంలోనే ఆయనను కాల్చి చంపిన సైనికాధికారి విశ్వాసఘాతకుడు జనరల్ ఫినోచెట్. దశాబ్దాల పాటు దేశాన్ని సైనిక నియంతృత్వం క్రింద అణచివేసి వేలులక్షల మందిని మటుమాయం చేసి ఘోర నేరాలకు, మానవ హక్కుల ఉల్లంఘనకు పాల్పడిన ఫినోచెట్ ప్రస్తుతం బ్రిటన్ లోవున్నాడు. అతడి నేరాలకు విచారణ జరిపిస్తామని తమకు అప్పగించాలని చీలీ, స్పెయిన్ ప్రభుత్వాలు కోరుతున్నవి. బ్రిటీష్ ప్రభుత్వం అంగీకరించటం లేదు. అతని ఆరోగ్యం సరిగాలేదని అప్పగించటానికి సాకులు వెతుకుతున్నది టోనీ బ్లైయర్ గారి లేబర్ పార్టీ ప్రభుత్వం.

కార్మిక ప్రమాణాలను, మానవ హక్కులను పాటిస్తేనే వర్ధమాన దేశాల ఉత్పత్తులను తమ మార్కెట్లలోకి రానిస్తామని సామ్రాజ్యదేశాలు వాదిస్తున్నాయి. వాటినే వర్ణిస్తోంది లేబర్ పార్టీ ప్రభుత్వం నరహంతకుడు ఫినోచెట్ ను రక్షించటానికి నానా పాట్లు పడుతున్నది.

వ్యాపారులకు, లాభాలకు విలువ యిస్తారే తప్ప ప్రజల అభిప్రాయాలకు విలువ యివ్వరు సామ్రాజ్య వాదులు.

బంటు సావించోకు రోజులు దగ్గర పడ్డాయి

సామ్రాజ్యవాదుల కోటలు ఆఫ్రికా ఖండంలో కూలిపోతున్న దశలో పోర్చుగీసు వలస అంగోలాకు విముక్తి చెందింది. ఆ క్రమంలో అక్కడ సోషలిస్టు ప్రభుత్వం ఏర్పడింది.

కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక గ్రూపులను కూడగట్టి యూనిటా గెరిల్లాలకు వర్గ వివక్ష దక్షిణాఫ్రికా ప్రభుత్వమూ, ఆతర్వాత అమెరికా మాఫియా లీడ్ సావించోకు మద్దతిచ్చాయి. దశాబ్దాల తరబడి అంతర్యుద్ధం జరిగింది. ఐక్యరాజ్య సమితి జోక్యంతో రెండుసార్లు శాంతి ఒడంబడికలు కూడా చేయబడినవి. ఎన్నికలు నిర్వహించబడినవి. ఎన్నికలు నిష్పాక్షికంగా జరిగినవి. 5 ఏండ్ల క్రితం అనేక అంతర్జాతీయ పరిశీలక బృందాలు తేల్చి చెప్పాయి. అయినా సావించో ఆ ఫలితాలను అంగీకరించలేదు. అమెరికా సాయం అందుతూనే వుంది. ఇప్పుడు యూనిటా సైనికుల్లో చీలిక వచ్చింది. కొందరు సైనికులు సావించోను వదిలి వెళ్ళారు. దేశ వునర్నిర్మాణంలో అంగోలా ప్రభుత్వంతో సహకరించటానికి ముందుకు వస్తున్నారు. మొత్తంమీద చూస్తే యూనిటా నాయకుడు సావించోకు రోజులు దగ్గరపడ్డాయి.

చిన్న మొత్తాల పొదుపుపై వడ్డీరేట్లు తగ్గింపు

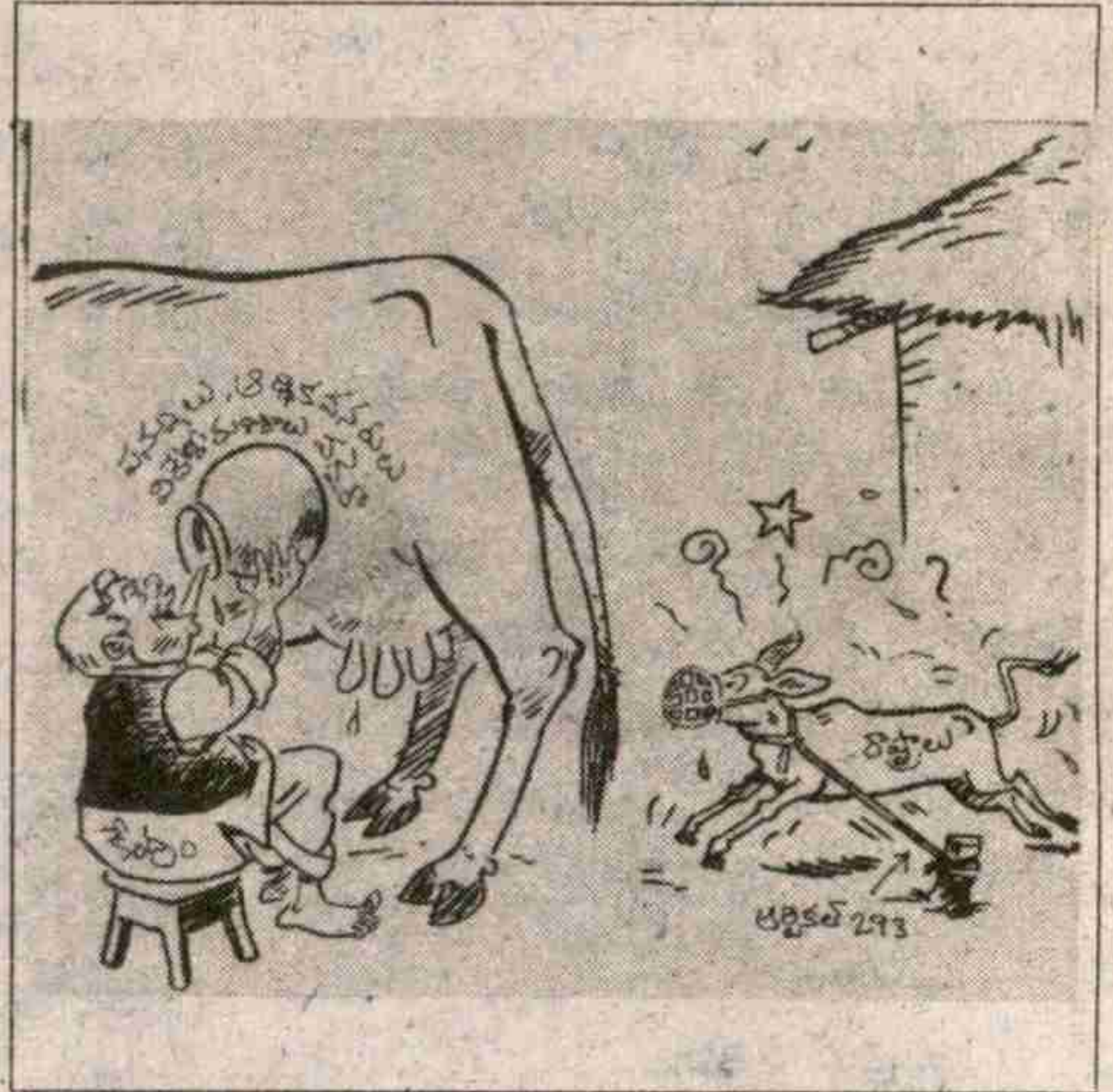
చిన్న మొత్తాల పొదుపు పథకాలపై వడ్డీరేటును గత సంవత్సరంవలే ఒక శాతంతగ్గిస్తూ కేంద్ర, బి.జె.పి. ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. బడ్జెట్ లోటును పూడ్చటానికి సంపన్న వర్గాలపై ఆధారపడకుండా సామాన్య ప్రజానీకపు కొద్దిపాటి ఆదాయాలకు గండి కొట్టడాన్ని ఈ నిర్ణయం దృవీకరిస్తుంది. తద్వారా సామాన్య కార్మికులు కూడబెట్టుకునే ప్రావిడెంట్ ఫండ్ పై కూడ వడ్డీరేటును తగ్గించాలని ప్రతిపాదించారు.

నమాజంలో ఆర్థిక, సామాజిక భద్రతను కలుగజేస్తున్న పబ్లిక్ ప్రావిడెంట్ ఫండ్, జనరల్ ప్రావిడెంట్ ఫండ్ మరియు ఇతర పొదుపు పథకాలపై జరిగే దాడి, సామాన్య ప్రజలపై చేస్తున్న దాడిగాచూడాలి. ఈ చర్య బ్యాంకింగ్ రంగంలో కూడా డిపాజిట్లపై వడ్డీరేట్లు తగ్గి బ్యాంకులకు సమకూరిన ఆదాయంతో సంపన్న పారిశ్రామిక, వాణిజ్యవర్గాలకు చౌక రేట్లకు ఋణాలను అందజేసే వీలు కల్పించేందుకు వుద్దేశించబడింది. దీనితో సాధారణ ప్రజలు అస్తవ్యస్తంగా వుండే షేర్ మార్కెట్లకు, మోసపూరిత ఫ్లెనాన్స్ కంపెనీలవైపు బలవంతంగా మరలింపబడి మరింత దోపిడీకి గురౌతారు.

పొదుపుకు ప్రోత్సాహం, భద్రత లేక కొనుగోళ్ళ వైపుకు దారి మళ్ళించేందుకు కూడ ఈ విధానం దారితీస్తుంది. మలివిడత సంస్కరణల పేరుతో అమలు జరిగే ఈ విధానాలను త్రిప్పి కొట్టిననాడే కార్మికులు, ఉద్యోగులు తమశ్రమ ఫలితాన్ని దోపిడీల నుండి కాపాడుకోగలరు.

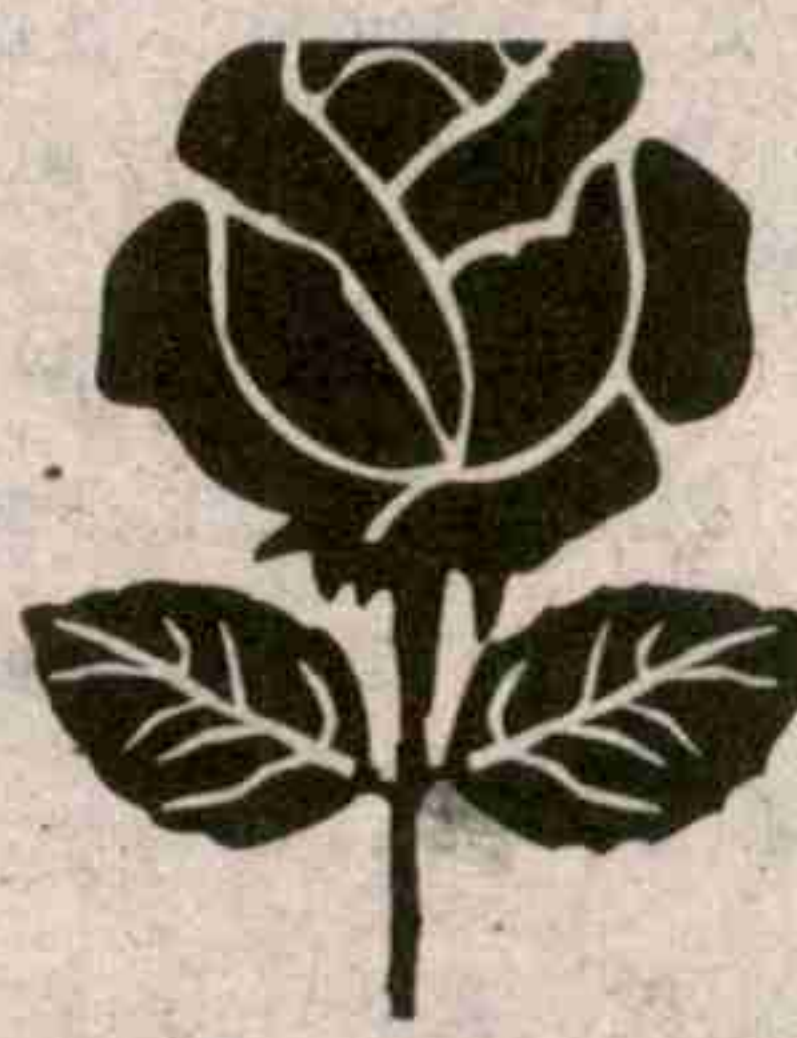
1999-2000 నాటికి వున్న చిన్న మొత్తాల పొదుపు నిల్వ మీద ఒక శాతం వడ్డీ తగ్గితే వచ్చే నష్టం ప్రతి సంవత్సరం 1600 కోట్ల రూపాయలు, సెంట్రల్ బోర్డు ఆఫ్ ప్రావిడెంట్ ఫండ్ మొత్తాలపై కూడ ఒక శాతం వడ్డీ తగ్గితే ప్రతి సంవత్సరం 600 కోట్ల రూపాయలు, మొత్తం 2200 కోట్ల రూపాయల నష్టం వాటిల్లనుంది.

నిల్వలు పెరిగే

కొద్ది ఈ నష్టం పెరుగుతూ పోతుంది. వడ్డీ తగ్గించడం వలన పొదుపు తగ్గిపోయి రాష్ట్రాల వాటా తగ్గిపోయి వాటికి పెట్టుబడులు కరువవుతాయి. ఈ నష్టాన్ని పూడ్చడానికి రాష్ట్రాల వాటాను 75 శాతం నుండి 80 శాతానికి పెంచాలని నిర్ణయించడం కంటినీటి తుడుపు చర్య మాత్రమే

శుభాకాంక్షలతో

ఇ. రఘురామిరెడ్డి గుంతకల్

ప్రైవేటు సెల్యులార్ ఆపరేటర్లకు లాభం

ప్రభుత్వ టెలికమ్యూనికేషన్ శాఖకు నష్టం

బి.జె.పి. ప్రభుత్వ్ ఆర్డినెన్స్ ఫలితం

పాత టెలికం రెగ్యులేటరీ ఆధారితీ ఆఫ్ ఇండియా ట్రాయ్ చట్టం

- ట్రాయ్ సిఫార్సుతో పని లేకుండా ప్రభుత్వం లైసెన్సులు జారీ చేయవచ్చు.
- ఆపరేటర్ల మధ్య ఆదాయ పంపిణీని ట్రాయ్ నిర్ణయించ కూడదని హైకోర్టు తీర్పు నిర్ధారించింది.
- లైసెన్స్ గా వున్న ప్రభుత్వం ట్రాయ్ చట్ట పరిధిలోకి రాదు. (ఉదా:- ఎం.టి.ఎన్.ఎల్. - లైసెన్స్ (ప్రభుత్వ రంగ సంస్థ టెలికమ్యూనికేషన్స్ - లైసెన్సార్ (డి.ఓ.టి.)

కొత్త ట్రాయ్ చట్టం

- లైసెన్స్ జారీ, లైసెన్స్ నిబంధనలపై ట్రాయ్ సిఫార్సు తీసుకోవడం తప్పనిసరి
- ఆపరేటర్ల మధ్య ఆదాయ పంపిణీని ట్రాయ్ నిర్ణయిస్తుంది
- లైసెన్సింగ్ వివాదాలు కొత్త అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ముందుకు వెళతాయి.

అనివారకటి వివాదాలు

1 ఆదాయ పంపిణీ : ట్రాయ్ నిర్ణయం: డి.ఓ.టి. ఫోన్ నుండి సెల్యులార్ కు ఫోన్ చేసే డి.ఓ.టి. ఫోన్ ను ఉపయోగించిన వారు నిమిషానికి సరాసరి మూడు రూపాయల బిల్లు చెల్లించాలి. దానిలో రెండు రూపాయలు ప్రైవేట్ సెల్యులార్ ఆపరేటర్ కి, రూపాయి డి.ఓ.టి.కి, డి.ఓ.టి.కి, డి.ఓ.టి. ఫోన్ ను ఉపయోగించే సామాన్య వినియోగదారుడికి క్షవరం. సెల్యులార్ ప్రైవేటు కంపెనీకి, సెల్యులార్ ను ఉపయోగించే ఉన్నత వర్గాలకి వరం. దీన్నే ఢిల్లీ హైకోర్టు అడ్డుకుంది. 2. డి.ఓ.టి., ఎం.టి.ఎన్.ఎల్.కు సెల్యులార్ ఆపరేటర్ గా లైసెన్సు ఇచ్చింది. దీనితో ప్రైవేటు ఆపరేటర్లకు వణుకు పుట్టింది. తన సిఫార్సు లేకుండానే లైసెన్సు జారీ చేయకూడదని ట్రాయ్ వివాదం లేపింది. ఈ వివాదాలన్నిటినీ ప్రైవేటు ఆపరేటర్లకు అనుకూలంగానూ, తన స్వంత శాఖలు, సంస్థలకు వ్యతిరేకంగానూ పరిష్కరిస్తూ బి.జె.పి. ప్రభుత్వం ఆర్డినెన్స్ జారీ చేసింది. పాలకవర్గ దృక్పథానికి ఇది మరో దర్శణం.

హైజాకింగ్ లో పై చేయి సాధించిన కాశ్మీర్ ఉగ్రవాదం, చేష్టలుడిగిన కేంద్ర ప్రభుత్వం

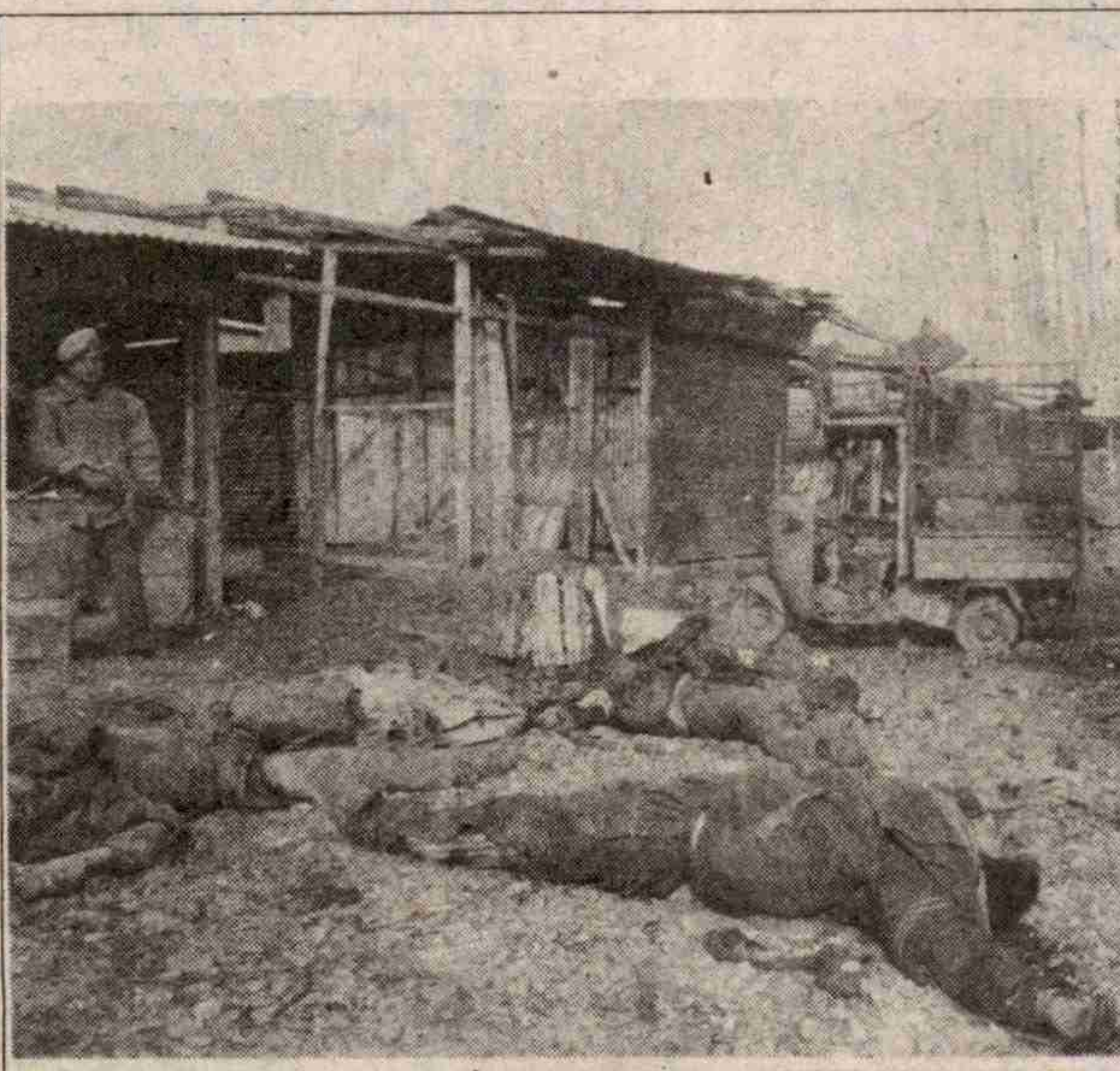
ఎనిమిది రోజుల పాటు సాగిన హైజాకింగ్ ద్రామా ముగిసింది. ఆఖరి నిమిషం, వరకు ఏదో జరిగజోతున్నదని ఉత్కంఠతో ఎదురు చూసిన భారతీయ టీ.వి. ప్రేక్షకులు ముగింపు సీను చూసి విస్మయపోయారు.

సాక్షాత్తు మన విదేశాంత మంత్రి జస్వంత్ సింగ్ రంగ ప్రవేశం చేసి భారత జైళ్ళలో ఉన్న ముగ్గురు కరుడుగట్టిన కాశ్మీరు ఉగ్రవాదుల నాయకులతో కలిసి ప్రత్యేక విమానంలో కాందహార్ గడ్డపై కాలు మోపారు. విమానాన్ని హైజాక్ చేసిన ఉగ్రవాదులకు ఈ ముగ్గురిని అప్పగించాడు. వారు పాకిస్తాన్ కి, మన వారు సొంత గూడికి చేరుకున్నారు.

మన ప్రయాణీకులను నురక్షితంగాకాపాడుకోవాలని ఉగ్రవాదుల డిమాండ్లకు బెదిరింపులకు లొంగిపోవద్దని, భారత జాతి కేంద్రప్రభుత్వాన్ని కోరింది. ఎట్టి పరిస్థితిలోను తీవ్ర వాదుల బెదిరింపులకు లొంగేదే లేదని పదేపదే జాతికి వాగ్దానం చేశారు. దేశభక్తియుత ప్రధాని వాజ్ పేయి, హోమంత్రి అద్వానీ తదితర నాయకత్వం ఇలాంటి ప్రకటనలు నమ్మబలుకుతూనే చివరకు దారుణంగా లొంగిపోయింది ప్రభుత్వం. ఇంతకంటే మంచి మార్గం వారికి దొరకలేదు. ఫలితం ఏమిటి? భారత ప్రభుత్వం లొంగుబాటు కాశ్మీర్ ఉగ్రవాదులలో మరింత ధైర్యాన్ని పెంచింది. మానవ బాంబులు, కొత్తగా రంగంలోనికి వచ్చాయి. రాష్ట్ర రాజధాని శ్రీనగర్ లో కట్టుదిట్టమైన సైనిక శిబిరాలపై దాడులు చేస్తున్నారు. సైన్యంలో ఉన్నత అధికారులను హతమారుస్తున్నారు. మార్కెట్లు, బస్టాండులలో విప్లవ విడిగా కాల్పులు

జరిపి అమాయక ప్రజలను వేధిస్తున్నారు. జమ్మూ-కాశ్మీర్ భవిష్యత్ అంధకారంలో పడింది.

జమ్మూ - కాశ్మీర్ ముఖ్యమంత్రి గత మూడు సంవత్సరాల నుండి పరిస్థితిని కంట్రోలు చేయలేకపోయారు. అక్కడి యువతను ఉగ్రవాదం, ఏర్పాటు వాదాల ప్రభావం నుండి బయటకు తీయాలి. మూతపడిన పరిశ్రమలను పునరుద్ధరించాలి.

కొత్తగా ఉపాధి అవకాశాలు కల్పించకుండా, టూరిజాన్ని పునరుద్ధరించకుండా కేవలం సైనిక చర్యలు, నిర్బంధం ద్వారా సమస్య పరిష్కారం కాదు.

దేశ రక్షణ విషయాల్లో ఎలాంటి రాజీలేకుండా అన్ని కోణాల నుండి రాజకీయ, ఆర్థిక, సామాజిక సమస్యల పరిష్కారానికి కృషి చేయాలి. అన్ని రాజకీయ పార్టీల సహకారం తీసుకోవాలి. అభివృద్ధిలో దేశ రక్షణలో ప్రజలను భాగస్వాములు చేయాలి.

పాకిస్తాన్ ప్రేరిత ఉగ్రవాదులను ఎలా అదుపు చేయాలి. కేవలం సైనిక చర్యలతో ఈ సమస్య పరిష్కారంకాదు. కాశ్మీరు ప్రజల విశ్వాసాన్ని మన ప్రభుత్వం పొందాలి. హైజాకింగ్ లో పాకిస్తాన్ పాత్ర ఉన్నట్లు అమెరికా, యూరోపియన్ దేశాలను నమ్మించడంలో భారత్ విఫలమయింది. అందుకే పాకిస్తాన్ ఒక టెర్రరిస్టు దేశంగా గుర్తించడానికి అమెరికా తీరస్కరించింది.

హైజాకింగ్

కార్గిల్ యుద్ధంలో మన సైనికుల వీరమరణాలు రక్తతర్పణాలు మన ప్రభుత్వ అసమర్థతలు కప్పిపుచ్చాయి. ఖాందార్ లో మన ప్రభుత్వ బందారం బయట పడింది. అసమర్థత వెల్లడయ్యింది. దేశ ప్రతిష్ట మంట కలసింది. కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆనాలోచిత చర్యలు, పొరపాటు వ్యూహాలు, హిందూ - ముస్లిం మతోన్మాద ప్రచారాలు పరిస్థితిని మరింత దిగజార్చాయి.

ప్రపంచంలోని ఏ దేశం కూడా అమెరికాను ఇలా మధ్యవర్తిత్వం వహించమని కోరడంలేదు. కాని మన దేశం ఇలా అమెరికాను, పాకిస్తాన్ ని టెర్రరిస్టు దేశంగా గుర్తించాలని ప్రాధేయపడడం మనకు తలవంపులు తెచ్చి పెట్టింది.

BILLETS · TEMPCORE RE-BARS · WIRE RODS · ROUNDS · SQUARES · FLATS · CHANNELS · ANGLES

SWEET NOTHINGS

No smoke. No poisonous gases. No toxic effluents. That's what we give to our surroundings.

Because at Visakhapatnam Steel Plant all wastes are recycled. Retreated.

Re-used productively. With Rs. 4,600 million worth of pollution control equipment. Conserving fuel. Conserving energy. Conserving the three million trees we've planted. And the fauna that fill them with music.

Because we've made that extra effort to spread some sweetness. And conserve life.

**VIZAG
STEEL**

SETTING STANDARDS IN LEADERSHIP

For details, please contact the G M (Mktg.), Rashtriya Ispat Nigam Ltd., Visakhapatnam Steel Plant, Visakhapatnam - 530 031. Fax : 0891 513341

కామందు కోసం..... జీతగాని విలాపం

నెత్తురు గడ్డలైన పాలబుగ్గలు

“పల్లెటూరి పిల్లగాడా, పనులు గాసే మోనగాడా....మాయదారి ఆవుదూడలు మాటి మాటికి కంచె దుమికె....పాలి కావూ నిన్నే కొట్టాడా వెక్కి వెక్కి నువ్వే ఏడ్చావా...,” అంటూ కవి ఈ వ్య(య)ధార్థ గేయం రాసి ఎన్ని దశాబ్దాలు గడిచాయో తెలియదు గానీ, మానవత్వం వున్న వారి గుండెలను పిండ వ్యధాభరిత స్థితికి పల్లె ప్రాంతాలు ఇంకా సజీవ సాక్ష్యాలుగానే వున్నాయి.

ఎనిమిదేళ్ళ పాలబుగ్గల దావీదు ఇందుకు ఒక ఉదాహరణ మాత్రమే. తాను ‘పాలించే’ పశువుల మంద నుంచి ఆవు పారిపోయిన ‘నేరానికి’ దావీదు పాలబుగ్గలు పిడికిలి మందం పొంగిపోయాయి. వీవు సున్నం అయింది. దళిత కులంలో పుట్టిన ‘నేరానికి’ నానా బండ బూతులకు గురయ్యాడు. పిడికిలి

గుడ్డులకు కందిపోయిన చెంపలో ‘పేరుకు

పోయిన రక్తాన్ని సిరంజీలతో తీయాల్సి వచ్చింది.

న్యాయం కోసం పోలీస్ స్టేషన్ కు వెళ్లే బాల

కార్మికుడి కోసం స్పందించే సమయం మెదక్

జిల్లా హత్నూర రక్షణ భటులకు లేకపోయింది.

ఫలితంగా దెబ్బల గాయాలను, నొప్పులను

హృదయ విదారకమైన ఈ గాథను మోసుకుని

దావీదు న్యాయం కోసం తన తల్లిదండ్రుల

సహాయంతో జిల్లా కేంద్రానికి వచ్చాడు. ఇంకా

లోకం తెలియని బులి బులి నడకల దావీదు

న్యాయాధికారి మండలంలోని చేకుర్తి గ్రామానికి

చెందినవాడు. అవసరం నిమిత్తం సంవత్సరానికి

1300 రూపాయల జీతానికి సంజీవరెడ్డి వద్ద

కుదిరిన దావీదు గత కొన్ని నెలలుగా పశువులు

కాస్తున్నాడు. ఆయన పశువులతోపాటు బుక్కారెడ్డ

ఆవును ఆవును కూడా మేత కోసం తీసుకు వెళ్ళాడు. అది కొత్తది కావటంవల్ల దావీదు మాట వినకుండా పారిపోయింది. ఇందుకు అగ్రహించిన బుక్కారెడ్డి గత నెల 28వతేదీన దావీదు ఒళ్ళు హూనం చేశాడు. బండబూతులు తిట్టాడు. నరకం చూపించాడు. ఆయన కొట్టిన దెబ్బలకు కల్లు బైర్లు కమ్మాయి. కళ్ళనీళ్ళు సుడులు తిరగుతుండగా ఈ విషయాలను దావీదు ‘ప్రభాత వార్త’ ప్రతినిధికి వివరించాడు. తనకు ఏమి కావాలో మాత్రం ఆ పసివాడు వివరించలేకపోయాడు.

ఖనీనం చేసిన బాలిక మృతదేహానికి పోస్టుమార్టం

నగరంలోని చాంద్రాయణగుట్ట శ్మశానవాటికలో రహస్యంగా ఖననంచేసిన ఆరేళ్ళ బాలిక మృతదేహాన్ని

నేడు వెలికితీసి బండ్లగూడ ఎమ్మార్వో సమక్షంలో

ఉస్మానియా ఆసుపత్రి డాక్టర్లు పోస్టుమార్టం

నిర్వహించారు. బాలిక హత్య, రహస్య ఖననం

చాంద్రాయణగుట్ట ప్రాంతంలో తీవ్ర సంచలనం

సృష్టించింది. పోలీసుల కథనం ప్రకారం

చాంద్రాయణగుట్టలోని హసామాబాదుకు చెందిన

సికిందర్ అలీ గల్ఫ్ దేశంలో ఉద్యోగాలు

ఇప్పిస్తామని చెప్పి కొందరి వద్ద డబ్బు వసూలు

చేశాడు. హసామాబాదుకు చెందిన షేక్ సిద్దిఖీ

నుండి ఇదే విధంతా డబ్బులు తీసుకున్నాడు.

గల్ఫ్ దేశానికి పంపించమని డబ్బు తీసుకున్నావారి

నుండి వత్తిడి పెరగడంతో రెండేళ్ళ క్రితం సికిందర్

తన కూతురు ఫరీన్ (6)ను సిద్దిఖీ ఇంట్లో వదిలి

పారిపోయాడు. ఫరీన్ పెంపకం బాధ్యత ఆనాటి

నుండి సిద్దిఖీపై పడింది. దీంతో సికిందర్ అలీ

కూతురు ఆనాటి నుండి ఇంటి పనులు చేస్తుండేది. ఆదివారం రాత్రి సిద్దిఖీ భార్య ఫరీన్ తలపై కొట్టడంతో

తీవ్ర రక్తస్రావం జరిగి బాలిక మృతించింది. సోమవారం నాడు బాలిక మృతదేహాన్ని రహస్యంగా

చాంద్రాయణగుట్ట శ్మశాన వాటికలో ఖననం చేశారు. ఈ విషయం స్థానికులకు తెలియడంతో చాంద్రాయణగుట్ట

పోలీసులకు సమాచారం అందజేశారు. సి.ఐ. శ్రీ ఎస్.కె. షిండే కేసు నమోదు చేసుకొని, దక్షిణ మండలం

డి.ఎస్.పి. శ్రీ ఎస్. ఉమాపతి పర్యవేక్షణలో దర్యాప్తు చేస్తున్నారు.

అంగన్వాడీ కడప

గ్రామ తగాదాలకు, గ్రామ రాజకీయాలకు అంగన్వాడీ వర్కర్ ఉద్యోగాన్ని కోల్పోయిన ఘటన ఇటీవల జరిగింది. కడప జిల్లా రైల్వే కోడూరు పరిధిలోని కటికంవారిపల్లె గ్రామంలో అంగన్ వాడీ కార్యకర్త టి. సునీత బలయిపోయింది. ప్రపంచ బ్యాంకు విధానాలలో భాగంగా ప్రభుత్వం ఐ.సి.డి.ఎస్.లో మదర్స్ కమిటీలను ఏర్పాటుచేసి

కొత్తగా ఏర్పాటు చేసిన ప్రాజెక్టులో అంగన్వాడీ కేంద్రాలను ఈ కమిటీలకు అప్పగించింది. అంగన్వాడీ ఉద్యోగుల నియామకం, తొలగింపులు తదితర హక్కులను మదర్స్ కమిటీలకు ఇచ్చినందున కొత్త ప్రాజెక్టులలో అంగన్వాడీ వర్కర్లకు, హెల్పర్లకు ఉద్యోగ భద్రత ఉండడంలేదు.

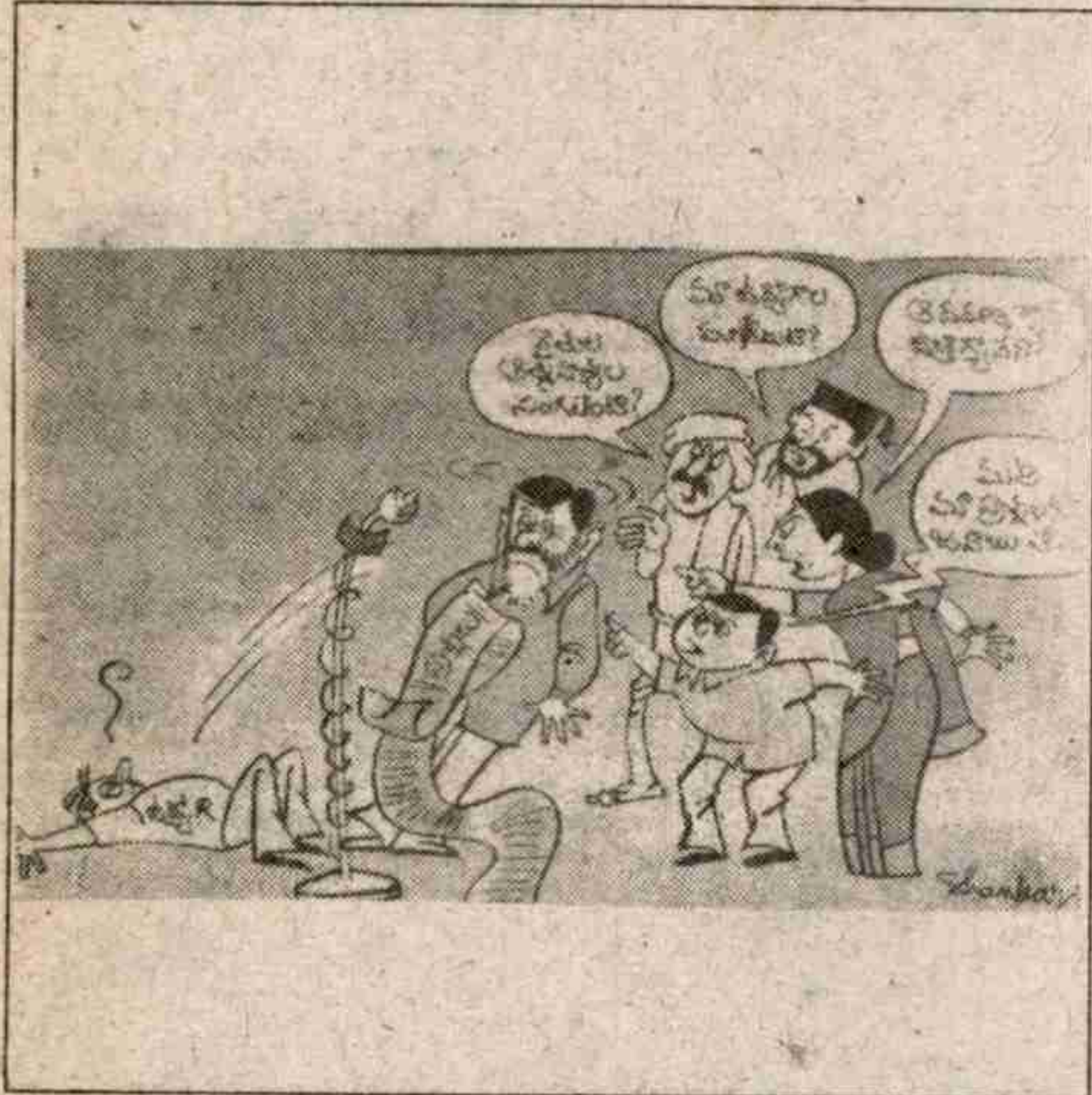
గతంలో ప్రభుత్వం ఈ నిర్ణయం చేసినప్పుడు ఆంధ్రప్రదేశ్ అంగన్వాడీ వర్కర్స్ హెల్పర్స్ యూనియన్ (ఫి.ఐ.టి.యూ.) దీన్ని వ్యతిరేకించింది. ఇటువంటి సమస్యలు వస్తాయని, గ్రామీణ వాతావరణం కలుషితమవుతుందని చెప్పడం జరిగింది. రాష్ట్రంలో ఉన్న అంగన్వాడీ ఉద్యోగులంతా ఈ నిర్ణయాలను వ్యతిరేకించారు. అయినప్పటికీ ప్రభుత్వం పట్టించుకోకుండా ఈ నిర్ణయాలు చేసింది. దీనితో ఇటు అంగన్వాడీ ఉద్యోగులు అటు ప్రజలు కూడా అనేక ఇబ్బందులకు గురువుతున్నారు. వీరంతా ఈ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్నారు. కడప జిల్లాలో ఉద్యోగిని తొలగించిన దానికి నిరసనగా జిల్లాలో ఉన్న అంగన్వాడీ ఉద్యోగులంతా ఆందోళన చేస్తున్నారు. దర్నాలు, ప్రదర్శనలు, రాస్తా రోకోలు చేశారు. 10 రోజులు పాటు పి.డి. ఆఫీసును దిబ్బందనం చేశారు. దీనితో అధికారులు, ఇతర ప్రజా ప్రతినిధులు చర్చలు జరుపుతున్నారు. త్వరలోనే సునీతను తిరిగి అంగన్వాడీ వర్కరుగా నియమించే అవకాశాలు కనిపిస్తున్నాయి.

ఏవైనా వప్పటికీ అంగన్వాడీ ఉద్యోగులకు, పేద ప్రజానీకానికి నష్టం కలిగిస్తున్న ప్రపంచ బ్యాంకు విధానాలను ప్రభుత్వం ఇప్పటికైనా ఉపసంహరించుకోవాలి, లేనట్లయితే భవిష్యత్లో ప్రభుత్వం తీవ్రమైన నిరసనను ఎదుర్కోవలసి వస్తుందని గుర్తించాలి.

★

జన్మభూమి ఎందుకు విఫలమయింది?

పసిపిల్లాడెవరైనా ఏ కుర్చీకో తగిలి బోర్లా పడ్డాడనుకోండి, గుక్కపెట్టి ఏడుస్తూ ఉంటాడు.....వెంటనే మనం వెళ్ళి "హన్నా" అంటూ ఆ కుర్చీ మీద రెండు దెబ్బలు వేస్తాం.... కుర్చీని గట్టిగట్టిగా తిడతాం....పసిపిల్లాడు తక్కువ ఏడుపు మానేస్తాడు... పసిపిల్లాడు చిరునవ్వు నవ్వుతాడు, ఏడుపు మాన్పించడానికి పెద్దవాళ్ళు నాటకమా దుతున్నారనీ.... పానం ఆ పిల్లవాడికి తెలియదు....!

రాష్ట్ర ప్రజలందరినీ పసిపిల్లల్ని చేసి కుటుంబ పెద్దగా తనవంతు బాధ్యతల్ని నిర్వహిస్తున్నారని ముఖ్యమంత్రి, ఇళ్ళ స్థలాల్నిస్తారని రేషన్ కార్డులిస్తారని, అప్పులిస్తారని, ఉద్యోగాలిస్తారని.....ఆశతో పెద్ద సంఖ్యలో జన్మభూమి సభలకు హాజరైన పసి

పిల్లలాంటి పేద ప్రజల ముందు "హన్నా" అంటూ ఎవ్వరో ఒక ఉద్యోగిని పట్టుకొని 'చెడా మడా' దులిపేసి చేదుగుడు ఆడేస్తున్నారు చంద్రబాబు. ప్రతి సందర్భంలో ప్రతిచోట ఇదే పద్ధతులు పాడుతూ ఇదే డ్రామా ప్రజలకు చూపిస్తున్నాడు. పేద ప్రజానీకం తమ కోసం ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల్ని కడిగేస్తున్న ముఖ్యమంత్రిని చూసి కేరింతలు కొట్టేస్తున్నారు. జనం ఇప్పటి వరకు ఇలా అడిగిన ముఖ్యమంత్రి లేడు అనుకుంటూ ఇంటి మొహం పడుతున్నారు. ఆహా చంద్రబాబు...ఎంత గొప్పవాడు అంటూ నిత్యం కీర్తనలు చేసే కాంట్రాక్టర్లు, సంపన్నుల పొగడ్తలకు అవధులులేవు. ప్రజల మానసిక స్థితిని మరలించేందుకు. తామెందుకు గ్రామ సభకు వచ్చామో కూడా ప్రజలు మర్చిపోతున్నారు. అన్ని సమస్యలకు ఒక్కటే జన్మభూమి అని తెలుగుదేశం నాయకులు గొప్పలు చెప్పుకుంటున్నారు. మొన్నటి ఎన్నికల్లో జరిగిన పట్టాభిషేకం, జన్మభూమి పథకానికి ప్రజలు ఇచ్చిన ఆమోదంగా అభివర్ణించుకుంటూ, జన్మభూమిని విమర్శిస్తే కన్నతల్లిని దూషించినట్లేనని సరికొత్త నిర్వచనం చెప్పారు. మన పాలకులు. జన్మభూమి పథకాన్ని విమర్శిస్తే అతన్ని దేహద్రోహిగా చిత్రీకరిస్తూ పచ్చి నెత్తురుతాగే కత్తుల రత్తయ్యగా ప్రచార సాధనాలు చూపించడం ప్రారంభించారు.

మన జన్మభూమి పథకానికి స్ఫూర్తినిచ్చింది కొరియాలో "సామ్యూల్ అన్ డాంగ్" మలేషియాలో 'భూమి పుత్ర' పథకాలనేవి అందరికీ తెలిసినవి విషయమే.....నెదర్లాండ్స్ లాగ 'మన రాష్ట్రాన్ని తయారుచేస్తానని కూడా ముఖ్యమంత్రి పదేపదే అంటుంటారు. మన రాష్ట్ర జనాభా ఎనిమిది కోట్లు దాటింది. అక్షరాస్యులు 45 శాతం, నిరుపేద ప్రజానీకం కోసం కేటాయించిన సబ్సిడీ బియ్యం తెల్ల కార్డులు కలిగిన ఉన్న కుటుంబాల సంఖ్య కోటి ఐదు లక్షలు, కుటుంబానికి నలుగురు లెఖ్టేసుకున్నా నాలుగు కోట్ల మంది జనాభా రెక్కాడితేగాని, డొక్కాడని నిరుపేద కుటుంబాలకు చెందిన వారున్నారు. ఒక రోజుపని దొరకపోతే కడుపునిండని పరిస్థితుల్లో ఈ రోజుకి తమ కష్టానికి ఖరీదు చెల్లించే యజమాని కోసం ఎదురు చూస్తుంటారు. కొన్ని కోట్లమంది ప్రతి రోజు కడుపు చేతబట్టుకొని పట్నాలవైపు పరుగులు తీస్తున్నారు, వీరికి ఉపాధి కల్పించటమెలా? వీరికి కనీస వేతనం అందుతోందా? వీళ్ళ పిల్లలు చదువుకుంటున్నారా? వీరి జీవితాలను మెరుగుపర్చడమెలా? ఈ దశలో ఆలోచించవలసిన ప్రభుత్వం ప్రపంచదేశాల్లోనే పదవ స్థానంలోనున్న నెదర్లాండ్స్ లాంటి కోటిన్నర జనాభా, తలసరి సగటు ఆదాయం రోజుకి 2500 ఉన్నా దేశంతో పోల్చుకుంటూ కలలు గంటే ఎలా కుదుర్తుంది. సమస్యలు సమస్యలుగానే ఉన్నాయి. అనేక ప్రాంతాలలో ప్రజలు తమ జీవన సమస్యల గురించి మంత్రులను, అధికారులను నిలదీశారు. విద్యార్థులు తమ చదువులు నష్టపోతారు కాబట్టి జన్మభూమిలో విద్యార్థులకు 10 మార్కులు కలుపుతానన్న పాలకులకు విద్యార్థులు ఎదురు తిరిగారు. ఇదంతా ఓర్వలేని ప్రతిపక్షాల కుట్రగా చంద్రబాబు కొట్టిపారేశారు. జన్మభూమి జయప్రదం అయిందని పాలకులు ప్రకటించుకుంటున్నారు.

దండకారణ్యంలో గిరిజనుల స్థితిగతులు

పూర్వం సంవత్సరాల క్రిందట శ్రీరాముడు 14 సంవత్సరాలు వనవాసం చేస్తూ భద్రాచలం ప్రాంతంలో జీవనం గడిపాడు. ఆ ప్రాంతాన్నే నేడు భద్రాచలంగా పిలుస్తున్నారు. ప్రస్తుతం ఆ ప్రాంతానికి స్వయాన ఆ శ్రీరాముడే తిరిగివస్తే ఆ యుగానికి, ప్రస్తుత యుగానికి ఆ ప్రాంత అభివృద్ధిలో ఉన్న తేడాను గుర్తించడం కష్టం.

ప్రపంచ ప్రజానీకం సహస్రాబ్దిలో అభివృద్ధి మార్పులను తీసుకురావాలని కోరుకుంటున్నారు. కాని భద్రాచలం ప్రాంతం గిరిజనులకు అలాంటి ఆశలు ఏమీలేవు. వారు దారిద్ర్యంలో మునిగిపోతున్నారు. నక్కలెట్ల కబంధ హస్తాల్లో చిక్కుకొని దట్టమైన అడవుల్లో బయట ప్రపంచంతో సంబంధం లేకుండా ఎలాంటి సౌకర్యాలు నోచుకోక నిత్యం చావు బ్రతుకుల మధ్య దండకారణ్యాలలో జీవిస్తున్నారు. ఇది ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లోని ఖమ్మం జిల్లా భద్రాచలం. ఆ ప్రాంతానికి చాల కథలు ఉన్నాయి. ప్రత్యేకత కూడా ఉంది. భద్రాద్రి రాముడు పుణ్యక్షేత్రమని సీతను

రాముడు ఇక్కడ అపహరించుకొని పోయాడని, అక్కడ పర్వతాల ఉందని ఇలా అనేకం కలవు. భద్రాచలం ఏరియా చాల విశాలంగా విస్తరించి ఉంది. ఈ ప్రాంతం ఆంధ్రప్రదేశ్ కు, మధ్యప్రదేశ్ సరిహద్దు ప్రాంతం గ్రామాలకు వెళ్ళాలంటే రహదారి సౌకర్యాలు కరువు. ఎడ్లబండిపై వెళ్ళడమే మార్గం. చర్ల మండలం బత్తినపల్లి, ఎర్రంపాడు, చెన్నంపాడు ఇంకా ఇతర గ్రామాల ప్రజకు అభివృద్ధి అన్నది విన్నారు కాని చూడలేదు. ఈ ప్రాంతంలో రెండు రకాల కోయజాతుల వారు నివసిస్తున్నారు. ఒకటి కోయ, రెండవది గుట్టి కోయ అక్కడి సర్పంచ్ రాములు మమ్మల్ని ఈ గ్రామాలకు తీసుకెళ్ళాడు. అక్కడి ప్రజలు ప్రభుత్వం తమ అభివృద్ధికి సహకరిస్తూందన్న ఆశలను వదులుకున్నా అని వివరించారు. బత్తినపల్లి గ్రామంలో 60 ఇండ్లు ఉన్నాయి. ప్రైమరీ స్కూల్ గాని, విద్యుత్ సౌకర్యంగాని, ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రం గాని లేవు. కాని ఒక ప్రైమరీ స్కూల్ భవనం మాత్రం ఉంది. ఆ పాఠశాలకు ఒక్క రోజు కూడా ఉపాధ్యాయుడు వచ్చిన పాపాన పోలేదని అక్కడి ప్రజలు వాపోయారు. అడపాదడపా డాక్టర్లు చర్ల నుండి ఈ గ్రామాలను సందర్శిస్తారు. ప్రభుత్వ సౌకర్యాలు అక్కడి ప్రజలకు సుదూరకళగానే మిగిలిపోయింది.

ఒత్తినపల్లికి మరో 6 కి.మీ. దూరంలో ఎర్రంపాడు గ్రామం అక్కడ 50 ఇండ్లు ఉన్నాయి. ఆ గ్రామం సందర్శించినప్పుడు ఒక్కరు కూడా మాకు కన్పించలేదు. కారణం అడవిలోని సరకులను ఏరుకుంటానికి జనం అడవిలోకి వెళ్ళారు. అక్కడే ఒక మూలనున్న గుడిసెలో నుండి మూలుగుతున్న శబ్దం వినిపించింది. అక్కడ ఒక యువతి తీవ్ర జ్వరంతో బాధపడుచున్నది. పేరు దీపాలి. ఆమె నిస్సహాయ నయనాల నుండి అశ్రువులు చెంపల మీదుగా కారుతున్నాయి. ఏ ఒక్క వైద్యుడు ఆ మారుమూల ప్రాంతంలోకి రాడు. నక్కలెట్ల ప్రాంతం కావడం చేత ఆమెకు వైద్యం చేయుటకు అడవి ప్రాంతంలోకి రావడానికి వైద్యులు సిద్ధపడడంలేదు.

చిన్నంపాడు గ్రామ పరిస్థితి సైతం ఇందుకు భిన్నంగా లేదు. ఇది రాష్ట్ర సరిహద్దులో ఉన్న గ్రామం. కొందరు స్త్రీలు ఆ రోజు అడవులలో ఏరుకున్నా సరకులతో ఇండ్లకు చేరవేసుకుంటున్నారు. అక్కడ వింత పరిస్థితులు కన్పించాయి. వీరిలో కొందరు అవయవాల లోపాలు కల్గి ఉన్నారు. వీరి పిల్లలో అత్యధికులు పోషకాహారం లోపంతో కన్పించారు. చుట్టూ ఉన్న ఈ మొత్తం దృశ్యం ఒక విషాద భరితమై, నిస్సహాయమై కనిపిస్తుంది. అభివృద్ధి పరిచేందుకు ప్రభుత్వాలు ఏనాడు ప్రయత్నాలు చేయలేదు.

రాజధాని సైబర్ కెఫె (గిగిలీజీల్ బిల్డింగ్) నెట్ లింక్ (శ్రీలిశి ఉరిదీదీర్) వైపుకు అభివృద్ధి దిశవైపు ప్రయాణిస్తుంది. అయితే రాజధాని నుండి ఒక రోజు దూరం ప్రయాణించవలసిన దూరంలో ఉన్న ప్రాంత ప్రజలు మాత్రం కనీస అవసరాలుకూడా నోచుకోలేకపోయారు.

అభివృద్ధి అన్న మాట వీరిలో కళగా మిగిలిపోయింది. స్వర్ణాంధ్ర సాధించాలంటే ప్రభుత్వానికి ఇలాంటి ఎన్నో పల్లెలు గుర్తుకు రావాలి. అభివృద్ధి పట్టణాలకే పరిమితం కాకూడదు. పల్లెసీమలే దేశ అభివృద్ధికి పట్టుగొమ్మలని మరువరాదు.

ప్రత్యామ్నాయం కోసం సమైక్య ఆందోళన

సంస్థలు ప్రవేశించడంతో నిరుద్యోగం యికా పెరుగుతుంది.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం మేధో సంబంధ కార్యకలాపాల్లో కూడా స్వావలంబనను ప్రోత్సహించకుండా విదేశీ సంస్థలను ప్రోత్సహిస్తున్నది. విజన్ 2020 ప్రకాశింపు తయారు చేసేందుకు అమెరికా బహుళజాతి సంస్థ మెకెన్సీ కంపెనీని నియమించింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వ వెబ్సైట్ను నిర్వహించే పనిని మరొక అమెరికా సంస్థకు అప్పగించింది. ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల పునర్వ్యవస్థీకరణ పథకాన్ని రూపొందించే పనిని ఇంగ్లాండు సంస్థకు అప్పగించింది. చట్టాలను, నిబంధనలను రూపొందించే బాధ్యతను ఇంగ్లాండుకే చెందిన మరొక సంస్థకు యిచ్చింది. పర్యాటక రంగ అభివృద్ధి పథకాన్ని రూపొందించే పనికి కూడా విదేశీ సంస్థను నియమించింది.

ఈ రాష్ట్రంలో మేధస్సు లేనట్లు విదేశీ సంస్థలకు అప్పగించడం ద్వారా మన ఆత్మ గౌరవాన్ని దెబ్బతీస్తున్నది. దీని మూలంగా ఎంతో మేధస్సు నిరుపయోగం చేయబడుతున్నది.

విమాతృ రీతిలో విద్యార్థి, యువజనుల ఆందోళన

రోజు ప్రభుత్వ సంస్థల్లోనే కాకుండా ప్రైవేటు సంస్థల్లో కూడా ఉద్యోగులను తొలగించడం అధిక మైంది. పునర్వ్యవస్థీకరణ పేరుతో వేలమంది ఉద్యోగులను పని నుండి తొలగిస్తున్నారు. యాంత్రికీకరణను ప్రవేశ పెట్టడం ద్వారా ఉన్న ఉద్యోగులపైనే అధికభారం మోపడం ద్వారా ఉత్పత్తిని పెంచుకోవడానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నారు.

పర్యాటక రంగాన్ని, ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ రంగాన్ని ప్రోత్సహించడం ద్వారా లక్షలాది మందికి ఉపాధి కల్పిస్తామని ముఖ్యమంత్రిగారు చెబుతున్నారు. ఈ రంగాల్లో అభివృద్ధి సాధించిన దేశాల అనుభవం ఆశాజనకంగా లేదు. పర్యాటక రంగం అభివృద్ధి మూలంగా వచ్చిన ఉపాధి నామమాత్రం కల్గినా దుష్పరిణామాలు ఆందోళనకరం. వ్యభిచారం, మత్తుమందుల వాడకం, పర్యావరణం దెబ్బతినడం, ఎయిడ్స్ వ్యాధి వంటి హానికరమైన దుష్ఫలితాలే ఎక్కువ. ఈ రంగంలో కూడా ప్రపంచ బహుళజాతి కార్పొరేషన్లే లబ్ధి పొందుతాయి. వచ్చే ఆదాయం అంతా ఈ కార్పొరేషన్లే తమ దేశాలకు తరలించుకుపోతాయి. పర్యాటక రంగ ప్రోత్సాహం పేరుతో సామాన్య

ప్రజలకు వినియోగించవలసిన భూమి, నీరు, విద్యుత్ కారుచౌకగా ఈ కార్పొరేషన్లు కైవసం చేసుకుంటాయి.

ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ రంగ పరిస్థితి కూడా యింతే. ఈ రంగంలో ఒనగూడే ఉపాధి కూడా అంతంత మాత్రమే. లక్షలు కుమ్మరించి కంప్యూటర్ విద్య అభ్యసించ గలిగే కొద్ది మంది ధనవంతుల బిడ్డలకు లాభం కలుగుతుంది. కాని విచక్షణారహితమైన కంప్యూటరీకరణ మూలంగా వేలాది మంది ఉపాధి కోల్పోతారు.

ఎన్ని ఆశలు చూపినా విదేశీ పెట్టుబడుల రాక స్వల్పమే

సంస్కరణల అమలు మూలంగా ప్రయివేటు పెట్టుబడులు రాష్ట్రానికి బాగా వస్తాయని ఆరకంగా అధికాభివృద్ధి జరిగి ఉపాధి పెరుగుతుందని

ముఖ్యమంత్రి ఆశపెడుతున్నారు. ముఖ్యమంత్రి గారు సింగపూర్, మలేషియా, అమె రికాల్లో సుడిగాలి పర్యటనలు జేసి విదేశీ, స్వదేశీ కోటీశ్వరులతో సమావేశాలు నిర్వహించి వారికి రాష్ట్రంలో యిచ్చే రాయితీల గురించి ఊరించినా యిప్పు టివరకు రాష్ట్రంలోకి వచ్చిన ప్రైవేటు పెట్టుబడులు అతి స్వల్పం. ప్రభుత్వపెట్టుబడి తగినంతగా పెట్టగలిగినప్పుడే ప్రైవేటు పెట్టుబడి కూడా చేరుతుందనేది అనుభవం. గత దశాబ్దకాలంలో మన రాష్ట్రంలో ప్రైవేటు రంగం కోసం ఎదురు చూస్తూ ప్రభుత్వం విద్యుత్, నీటిపారుదల వంటి ముఖ్యమైన రంగాలలో కూడా పెట్టుబడులు పెట్టలేదు. ఈ రంగాలన్నీ తీవ్రంగా దెబ్బ తిన్నాయి. ఇప్పటికైనా ప్రభుత్వం ఇటువంటి మౌలిక రంగాల్లో పెట్టుబడులు పెంచితేనే ప్రైవేటు పెట్టుబడి వస్తుంది. అభివృద్ధి జరుగుతుంది. ఉపాధి పెరుగుతుంది.

ఉపాధికల్పన గురించి ప్రచారాల్పాటం ఎంత జేసినా, ప్రభుత్వ రంగంలోనూ, ప్రైవేటురంగంలోనూ తగినంత ఉపాధి కలగదని ప్రపంచబ్యాంకుకు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి కూడా తెలుసు.

ఇప్పుడనుసరిస్తున్న విధానాల మూలంగా నిరుద్యోగం పెరుగుతుందని తెలుసు. జరగబోయే పరిణామానికి ప్రజలను, నిరుద్యోగ యువకులను యిప్పటినుంచే సిద్ధంజేయడానికి ఒక వద్దటి ప్రకారం ప్రపంచబ్యాంకు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రయత్నం చేస్తున్నాయి. స్వయం ఉపాధి గ్రూపులని, సహాయక గ్రూపులని ఏర్పరచి తమ బ్రతుకు తామే బతకాలని ప్రచారం జేస్తున్నది. ఉపాధికల్పనా బాధ్యత నుండి ప్రభుత్వం తప్పుకోవడాన్ని కప్పిపెట్టేందుకు ప్రయత్నమే ఇది.

రాష్ట్రంలో నేడు 40 లక్షల మంది రిజిస్టర్డ్ నిరుద్యోగులున్నారు

సి.ఎం.ఇ.వై. ద్వారా ఈ నిరుద్యోగ యువకులందరికీ ఉపాధి కల్పించాలనుకుంటే, ప్రతి సంవత్సరం 20000 గ్రూపులకు స్వయం ఉపాధి పథకాలు ఇచ్చినా 2020 సంవత్సరానికి గాని పూర్తి కాదు. ఈ 20 ఏళ్ళలో అదనంగా వచ్చిన నిరుద్యోగులు ఇంకా మిగిలిపోతారు. అలాగే ద్వైతా పథకం ద్వారా మహిళలకు స్వయం ఉపాధిని కల్పిస్తున్నామని ప్రభుత్వం చెబుతున్నది. రాష్ట్రంలో వేల సంఖ్యలో ద్వైతా గ్రూపులు ఏర్పాటయినాయి. వీటిల్లో కొన్ని గ్రూపులకే ప్రభుత్వం నిధులు ఇచ్చింది. నిధులు పొందిన ద్వైతా గ్రూపులు కూడా స్వయం ఉపాధి పథకాలను ప్రారంభించినవి చాలా తక్కువ.

మౌలికమైన సంస్కరణలు తీసుకురాకుండా ఇటువంటి పథకాల ద్వారా అందరికీ పని కల్పించడం సాధ్యమయ్యే పని కాదు. ఉపాధి కల్పించే బాధ్యతను ప్రభుత్వం వదిలివేయడాన్ని కప్పిపుచ్చుకునేందుకై ఈ స్వయం ఉపాధి పథకాలను ఆకాశానికెత్తి ప్రచారం చేస్తున్నది.

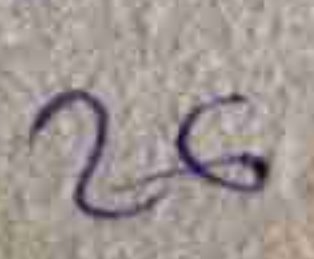
ఈ రోజు కేంద్రంలో పరిపాలన చేస్తున్న బిజెపి ప్రభుత్వం రెండవ తరం సంస్కరణలను అమలు జరపడానికి సిద్ధం అవుతున్నది. ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను డిజిన్వెస్టిమెంట్ పేరుతో బలహీనం చేస్తున్నది. అన్ని రంగాల్లో విదేశీ బహుళజాతి సంస్థల ప్రవేశానికి ద్వారాలు తెరుస్తున్నది. ఈ విధానాలన్నీ నిరుద్యోగాన్ని పెంచుతున్నాయి.

నిరుద్యోగాన్ని పెంచే ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలకు కేంద్రంలో అధికారంలో ఉన్న బిజెపి, రాష్ట్రంలో అధికారంలో ఉన్న తెలుగుదేశమే కాక కాంగ్రెస్ పార్టీ కూడా మద్దతు పలుకుతున్నది. వాస్తవంగా కాంగ్రెస్ పార్టీయే 1991లో దేశంలో ఈ విధానాలను మూర్తిస్థాయిలో అమలు ప్రారంభించింది. ఎన్నికలలో వలుమార్లు శృంగభంగం జరిగిన తర్వాత కూడా కాంగ్రెస్ పార్టీ అవే విధానాలను కొనసాగిస్తున్నది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగాల్లో ఖాళీలను భర్తీ చేయాలని ఆందోళన జరుపుతున్న విద్యార్థి, యువజన నిరుద్యోగ సంఘాలు ఈ విషయాన్ని గమనించాలి.

నిరుద్యోగ సమస్య గురించి ఆందోళన చెందే ప్రతి వారు ఈ మూడు పార్టీలు అనుసరించే ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలను ప్రశ్నించాల్సి ఉంది. ప్రత్యామ్నాయ విధానాల కోసం కలిసి వచ్చే శక్తులన్నింటినీ కలుపుకుని పోరాటం, ఆందోళన చేయాలి.

ప్రభుత్వ రంగ సేవల అమ్మ బహుమతి

KLVO 2A 3/4

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	KLV01A314
పుస్తకం పేరు	ఆత్మచింతన
తారీఖు	22-8-2023
ముందు అట్ట	YES
వెనుక అట్ట	YES
మొత్తం పేజీలు	29
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	Mounika
పేజీలు విడదీసినది	Mounika
స్కాన్ చేసినది	Mounika
పరీక్ష చేసినది	MANASA
పేజీలు పరిచూసినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడింది	
తప్పులు	N/A
పరిస్థితి	good